

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

***

tEvAram of tirunAvukkaracu cuvAmikaL
tirumuRai 6, part -
Poems (1- 508)

***

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்
ஆறாம் திருமுறை முதற் பகுதி
பாடல்கள் (1 - 508)

***

Etext in Tamil Script - TSCII format (v. 1.7)
Etext preparation: Dr. Thomas Malten and colleagues, Univ. of Koeln, Germany;
Proof-reading: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India
Etext prep in pdf format: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This pdf file is based on TSCInaimathi font embedded in the file.
Hence this file can be viewed and printed on all computer platforms:
(Windows, Macintosh and Unix) without the need to have the font installed in your computer.

© Project Madurai 2003

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்
ஆறாம் திருமுறை முதற் பகுதி
பாடல்கள் (1 - 508)

உள்ளுறை

6.001	கோயில்	6.026	திருவாரூர்
6.002	கோயில்	6.027	திருவாரூர்
6.003	திருவீரட்டானம்	6.028	திருவாரூர்
6.004	திருவதிகைவீரட்டானம்	6.029	திருவாரூர்
6.005	திருவீரட்டானம்	6.030	திருவாரூர்
6.006	திருவதிகைவீரட்டானம்	6.031	திருவாரூர்
6.007	திருவீரட்டானம்	6.032	திருவாரூர்
6.008	திருக்காளத்தி	6.033	திருவாரூர்
6.009	திருஆமாத்தூர்	6.034	திருவாரூர்
6.010	திருப்பந்தணைநல்லூர்	6.035	திருவெண்காடு
6.011	திருப்புன்கூர் - திருநீர்	6.036	திருப்பழனம்
6.012	திருக்கழிப்பாலை	6.037	திருவையாறு
6.013	திருப்புறம்பயம்	6.038	திருவையாறு
6.014	திருநல்லூர்	6.039	திருமழபாடி
6.015	திருக்கருகாவூர்	6.040	திருமழபாடி
6.016	திருவிடைமருது	6.041	திருநெய்த்தானம்
6.017	திருவிடைமருது	6.042	திருநெய்த்தானம்
6.018	திருப்பூவணம்	6.043	திருப்பூந்துருத்தி
6.019	திருவாலவாய்	6.044	திருச்சோற்றுத்துறை
6.020	திருநள்ளாறு	6.045	திருவொற்றியூர்
6.021	திருவாக்கூர்	6.046	திருஆவடுதுறை
6.022	திருநாகைக்காரோணம்	6.047	திருஆவடுதுறை
6.023	திருமறைக்காடு	6.048	திருவலிவலம்
6.024	திருவாரூர்	6.049	திருக்கோகரணம்
6.025	திருவாரூர்	6.050	திருவீழிமிழலை

6. 01 கோயில் - பெரியதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1

அரியானை அந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
 அருமறையி னகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
 தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
 திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
 கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
 கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
 பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

6.1.1

2

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் றன்னைக்
 காவிரிசூழ் வலஞ்சூழியுங் கருதி னானை
 அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய் வானை
 ஆரூரும் புகுவானை அறிந்தோ மன்றே
 மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
 வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

6.1.2

3

கருமானின் உரியதளே உடையா வீக்கிக்
 கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப அனல்கை யேந்தி
 வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித் தாட
 வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மானோர் நோக்கி
 அருமான வாண்முகத்தா ளமர்ந்து காண
 அமரர்கணம் முடிவணங்க ஆடு கின்ற
 பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

6.1.3

4

அருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும் அப்பன் றன்னை
 அமரர்கள்தம் பெருமானை அரனை மூவா
 மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் றன்னை
 மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணுந்
 திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைக ளெட்டுந்
 திரிசுடர்கள் ஓரிரண்டும் பிறவு மாய
 பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

6.1.4

5

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்
 அருமருந்தை அகல்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி
 வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு

வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
 பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
 பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
 பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 6.1.5

6
 கரும்பமரும் மொழிமடவாள் பங்கன் றன்னைக்
 கனவயிரக் குன்றணைய காட்சி யானை
 அரும்பமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் றன்னை
 அருமறையோ டாறங்க மாயி னானைச்
 சுரும்பமருங் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னாரூர்ச்
 சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க
 பெரும்பொருளைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 6.1.6

7
 வரும்பயனை எழுநரம்பி னோசை யானை
 வரைசிலையா வானவர்கள் முயன்ற வாளி
 அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர மெரியக் கோத்த
 அம்மானை அலைகடல்நஞ் சயின்றான் றன்னைச்
 சுரும்பமருங் குழல்மடவார் கடைக்கண் நோக்கிற்
 துளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோ ருள்ளப்
 பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 6.1.7

8
 காரானை ஈருரிவைப் போர்வை யானைக்
 காமருபூங் கச்சியே கம்பன் றன்னை
 ஆரேனு மடியவர்கட் கணியான் றன்னை
 அமரர்களுக் கறிவரிய அளவி லானைப்
 பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நடட்டம்
 பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை எண்ணில்
 பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 6.1.8

9
 முற்றாத பால்மதியஞ் சூடினானை
 மூவுலகுந் தானாய முதல்வன் றன்னைச்
 செற்றார்கள் புரமுன்றுஞ் செற்றான் றன்னைத்
 திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன் றன்னைக்
 கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 6.1.9

10
 காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங்
 கடிக்கமலத் திருந்தயனுங் காணா வண்ணஞ்
 சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்

திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கும்
 ஏரொளியை இருநிலனும் விசும்பும் விண்ணும்
 ஏழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற
 பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

6.1.10

திருச்சிற்றம்பலம்
 -----

6. 02 கோயில் - புக்கதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

11

மங்குல் மதிதவழும் மாட வீதி
 மயிலாப்பி லுள்ளார் மருக லுள்ளார்
 கொங்கிற் கொடுமுடியார் குற்றா லத்தார்
 குடமூக்கி லுள்ளார்போய்க் கொள்ளம் பூதூர்த்
 தங்கு மிடமறியார் சால நாளார்
 தரும புரத்துள்ளார் தக்க னூரார்
 பொங்குவெண் ணீறணிந்து பூதஞ் சூழப்
 புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

6.2.1

12

நாக மரைக்கசைத்த நம்ப ரிந்நாள்
 நனிபள்ளி யுள்ளார்போய் நல்லூர்த் தங்கிப்
 பாகப் பொழுதெல்லாம் பாகூர்த் தங்கிப்
 பரிதி நியமத்தார் பன்னி ருநாள்
 வேதமும் வேள்விப் புகையு மோவா
 விரிநீர் மிழலை எழுநாள் தங்கிப்
 போகமும் பொய்யாப் பொருளு மானார்
 புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

6.2.2

13

துறங்காட்டி யெல்லாம் விரித்தார் போலுந்
 தூமதியும் பாம்பு முடையார் போலும்
 மறங்காட்டி மும்மதிலு மெய்தார் போலும்
 மந்திரமுந் தந்திரமுந் தாமே போலும்
 அறங்காட்டி அந்தணர்க்கன் றால நீழல்
 அறமருளிச் செய்த அரனா ரிந்நாள்
 புறங்காட் டெரியாடிப் பூதஞ் சூழப்
 புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

6.2.3

14

வாரேறு வனமுலையாள் பாக மாக
 மழுவாள்கை யேந்தி மயானத் தாடிச்
 சீரேறு தண்வயல்கூழ் ஓத வேலித்
 திருவாஞ்சி யத்தார் திருநள் ளாற்றார்
 காரேறு கண்டத்தார் காமற் காய்ந்த

கண்விளங்கு நெற்றியார் கடல்நஞ் சுண்டார்
போரேறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.4

15

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி சூடிக்
கபாலங்கை யேந்திக் கணங்கள் பாட
ஊரா ரிடும்பிச்சை கொண்டு ழலும்
உத்தம ராய்நின்ற ஒருவ னார்தாஞ்
சீரார் கழல்வணங்குந் தேவ தேவர்
திருவாரூர்த் திருமூலத் தான மேயார்
போரார் விடையேறிப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.5

16

காதார் குழையினர் கட்டங் கத்தார்
கயிலாய மாமலையார் காரோ ணத்தார்
மூதாயர் மூதாதை யில்லார் போலும்
முதலு மிறுதியுந் தாமே போலும்
மாதாய மாதர் மகிழ வன்று
மன்மதவேள் தன்னுடலங் காய்ந்தா ரிந்நாட்
போதார் சடைதாழப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.6

17

இறந்தார்க்கு மென்றும் இறவா தார்க்கும்
இமையவர்க்கும் ஏகமாய் நின்று சென்று
பிறந்தார்க்கு மென்றும் பிறவா தார்க்கும்
பெரியான்றன் பெருமையே பேச நின்று
மறந்தார் மனத்தென்றும் மருவார் போலும்
மறைக்காட் டுறையும் மழுவாட் செல்வர்
புறந்தாழ் சடைதாழப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.7

18

குலாவெண் டலைமாலை யென்பு பூண்டு
குளிர்கொன்றைத் தாரணிந்து கொல்லே றேறிக்
கலாவெங் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
கையோ டனலேந்திக் காடு றைவார்
நிலாவெண் மதியுரிஞ்ச நீண்ட மாடம்
நிறைவயல்சூழ் நெய்த்தான மேய செல்வர்
புலால்வெண் டலையேந்திப் பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.8

19

சந்தித்த கோவணத்தர் வெண்ணூல் மார்பர்
சங்கரனைக் கண்டீரோ கண்டோ மிந்நாள்
பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய வேறிப்
படுதலையி லென்கொலோ ஏந்திக் கொண்டு
வந்திங்கென் வெள்வளையுந் தாமு மெல்லாம்

மணியாரூர் நின்றந்தி கொள்ளக் கொள்ளப்
பொன்றி மணிவிளக்குப் பூதம் பற்றப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.9

20

பாதங்கள் நல்லார் பரவி யேத்தப்
பத்திமையாற் பணிசெய்யுந் தொண்டர் தங்கள்
ஏதங்கள் தீர இருந்தார் போலும்
எழுபிறப்பும் ஆளுடைய ஈச னார்தாம்
வேதங்க ளோதியோர் வீணை யேந்தி
விடையொன்று தாமேறி வேத கீதர்
பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. 6.2.10

21

பட்டுடுத்துத் தோல்போர்த்துப் பாம்பொன் றார்த்துப்
பகவனார் பாரிடங்கள் சூழ நட்டஞ்
சிட்டராய்த் தீயேந்திச் செல்வார் தம்மைத்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே கண்டோ மிந்நாள்
விட்டிலங்கு சூலமே வெண்ணூ லுண்டே
ஓதுவதும் வேதமே வீணை யுண்டே
கட்டங்கங் கையதே சென்று காணீர்
கறைசேர் மிடற்றெங் கபாலி யார்க்கே. 6.2.11

திருச்சிற்றம்பலம்
-----

6. 03 திருவீரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

22

வெறிவிரவு கூவிளநற் றொங்க லானை
வீரட்டத் தானைவெள் ளேற்றி னானைப்
பொறியரவி னானைப்புள் ளூர்தி யானைப்
பொன்னிறத்தி னானைப் புகழ்தக் காளை
அறிதற் கரியசீ ரம்மான் றன்னை
அதியரைய மங்கை அமர்ந்தான் றன்னை
எறிகெடிலத் தானை இறைவன் றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.1

23

வெள்ளிக்குன் றன்ன விடையான் றன்னை
வில்வலான் வில்வட்டங் காய்ந்தான் றன்னைப்
புள்ளி வரிநாகம் பூண்டான் றன்னைப்
பொன்பிதிர்ந் தன்ன சடையான் றன்னை
வள்ளி வளைத்தோள் முதல்வன் றன்னை
வாரா வுலகருள வல்லான் றன்னை
எள்க இடுபிச்சை ஏற்பான் றன்னை

ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.2

24

முந்தி யுலகம் படைத்தான் றன்னை
 மூவா முதலாய மூர்த்தி தன்னைச்
 சந்தவெண் டிங்கள் அணிந்தான் றன்னைத்
 தவநெறிகள் சாதிக்க வல்லான் றன்னைச்
 சிந்தையில் தீர்வினையைத் தேனைப் பாலைச்
 செழுங்கெடில வீரட்ட மேவி னானை
 எந்தை பெருமானை ஈசன் றன்னை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.3

25

மந்திரமும் மறைப்பொருளு மானான் றன்னை
 மதியமும் ஞாயிறுங் காற்றுந் தீயும்
 அந்தரமு மலைகடலு மானான் றன்னை
 அதியரைய மங்கை அமர்ந்தான் றன்னைக்
 கந்தருவஞ் செய்திருவர் கழல்கை கூப்பிக்
 கடிமலர்கள் பலதூவிக் காலை மாலை
 இந்திரனும் வானவருந் தொழ்ச்செல் வாளை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.4

26

ஒருபிறப்பி லானடியை உணர்ந்துங் காணார்
 உயர்கதிக்கு வழிதேடிப் போக மாட்டார்
 வருபிறப்பொன் றுணராது மாசு பூசி
 வழிகாணா தவர்போல்வார் மனத்த னாகி
 அருபிறப்பை அறுப்பிக்கும் அதிகை யூரன்
 அம்மான்றன் அடியினையே அணைந்து வாழா
 திருபிறப்பும் வெறுவியராய் இருந்தார் சொற்கேட்
 டேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.5

27

ஆறேற்க வல்ல சடையான் றன்னை
 அஞ்சனம் போலு மிடற்றான் றன்னைக்
 கூறேற்கக் கூறமர வல்லான் றன்னைக்
 கோல்வளைக்கை மாதராக் பாகன் றன்னை
 நீறேற்கப் பூசும் அகலத் தானை
 நின்மலன் றன்னை நிமலன் றன்னை
 ஏறேற்க ஏறுமா வல்லான் றன்னை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.6

28

குண்டாக்க னாயுழன்று கையி லுண்டு
 குவிமுலையார் தம்முன்னே நாண மின்றி
 உண்டி யுகந்தமணை நின்றார் சொற்கேட்
 டுடனாகி யுழிதந்தேன் உணர்வொன் றின்றி
 வண்டிலவு கொன்றையங் கண்ணி யானை
 வானவர்க ளேத்தப் படுவான் றன்னை
 எண்டிசைக்கு மூர்த்தியாய் நின்றான் றன்னை

ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.7

29

உறிமுடித்த குண்டிகைதங் கையிற் றூக்கி
 ஊத்தைவாய்ச் சமணர்க்கோர் குண்டாக் கனாய்க்
 கறிவிரவு நெய்சோறு கையி லுண்டு
 கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன்
 மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ் சுண்டான் றன்னை
 மறித்தொருகால் வல்வினையேன் நினைக்க மாட்டேன்
 எறிகெடில நாடர் பெருமான் றன்னை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.8

30

நிறைவார்ந்த நீர்மையாய் நின்றான் றன்னை
 நெற்றிமேற் கண்ணொன் றுடையான் றன்னை
 மறையாணை மாசொன் றிலாதான் றன்னை
 வானவர்மேல் மலரடியை வைத்தான் றன்னைக்
 கறையாணைக் காதார் குழையான் றன்னைக்
 கட்டங்க மேந்திய கையி னானை
 இறையாணை எந்தை பெருமான் றன்னை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.9

31

தொல்லைவான் சூழ்வினைகள் சூழப் போந்து
 தூற்றியே னாற்றியேன் சுடராய் நின்று
 வல்லையே இடர்தீர்த்திங் கடிமை கொண்ட
 வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் பெருமான் றன்னைக்
 கொல்லைவாய்க் குருந்தொசித்துக் குழலு முதுங்
 கோவலனும் நான்முகனுங் கூடி யெங்கும்
 எல்லைகாண் பரியாணை எம்மான் றன்னை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.10

32

முலைமறைக்கப் பட்டுநீ ராடப் பெண்கள்
 முறைமுறையால் நந்தெய்வ மென்று தீண்டித்
 தலைபறிக்குந் தன்மையர்க ளாகி நின்று
 தவமேயென் றவஞ்செய்து தக்க தோரார்
 மலைமறிக்கச் சென்ற இலங்கைக் கோளை
 மதனழியச் செற்றசே வடியி னானை
 இலைமறித்த கொன்றையந் தாரான் றன்னை
 ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6.3.11

திருச்சிற்றம்பலம்

-----

6. 04 திருவதிகைவீரட்டானம் - அடையாளத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

33

சந்திரனை மாகங்கைத் திரையால் மோதச்
 சடாமகுடத் திருத்துமே சாம வேதக்
 கந்தருவம் விரும்புமே கபால மேந்து
 கையனே மெய்யனே கனக மேனிப்
 பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக னாமே
 பசுவேறு மேபரம யோகி யாமே
 ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டரையார்க் கும்மே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே.

6.4.1

34

ஏறேறி யேமுலகும் உழிதர் வானே
 இமையவர்கள் தொழுதேத்த இருக்கின் றானே
 பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
 படவரவந் தடமார்பிற் பயில்வித் தானே
 நீறேறு செழும்பவளக் குன்றொப் பானே
 நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் நிறைவித் தானே
 ஆறேறு சடைமுடிமேற் பிறைவைத் தானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே.

6.4.2

35

முண்டத்திற் பொலிந்திலங்கு மேனி யானே
 முதலாகி நடுவாகி முடிவா னானே
 கண்டத்தில் வெண்மருப்பின் காறை யானே
 கதநாகங் கொண்டாடுங் காட்சி யானே
 பிண்டத்தின் இயற்கைக்கோர் பெற்றி யானே
 பெருநிலநீர் தீவளிஆ காச மாகி
 அண்டத்துக் கப்பாலாய் இப்பா லானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே.

6.4.3

36

செய்யனே கரியனே கண்டம் பைங்கண்
 வெள்ளெயிற்றா டரவனே வினைகள் போக
 வெய்யனே தண்கொன்றை மிலைத்த சென்னிச்
 சடையனே விளங்குமழுச் சூல மேந்துங்
 கையனே காலங்கள் மூன்றா னானே
 கருப்புவிற் றனிக்கொடும்பூண் காமற் காய்ந்த
 ஐயனே பருத்துயர்ந்த ஆனேற் றானே
 அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே.

6.4.4

37

பாடுமே யொழியாமே நால்வே தமும்
 படர்சடைமேல் ஒளிதிகழப் பனிவெண் டிங்கள்
 சூடுமே அரைதிகழத் தோலும் பாம்புஞ்

சுற்றுமே தொண்டைவாய் உமையோர் பாகங்
 கூடுமே குடமுழுவம் வீணை தாளங்
 குறுநடைய சிறுபூதம் முழக்க மாக்கூத்
 தாடுமே அந்தடக்கை அனலேந் தும்மே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.5

38
 ஒழித்திடுமே உள்குவார் உள்ளத் துள்ள
 உறுபிணியுஞ் செறுபகையும் ஒற்றைக் கண்ணால்
 விழித்திடுமே காமனையும் பொடியா வீழ
 வெள்ளப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல்
 இழித்திடுமே ஏழுலகுந் தானா கும்மே
 இயங்குந் திரிபுரங்க னோரம் பினால்
 அழித்திடுமே ஆதிமா தவத்து ளானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.6

39
 குழலோடு கொக்கரைகைத் தாளம் மொந்தை
 குறட்டூதம் முன்பாடத் தானா டும்மே
 கழலாடு திருவிரலாற் கரணஞ் செய்து
 கனவின்கண் திருவுருவந் தான்காட் டும்மே
 எழிலாருந் தோள்வீசி நடமா டும்மே
 ஈமப் புறங்காட்டில் ஏமந் தோறும்
 அழலாடு மேயட்ட மூர்த்தி யாமே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.7

40
 மாலாகி மதமிக்க களிறு தன்னை
 வதைசெய்து மற்றதனின் உரிவை கொண்டு
 மேலாலுங் கீழாலுந் தோன்றா வண்ணம்
 வெம்புலால் கைகலக்க மெய்ப்போர்த் தானே
 கோலாலம் படவரைநட் டரவு சுற்றிக்
 குரைகடலைத் திரையலறக் கடைந்து கொண்ட
 ஆலால முண்டிருண்ட கண்டத் தானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.8

41
 செம்பொனாற் செய்தழகு பெய்தாற் போலுஞ்
 செஞ்சடையெம் பெருமானே தெய்வ நாளும்
 வம்பினார் மலர்க்கூந்த லுமையாள் காதல்
 மணவாள னேவலங்கை மழுவா ளனே
 நம்பனே நான்மறைகள் தொழநின் றானே
 நடுங்காதார் புரமுன்றும் நடுங்கச் செற்ற
 அம்பனே அண்டகோ சரத்து ளானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.9

42
 எழுந்ததிரை நதித்துவலை நனைந்த திங்கள்
 இளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்ச டையனே
 கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி

கொங்கையிணை அமர்பொருது கோலங் கொண்ட
 தழும்புளவே வரைமார்பில் வெண்ணூ லுண்டே
 சாந்தமொடு சந்தனத்தின் அளறு தங்கி
 அமுந்தியசெந் திருவுருவில் வெண்ணீர் றானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.10

43
 நெடியானும் நான்முகனும் நேடிக் காணா
 நீண்டானே நேரொருவ ரில்லா தானே
 கொடியேறு கோலமா மணிகண் டனே
 கொல்வேங்கை அதளனே கோவ ணவனே
 பொடியேறு மேனியனே ஐயம் வேண்டிப்
 புவலோகந் திரியுமே புரிநூ லானே
 அடியாரை அமருலகம் ஆள்விக் கும்மே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே. 6.4.11

திருச்சிற்றம்பலம்
 -----

6. 05 திருவீரட்டானம் - போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

44
 எல்லாஞ் சிவனென்ன நின்றாய் போற்றி
 எரிசுடராய் நின்ற இறைவா போற்றி
 கொல்லார் மழுவாட் படையாய் போற்றி
 கொல்லுங் கூற்றொன்றை உதைத்தாய் போற்றி
 கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய் போற்றி
 கற்றா ரிடும்பை களைவாய் போற்றி
 வில்லால் வியனரணம் எய்தாய் போற்றி
 வீரட்டங் காதல் விமலா போற்றி. 6.5.1

45
 பாட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும் பண்பா போற்றி
 பல்லாழி யாய் படைத்தாய் போற்றி
 ஓட்டகத்தே யூணா உகந்தாய் போற்றி
 உள்குவார் உள்ளத் துறைவாய் போற்றி
 காட்டகத்தே ஆடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
 கார்மேக மன்ன மிடற்றாய் போற்றி
 ஆட்டுவதோர் நாகம் அசைத்தாய் போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி. 6.5.2

46
 முல்லையங் கண்ணி முடியாய் போற்றி
 முழுநீறு பூசிய மூர்த்தி போற்றி
 எல்லை நிறைந்த குணத்தாய் போற்றி
 ஏழ்நரம்பி னோசை படைத்தாய் போற்றி
 சில்லைச் சிரைத்தலையில் ஊணா போற்றி

சென்றடைந்தார் தீவினைகள் தீர்ப்பாய் போற்றி
தில்லைச்சிற் றம்பல மேயாய் போற்றி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வா போற்றி. 6.5.3

47
சாம்பர் அகலத் தணிந்தாய் போற்றி
தவநெறிகள் சாதித்து நின்றாய் போற்றி
கூம்பித் தொழுவார்தங் குற்றே வலைக்
குறிக்கொண் டிருக்குங் குழகா போற்றி
பாம்பும் மதியும் புனலுந் தம்மிற்
பகைதீர்த் துடன்வைத்த பண்பா போற்றி
ஆம்பல் மலர்கொண் டணிந்தாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி. 6.5.4

48
நீறேறு நீல மிடற்றாய் போற்றி
நிழல்திகழும் வெண்மழுவாள் வைத்தாய் போற்றி
கூறே றுமையொருபாற் கொண்டாய் போற்றி
கோளரவம் ஆட்டுங் குழகா போற்றி
ஆறேறு சென்னி யுடையாய் போற்றி
அடியார்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
ஏறேற என்றும் உகப்பாய் போற்றி
இருங்கெடில வீரட்டத் தெந்தாய் போற்றி. 6.5.5

49
பாடுவார் பாட லுகப்பாய் போற்றி
பழையாற்றுப் பட்டீச் சுரத்தாய் போற்றி
வீடுவார் வீட்டுள வல்லாய் போற்றி
வேழத் தூரிவெருவப் போர்த்தாய் போற்றி
நாடுவார் நாடற் கரியாய் போற்றி
நாகம் அரைக்கசைத்த நம்பா போற்றி
ஆடுமா னைந்தும் உகப்பாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி. 6.5.6

50
மண்டுளங்க ஆடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மால்கடலு மால்விசும்பு மானாய் போற்றி
விண்டுளங்க மும்மதிலும் எய்தாய் போற்றி
வேழத் தூரிமூடும் விகிர்தா போற்றி
பண்டுளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி
பார்முழுது மாய பரமா போற்றி
கண்டுளங்கக் காமனைமுன் காய்ந்தாய் போற்றி
கார்க்கெடிலங் கொண்ட கபாலி போற்றி. 6.5.7

51
வெஞ்சினவெள் ளேறுார்தி யுடையாய் போற்றி
விரிசடைமேல் வெள்ளம் படைத்தாய் போற்றி
துஞ்சாப் பலிதேருந் தோன்றால் போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
நஞ்சொடுங்குங் கண்டத்து நாதா போற்றி

நான்மறையோ டாறங்க மானாய் போற்றி
 அஞ்சொலாள் பாகம் அமர்ந்தாய் போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி. 6.5.8

52

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
 சீபர்ப்ப தஞ்சிந்தை செய்தாய் போற்றி
 புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் துள்ளாய் போற்றி
 புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி
 சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
 தத்துவனே போற்றியென் தாதாய் போற்றி
 அந்தியாய் நின்ற அரனே போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி. 6.5.9

53

முக்கணா போற்றி முதல்வா போற்றி
 முருகவேள் தன்னைப் பயந்தாய் போற்றி
 தக்கணா போற்றி தருமா போற்றி
 தத்துவனே போற்றியென் தாதாய் போற்றி
 தொக்கணா வென்றிருவர் தோள்கை கூப்பத்
 துளங்கா தெரிசுடராய் நின்றாய் போற்றி
 எக்கண்ணுங் கண்ணிலேன் எந்தாய் போற்றி
 எறிகெடில வீரட்டத் தீசா போற்றி. 6.5.10

திருச்சிற்றம்பலம்
 -----

6. 06 திருவதிகைவீரட்டானம் - திருவடித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

54

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும்மடி
 அருமறையான் சென்னிக் கணியாமடி
 சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும்மடி
 சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணாமடி
 பரவுவார் பாவம் பறைக்கும்மடி
 பதினெண் கணங்களும் பாடும்மடி
 திரைவிரவு தென்கெடில நாடன்னடி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. 6.6.1

55

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகாவடி
 குறைந்தடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும்மடி
 படுமுழுவம் பாணி பயிற்றும்மடி
 பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி
 கடுமுரணே றூர்ந்தான் கழற்சேவடி
 கடல்வையங் காப்பான் கருதும்மடி

நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தானடி
நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்காவடி. 6.6.2

56

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகாவடி
வஞ்சவலைப் பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழுது நாமேத்திக் காணும்மடி
கணக்கு வழக்கைக் கடந்தவடி
நெய்தொழுது நாமேத்தி யாட்டும்மடி
நீள்விசும்பை ஊடறுத்து நின்றவடி
தெய்வப் புனற்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. 6.6.3

57

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி
அழகெழுத லாகா அருட்சேவடி
சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
சோமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. 6.6.4

58

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றவடி
ஊழிதோ றாழி உயர்ந்தவடி
பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும்மடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவடி
இருநிலத்தார் இன்புற்றங் கேத்தும்மடி
இன்புற்றார் இட்டபூ ஏறும்மடி
திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. 6.6.5

59

திருமகட்குச் செந்தா மரையாமடி
சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும்மடி
பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்றவடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவடி
உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றொவ்வாவடி
உருவென் றுணரப் படாதவடி
திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. 6.6.6

60

உரைமாலை யெல்லா முடையவடி
உரையால் உணரப் படாதவடி
வரைமாதை வாடாமை வைக்கும்மடி
வானவர்கள் தாம்வணங்கி வாழ்த்தும்மடி
அரைமாத் திரையில் லடங்கும்மடி
அகலம் அளக்கிற்பார் இல்லாவடி

கரைமாங் கலிக்கெடில நாடன்னடி
கமழ்வீரட் டானக் காபாலியடி. 6.6.7

61

நறுமலராய் நாறு மலர்ச்சேவடி
நடுவாய் உலகநா டாயவடி
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்றவடி
தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மறுமதியை மாசு கழுவும்மடி
மந்திரமுந் தந்திரமு மாயவடி
செறிகெடில நாடர் பெருமானடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. 6.6.8

62

அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லாவடி
அடியார்கட் காரமுத மாயவடி
பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்லவடி
பற்றற்றார் பற்றும் பவளவடி
மணியடி பொன்னடி மாண்பாமடி
மருந்தாய்ப் பிண்தீர்க்க வல்லவடி
தணிபாடு தண்கெடில நாடன்னடி
தகைசார் வீரட்டத் தலைவனடி. 6.6.9

63

அந்தாம ரைப்போ தலர்ந்தவடி
அரக்கனையும் ஆற்றல் அழித்தவடி
முந்தாகி முன்னே முளைத்தவடி
முழங்கழலாய் நீண்டவெம் மூர்த்தியடி
பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன்னடி
பவளத் தடவரையே போல்வானடி
வெந்தார் சுடலைநீ றாடும்மடி
வீரட்டங் காதல் விமலனடி. 6.6.10

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - திருவீரட்டேசுவரர், தேவியார் - திருவதிகைநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.07 திருவீரட்டானம் - காப்புத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

64

செல்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ்
சிற்றேம மும்பெருந்தண் குற்றாலமுந்
தில்லைச்சிற் றம்பலமுந் தென்கூடலுந்
தென்னானைக் காவுஞ் சிராப்பள்ளியும்

நல்லூருந் தேவன் குடிமருகலும்
 நல்லவர்கள் தொழுதேத்து நாரையூருங்
 கல்லலகு நெடும்புருவக் கபாலமேந்திக்
 கட்டங்கத் தோடுறைவார் காப்புக்களே. 6.7.1

65
 தீர்த்தப் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருக்கோவல் வீரட்டம் வெண்ணெய்நல்லூர்
 ஆர்த்தருவி வீழ்சுனைநீர் அண்ணாமலை
 அறையணி நல்லூரும் அரநெறியும்
 ஏத்துமின்கள் நீரேத்த நின்றாசன்
 இடைமரு தின்னம்பர் ஏகம்பமும்
 கார்த்தயங்கு சோலைக் கயிலாயமுங்
 கண்ணுதலான் தன்னுடைய காப்புக்களே. 6.7.2

66
 சிறையார் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருப்பா திரிப்புலியூர் திருவாமாத்தூர்
 துறையார் வனமுனிக ளேத்தநின்ற
 சோற்றுத் துறைதுருத்தி நெய்த்தானமும்
 அறையார் புனலொழுகு காவிரிசூழ்
 ஐயாற் றமுதன் பழனம்நல்ல
 கறையார் பொழில்புடைசூழ் கானப்பேருங்
 கழுக்குன்றுந் தம்முடைய காப்புக்களே. 6.7.3

67
 திரையார் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருவாரூர் தேவூர் திருநெல்லிக்கா
 உரையார் தொழநின்ற ஒற்றியூரும்
 ஒத்தூரும் மாற்பேறும் மாந்துறையும்
 வரையா ரருவிசூழ் மாந்தியும்
 மாகாளங் கேதாரம் மாமேருவுங்
 கரையார் புனலொழுகு காவிரிசூழ்
 கடம்பந் துறையுறைவார் காப்புக்களே. 6.7.4

68
 செழுநீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திரிபுராந் தகந்தென்னார் தேவீச்சரங்
 கொழுநீர் புடைசுழிக்குங் கோட்டுக்காவுங்
 குடமுக்குங் கோகரணங் கோலக்காவும்
 பழிநீர்மை யில்லாப் பனங்காட்டுரும்
 பனையூர் பயற்றூர் பராய்த்துறையுங்
 கழுநீர் மதுவிரியுங் காளிங்கமுங்
 கணபதீச் சரத்தார்தங் காப்புக்களே. 6.7.5

69
 தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ்
 செழுந்தண் பிடலூருஞ் சென்றுநின்று
 பவ்வந் திரியும் பருப்பதமும்
 பறியலூர் வீரட்டம் பாவநாசம்

மவ்வந் திரையும் மணிமுத்தமும்
 மறைக்காடும் வாய்மூர் வலஞ்சுழியுங்
 கவ்வை வரிவண்டு பண்ணேபாடுங்
 கழிப்பாலை தம்முடைய காப்புக்களே. 6.7.6

70
 தெண்ணீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ்
 சிக்காலி வல்லந் திருவேட்டியும்
 உண்ணீரார் ஏடகமும் ஊறல்அம்பர்
 உறையூர் நறையூர் அரணநல்லூர்
 விண்ணார் விடையான் விளமர்வெண்ணி
 மீயச்சூர் வீழி மிழலைமிக்க
 கண்ணார் நுதலார் கரபுரமுங்
 காபாலி யாரவர்தங் காப்புக்களே. 6.7.7

71
 தெள்ளும் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திண்டிச் சரமுந் திருப்புகலூர்
 எள்ளும் படையான் இடைத்தானமும்
 ஏயீச் சரமுநல் லேமங்கூடல்
 கொள்ளு மிலயத்தார் கோடிகாவுங்
 குரங்கணில் முட்டமுங் குறும்பலாவுங்
 கள்ளருந்தத் தெள்ளியா ருள்கியேத்துங்
 காரோணந் தம்முடைய காப்புக்களே. 6.7.8

72
 சீரார் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருக்காட்டுப் பள்ளி திருவெண்காடும்
 பாரார் பரவுஞ்சீர்ப் பைஞ்ஞீலியும்
 பந்தணை நல்லூரும் பாகூர்நல்லம்
 நீரார் நிறைவயல்கூழ் நின்றியூரும்
 நெடுங்களமும் நெல்வெண்ணெய் நெல்வாயிலுங்
 காரார் கமழ்கொன்றைத் தாரார்க்கென்றுங்
 கடலூரில் வீரட்டங் காப்புக்களே. 6.7.9

73
 சிந்தும் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருவாஞ் சியமுந் திருநள்ளாறும்
 அந்தண் பொழில்புடைசூழ் அயோகந்தியும்
 ஆக்கூரு மாலூரு மான்பட்டியும்
 எந்தம் பெருமாற் கிடமாவது
 இடைச்சுரமும் எந்தை தலைச்சங்காடுங்
 கந்தங் கமமுங் கரவீரமுங்
 கடம்பூர்க் கரக்கோயில் காப்புக்களே. 6.7.10

74
 தேனார் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருச்செம்பொன் பள்ளிதிருப் பூவணமும்
 வானோர் வணங்கும் மணஞ்சேரியும்
 மதிலுஞ்சை மாகாளம் வாரணாசி

ஏனோர்க ளேத்தும் வெகுளிச்சரம்
இலங்கார் பருப்பதத்தோ டேணார்சோலைக்
கானார் மயிலார் கருமாரியுங்
கறைமிடற்றார் தம்முடைய காப்புக்களே. 6.7.11

75
திருநீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
திருவளப்பூர் தெற்கேறு சித்தவடம்
வருநீர் வளம்பெருகு மானிருபமும்
மயிலாப்பில் மன்னினார் மன்னியேத்தும்
பெருநீர் வளர்சடையான் பேணிநின்ற
பிரமபுரஞ் சுழியல் பெண்ணாகடங்
கருநீல வண்டரற்றுங் காளத்தியுங்
கயிலாயந் தம்முடைய காப்புக்களே. 6.7.12

திருச்சிற்றம்பலம்

6.8 திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

76
விறூணொன் றில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண்
வியன்கச்சிக் கம்பன்காண் பிச்சை யல்லால்
மற்றுணொன் றில்லாத மாசது ரன்காண்
மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன் றில்லாப்
பொற்றுண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண்
பொய்யாது பொழிலேமுந் தாங்கி நின்ற
கற்றுண்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.1

77
இடிப்பான்காண் என்வினையை ஏகம் பன்காண்
எலும்பா பரணன்காண் எல்லாம் முன்னே
முடிப்பான்காண் மூவுலகு மாயி னான்காண்
முறைமையால் ஐம்புரியும் வழுவா வண்ணம்
படித்தான் தலையறுத்த பாசு பதன்காண்
பராய்த்துறையான் பழனம்பைஞ் சீலி யான்காண்
கடித்தார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண்
காளத்தி யானவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.2

78
நாரணன்காண் நான்முகன்காண் நால்வே தன்காண்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாவா யன்ன
பூரணன்காண் புண்ணியன்காண் புராணன் றான்காண்
புரிசடைமேற் புனலேற்ற புனிதன் றான்காண்
சாரணன்காண் சந்திரன்காண் கதிரோன் றான்காண்

தன்மைக்கண் தானேகாண் தக்கோர்க் கெல்லாங்
காரணன்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.3

79

செற்றான்காண் என்வினையைத் தீயா டிகாண்
திருவொற்றி யூரான்காண் சிந்தை செய்வார்க்
குற்றான்காண் ஏகம்பம் மேவி னான்காண்
உமையாள்நற் கொழுநன்காண் இமையோ ரேத்துஞ்
சொற்றான்காண் சோற்றுத் துறையு ளான்காண்
சுறாவேந்தன் ஏவலத்தை நீரா நோக்கக்
கற்றான்காண் காளத்தி காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.4

80

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்
ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றி னுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்
காளத்தி யானவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.5

81

எல்லாம்முன் தோன்றாமே தோன்றி னான்காண்
ஏகம்ப மேயான்காண் இமையோ ரேத்தப்
பொல்லாப் புலனைந்தும் போக்கி னான்காண்
புரிசடைமேற் பாய்கங்கை பூரித் தான்காண்
நல்லவிடை மேற்கொண்டு நாகம் பூண்டு
நளிர்சிரமொன் றேந்தியோர் நாணா யற்ற
கல்லாடை மேற்கொண்ட காபா லிகாண்
காளத்தி யானவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.6

82

கரியுருவு கண்டத்தெங் கண்ணு ளான்காண்
கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
எரிபவள வண்ணன்காண் ஏகம் பன்காண்
எண்டிசையுந் தானாய குணத்தி னான்காண்
திரிபுரங்கள் தீயிட்ட தீயா டிகாண்
தீவினைகள் தீர்த்திடுமென் சிந்தை யான்காண்
கரியுரிவை போர்த்துகந்த காபா லிகாண்
காளத்தி யானவெனன் கண்ணு ளானே. 6.8.7

83

இல்லாடிச் சில்பலிசென் றேற்கின் றான்காண்
இமையவர்கள் தொழுதிறைஞ்ச இருக்கின் றான்காண்
வில்லாடி வேடனா யோடி னான்காண்
வெண்ணூ லுஞ்சேர்ந்த அகலத் தான்காண்
மல்லாடு திரள்தோள்மேல் மழுவா ளன்காண்

மலைமகள்தன் மணாளன்காண் மகிழ்ந்து முன்னாள்
கல்லாலின் கீழிருந்த காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. 6.8.8

84
தேனப்பூ வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
திருவேகம் பத்தான்காண் தேனார்ந் துக்க
ஞானப்பூங் கோதையாள் பாகத் தான்காண்
நம்பன்காண் ஞானத் தொளியா னான்காண்
வானப்பே ரூரு மறிய வோடி
மட்டித்து நின்றான்காண் வண்டார் சோலைக்
கானப்பே ரூரான்காண் கறைக்கண் டன்காண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. 6.8.9

85
இறையவன்காண் ஏழுலகு மாயி னான்காண்
ஏழ்கடலுஞ் சூழ்மலையு மாயி னான்காண்
குறையுடையார் குற்றேவல் கொள்வான் றான்காண்
குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்டம் மேவி னான்காண்
மறையுடைய வானோர் பெருமான் றான்காண்
மறைக்காட் றுறையும் மணிகண் டன்காண்
கறையுடைய கண்டத்தெங் காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. 6.8.10

86
உண்ணா வருநஞ்ச முண்டான் றான்காண்
ஊழித்தீ யன்னான்காண் உகப்பார் காணப்
பண்ணாரப் பல்லியம் பாடி னான்காண்
பயின்றநால் வேதத்தின் பண்பி னான்காண்
அண்ணா மலையான்காண் அடியா ரீட்டம்
அடியிணைகள் தொழுதேத்த அருளு வான்காண்
கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர் காட்சி யான்காண்
காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. 6.8.11

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - காளத்திநாதர், தேவியார் - ஞானப்பூங்கோதையாரம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.9 திருஆமாத்தார் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

87
வண்ணங்கள் தாம்பாடி வந்து நின்று
வலிசெய்து வளைகவர்ந்தார் வகையால் நம்மைக்
கண்ணம்பால் நின்றெய்து கனலப் பேசிக்

கடியதோர் விடையேறிக் காபா லியார்
 சுண்ணங்கள் தாங்கொண்டு துதையப் பூசித்
 தோலுடுத்து நூல்பூண்டு தோன்றத் தோன்ற
 அண்ணலார் போகின்றார் வந்து காணீர்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.1

88
 வெந்தார்வெண் பொடிப்பூசி வெள்ளை மாலை
 விரிசடைமேற் றாஞ்சூடி வீணை யேந்திக்
 கந்தாரந் தாமுரலாப் போகா நிற்கக்
 கறைசேர் மணியிடாற்றீ ரூரே தென்றேன்
 நொந்தார்போல் வந்தென தில்லே புக்கு
 நுடங்கே ரிடைமடவாய் நம்மூர் கேட்கில்
 அந்தா மரைமலர்மேல் அளிவண் டியாழ்செய்
 ஆமாத்தூர் என்றடிகள் போயி னாரே. 6.9.2

89
 கட்டங்கந் தாமொன்று கையி லேந்திக்
 கடிய விடையேறிக் காபா லியார்
 இட்டங்கள் தாம்பேசி இல்லே புக்கு
 இடும்பலியும் இடக்கொள்ளார் போவா ரல்லர்
 பட்டிமையும் படிறுமே பேசா நின்றார்
 பார்ப்பாரைப் பரிசுழிப்பார் போல்கின் றார்தாம்
 அட்டிய சில்பலியுங் கொள்ளார் விள்ளார்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.3

90
 பசைந்தபல பூதத்தர் பாட லாடல்
 படநாகக் கச்சையர் பிச்சைக் கென்றங்
 கிசைந்ததோ ரியல்பினர் எரியின் மேனி
 இமையாமுகக் கண்ணினர் நால்வே தத்தர்
 பிசைந்ததிரு நீற்றினர் பெண்ணோர் பாகம்
 பிரிவறியாப் பிஞ்ஞுகனார் தெண்ணீர்க் கங்கை
 அசைந்த திருமுடியர் அங்கைத் தீயர்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.4

91
 உருளுடைய தேர்புரவி யோடும் யானை
 ஒன்றாலுங் குறைவில்லை ஊர்தி வெள்ளே
 றிருளுடைய கண்டத்தர் செந்தீ வண்ணர்
 இமையவர்கள் தொழுதேத்தும் இறைவ னார்தாம்
 பொருளுடைய ரல்லர் இலரு மல்லர்
 புலித்தோ லுடையாகப் பூதஞ் சூழ
 அருளுடைய அங்கோதை மாலை மாப்பர்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.5

92
 வீறுடைய ஏறேறி நீறு பூசி
 வெண்தோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்திக்
 கூறுடைய மடவாளோர் பாகங் கொண்டு

குழையாடக் கொடுகொட்டி கொட்டா வந்து
பாறுடைய படுதலையோர் கையி லேந்திப்
பலிகொள்வா ரல்லர் படிநே பேசி
ஆறுடைய சடைமுடியெம் மடிகள் போலும்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.6

93
கையோர் கபாலத்தர் மானின் றோலர்
கருத்துடையர் நிருத்தராய்க் காண்பார் முன்னே
செய்ய திருமேனி வெண்ணீ றாடித்
திகழ்புன் சடைமுடிமேல் திங்கள் சூடி
மெய்யொரு பாகத் துமையை வைத்து
மேவார் திரிபுரங்கள் வேவச் செய்து
ஐயனார் போகின்றார் வந்து காணீர்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.7

94
ஒன்றாலுங் குறைவில்லை ஊர்தி வெள்ளே
றொற்றியூர் உம்முரே உணரக் கூறீர்
நின்றுதான் என்செய்வீர் போவீ ராகில்
நெற்றிமேற் கண்காட்டி நிறையுங் கொண்டீர்
என்றுந்தான் இவ்வகையே இடர்செய் கின்றீர்
இருக்குழர் இனியறிந்தோம் ஏகம் பமோ
அன்றித்தான் போகின்றீர் அடிக ளெம்மோ
டழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.8

95
கல்லலகு தாங்கொண்டு காளத் தியார்
கடியவிடை யேறிக் காணக் காண
இல்லமே தாம்புகுதா இடுமின் பிச்சை
என்றாருக் கெதிரெழுந்தேன் எங்குங் காணேன்
சொல்லாதே போகின்றீர் உம்மு ரேது
துருத்தி பழனமோ நெய்த்தானமோ
அல்லலே செய்தடிகள் போகின் றார்தாம்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.9

96
மழுங்கலா நீறாடும் மார்பர் போலும்
மணிமிழலை மேய மணாளர் போலுங்
கொழுங்குவளைக் கோதைக் கிறைவர் போலுங்
கொடுகொட்டி தாள முடையார் போலுஞ்
செழுங்கயி லாயத்தெஞ் செல்வர் போலுந்
தென்னதிகை வீரட்டஞ் சேர்ந்தார் போலும்
அழுங்கினார் ஐயுறவு தீர்ப்பார் போலும்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. 6.9.10

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - ஆமாத்தீசுவரர், தேவியார் - அழகியநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.10 திருப்பந்தணைநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

97

நோதங்க மில்லாதார் நாகம் பூண்டார்
 நூல்பூண்டார் நூல்மேலோ ராமை பூண்டார்
 பேய்தங்கு நீள்காட்டில் நட்ட மாடிப்
 பிறைசூடுஞ் சடைமேலோர் புனலுஞ் சூடி
 ஆதங்கு பைங்குழலாள் பாகங் கொண்டார்
 அனல்கொண்டார் அந்திவாய் வண்ணங் கொண்டார்
 பாதங்க நீறேற்றார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

6.10.1

98

காடலாற் கருதாதார் கடல்நஞ் சுண்டார்
 களிற்றுரிவை மெய்போர்த்தார் கலன தாக
 ஓடலாற் கருதாதார் ஒற்றி யூரார்
 உறுபிணியுஞ் செறுபகையு மொற்றைக் கண்ணாற்
 பீடுலாந் தனைசெய்வார் பிடவ மொந்தை
 குடமுழவங் கொடுகொட்டி குழலு மோங்கப்
 பாடலா ராடலார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

6.10.2

99

பூதப் படையுடையார் பொங்கு நூலார்
 புலித்தோ லுடையினார் போரேற் றினார்
 வேதத் தொழிலார் விரும்ப நின்றார்
 விரிசடைமேல் வெண்திங்கட் கண்ணி சூடி
 ஓதத் தொலிகடல்வாய் நஞ்ச முண்டார்
 உம்பரோ டம்பொன் னுலக மாண்டு
 பாதத் தொடுகழலார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

6.10.3

100

நீருலாஞ் சடைமுடிமேல் திங்க ளேற்றார்
 நெருப்பேற்றார் அங்கையில் நிறையு மேற்றார்
 ஊரெலாம் பலியேற்றார் அரவ மேற்றார்
 ஒலிகடல் வாய்நஞ்சம் மிடற்றி லேற்றார்
 வாருலா முலைமடவாள் பாக மேற்றார்
 மழுவேற்றார் மான்மறியோர் கையி லேற்றார்
 பாருலாம் புகழேற்றார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

6.10.4

101

தொண்டர் தொழுதேத்துஞ் சோதி யேற்றார்
 துளங்கா மணிமுடியார் தூய நீற்றார்
 இண்டைச் சடைமுடியார் ஈமஞ் சூழ்ந்த

இடுபிணக்காட் டாடலா ரேமந் தோறும்
 அண்டத்துக் கப்புறத்தார் ஆதி யானார்
 அருக்கனா யாரழலாய் அடியார் மேலைப்
 பண்டை வினையறுப்பார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. 6.10.5

102
 கடமன்னு களியானை யுரிவை போர்த்தார்
 கானப்பேர் காதலார் காதல் செய்து
 மடமன்னு மடியார்தம் மனத்தி னுள்ளார்
 மானுரிதோள் மிசைத்தோளார் மங்கை காண
 நடமன்னி யாடுவார் நாகம் பூண்டார்
 நான்மறையோ டாறங்கம் நவின்ற நாவார்
 படமன்னு திருமுடியார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. 6.10.6

103
 முற்றா மதிச்சடையார் மூவ ரானார்
 மூவுலகு மேத்தும் முதல்வ ரானார்
 கற்றார் பரவுங் கழலார் திங்கள்
 கங்கையாள் காதலார் காம்பேய் தோளி
 பற்றாகும் பாகத்தார் பால்வெண் ணீற்றார்
 பான்மையா லூழி உலக மானார்
 பற்றார் மதிலெரித்தார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. 6.10.7

104
 கண்ணமரும் நெற்றியார் காட்டார் நாட்டார்
 கனமழுவாட் கொண்டதோர் கையார் சென்னிப்
 பெண்ணமருஞ் சடைமுடியார் பேரொன் றில்லார்
 பிறப்பிலார் இறப்பிலார் பிணியொன் றில்லார்
 மண்ணவரும் வானவரும் மற்றை யோரும்
 மறையவரும் வந்தெதிரே வணங்கி யேத்தப்
 பண்ணமரும் பாடலார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. 6.10.8

105
 ஏறேறி யேமுலகு மேத்த நின்றார்
 இமையவர்கள் எப்பொழுது மிறைஞ்ச நின்றார்
 நீறேறு மேனியார் நீல முண்டார்
 நெருப்புண்டார் அங்கை யனலு முண்டார்
 ஆறேறு சென்னியார் ஆனஞ் சாடி
 அனலுமிழும் ஐவா யரவு மார்த்தார்
 பாறேறு வெண்டலையார் பைங்க ணேற்றார்
 பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. 6.10.9

106
 கல்லூர் கடிமதில்கள் மூன்று மெய்தார்
 காரோணங் காதலார் காதல் செய்து
 நல்லூரார் ஞானத்தார் ஞான மானார்

நான்மறையோ டாறங்கம் நவின்ற நாவார்
மல்லூர் மணிமலையின் மேலி ருந்து
வாளரக்கர் கோன்றலையை மாளச் செற்றுப்
பல்லூர் பலிதிரிவார் பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே.

6.10.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - பசுபதீசுவரர், தேவியார் - காம்பன்னதோளியம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

6.11 திருப்புன்கூர் - திருநீரீர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

107

பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் றன்னைப்
பேணாதார் அவர்தம்மைப் பேணா தானைத்
துறவாதே கட்டறுத்த சோதி யானைத்
தூநெறிக்குந் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைத்
திறமாய எத்திசையுந் தானே யாகித்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
நிறமா மொளியானை நீரீ ரானை
நீதனே னென்னேநான் நினையா வாரே.

6.11.1

108

பின்றானும் முன்றானு மானான் றன்னைப்
பித்தர்க்குப் பித்தனாய் நின்றான் றன்னை
நன்றாங் கறிந்தவர்க்குந் தானே யாகி
நல்வினையுந் தீவினையு மானான் றன்னைச்
சென்றோங்கி விண்ணளவுந் தீயா னானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
நின்றாய நீரீர் நிலாவி னானை
நீதனே னென்னேநான் நினையா வாரே.

6.11.2

109

இல்லானை எவ்விடத்தும் உள்ளான் றன்னை
இனியநினை யாதார்க் கின்னா தானை
வல்லானை வல்லடைந்தார்க் கருளும் வண்ணம்
மாட்டாதார்க் கெத்திறத்தும் மாட்டா தானைச்
செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப் பானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
நெல்லால் விளைகழனி நீரீ ரானை
நீதனே னென்னேநான் நினையா வாரே.

6.11.3

110

கலைஞானங் கல்லாமே கற்பித் தானைக்
கடுநரகஞ் சாராமே காப்பான் றன்னைப்

பலவாய வேடங்கள் தானே யாகிப்
 பணிவார்கட் கங்கங்கே பற்றா னானைச்
 சிலையாற் புரமெரித்த தீயா டியைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நிலையார் மணிமாட நீடு ராளை
 நீதனே னென்னேநான் நினையா வாறே. 6.11.4

111
 நோக்காதே எவ்வளவும் நோக்கி னானை
 நுணுகாதே யாதொன்றும் நுணுகி னானை
 ஆக்காதே யாதொன்று மாக்கி னானை
 அணுகாதா ரவர்தம்மை அணுகா தானைத்
 தேக்காதே தெண்கடல்நஞ் சுண்டான் றன்னைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நீக்காத பேரொளிசேர் நீடு ராளை
 நீதனே னென்னேநான் நினையா வாறே. 6.11.5

112
 பூணலாப் பூணானைப் பூசாச் சாந்த
 முடையானை முடைநாறும் புன்க லத்தில்
 ஊணலா பூணானை யொருவர் காணா
 உத்தமனை யொளிதிகழும் மேனி யானைச்
 சேணுலாஞ் செழும்பவளக் குன்றொப் பானைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நீணுலா மலர்க்கழனி நீடு ராளை
 நீதனே னென்னேநான் நினையா வாறே. 6.11.6

113
 உரையார் பொருளுக் குலப்பி லானை
 ஒழியாமே எவ்வுயிரு மானான் றன்னைப்
 புரையாய்க் கனமாயாழ்ந் தாழா தானைப்
 புதியனவு மாய்மிகவும் பழையான் றன்னைத்
 திரையார் புனல்சேர் மகுடத் தானைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நிரையார் மணிமாட நீடு ராளை
 நீதனே னென்னேநான் நினையா வாறே. 6.11.7

114
 கூரரவத் தணையானுங் குளிர்நண் பொய்கை
 மலரவனுங் கூடிச்சென் றறிய மாட்டார்
 ஆரொருவ ரவர்தன்மை யறிவார் தேவர்
 அறிவோமென் பார்க்கெல்லா மறிய லாகாச்
 சீரரவக் கழலானை நிழலார் சோலைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நீரரவத் தண்கழனி நீடு ராளை
 நீதனே னென்னேநான் நினையா வாறே. 6.11.8

115
 கையெலாம் நெய்பாயக் கழுத்தே கிட்டக்
 கால்நிமிர்த்து நின்றுண்ணுங் கையர் சொன்ன

பொய்யெலாம் மெய்யென்று கருதிப் புக்குப்
 புள்ளுவரா லகப்படா துய்யப் போந்தேன்
 செய்யெலாஞ் செழுங்கமலப் பழன வேலித்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நெய்தல்வாய்ப் புனற்படப்பை நீடு ராணை
 நீதனே னென்னேநான் நிணையா வாறே. 6.11.9

116

இகழுமா நெங்ஙனே ஏழை நெஞ்சே
 இகழாது பரந்தொன்றாய் நின்றான் றன்னை
 நகழுமால் வரைக்கீழிட் டரக்கர் கோணை
 நலனழித்து நன்கருளிச் செய்தான் றன்னைத்
 திகழுமா மதகரியி னுரிபோர்த் தாணைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோ கனை
 நிகழுமா வல்லாணை நீடு ராணை
 நீதனே னென்னேநான் நிணையா வாறே. 6.11.10

இத்தலங்கள் சோழநாட்டிலுள்ளன.
 திருப்புன்கூரில், சுவாமிபெயர் - சிவலோகநாதர், தேவியார் - சொக்கநாயகியம்மை
 திருநீரூரில், சுவாமிபெயர் - சோமநாதேசுவரர், தேவியார் - வேயுறுதோளியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.12 திருக்கழிப்பாலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

117

ஊனுடுத்தி யொன்பது வாசல் வைத்து
 ஒள்ளெலும்பு தூணா வுரோம மேய்ந்து
 தாமெடுத்த கூரை தவிரப் போவார்
 தயக்கம் பலபடைத்தார் தாம ரையினார்
 காணெடுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலைக்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 வானிடத்தை யூடறுத்து வல்லைச் செல்லும்
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.1

118

முறையார்ந்த மும்மதிலும் பொடியாச் செற்று
 முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய் முக்க ணெந்தை
 பிறையார்ந்த சடைமுடிமேற் பாம்பு கங்கை
 பிணக்கந்தீர்த் துடன்வைத்தார் பெரிய நஞ்சுக்
 கறையார்ந்த மிடற்றடங்கக் கண்ட எந்தை
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 மறையார்ந்த வாய்மொழியான் மாய யாக்கை
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.2

119

நெளிவுண்டாக் கருதாதே நிமலன் றன்னை
 நினைமின்கள் நித்தலும்நே ரிழையா ளாய
 ஒளிவண்டார் கருங்குழலி யுமையாள் தன்னை
 ஒருபாகத் தமர்ந்தடியா ருள்கி யேத்தக்
 களிவண்டார் கரும்பொழில்சூழ் கண்டல் வேலிக்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 வளியுண்டார் மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.3

120

பொடிநாறு மேனியர் பூதிப் பையர்
 புலித்தோலர் பொங்கரவர் பூண நூலர்
 அடிநாறு கமலத்தர் ஆரூ ராதி
 ஆனஞ்சு மாடுமா திரையி னார்தாங்
 கடிநாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்து நாறுங்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 மடிநாறு மேனியிம் மாயம் நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.4

121

விண்ணானாய் விண்ணவர்கள் விரும்பி வந்து
 வேதத்தாய் கீதத்தாய் விரவி யெங்கும்
 எண்ணானாய் எழுத்தானாய் கடலே ழானாய்
 இறையானாய் எம்மிறையே யென்று நிற்குங்
 கண்ணானாய் காரானாய் பாரு மானாய்
 கழிப்பாலை யுள்ளுறையுங் கபாலப் பனார்
 மண்ணானாய் மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.5

122

விண்ணப்ப விச்சா தரர்க ளேத்த
 விரிகதிரோன் எரிசுடரான் விண்ணு மாகிப்
 பண்ணப்பன் பத்தர் மனத்து ளேயும்
 பசுபதி பாசுபதன் தேச மூர்த்தி
 கண்ணப்பன் கண்ணப்பக் கண்டு கந்தார்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 வண்ணப் பிணிமாய யாக்கை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.6

123

பிணம்புல்கு பீறற் குரம்பை மெய்யாப்
 பேதப் படுகின்ற பேதை மீர்காள்
 இணம்புல்கு சூலத்தர் நீல கண்டர்
 எண்டோளர் எண்ணிறைந்த குணத்தி னாலே
 கணம்புல்லன் கருத்துகந்தார் காஞ்சி யுள்ளார்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 மணம்புல்கு மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.7

124

இயல்பாய ஈசனை எந்தை தந்தை
 என்சிந்தை மேவி யுறைகின் றானை
 முயல்வானை மூர்த்தியைத் தீர்த்த மான
 தியம்பகன் திரிகூலத் தன்ன கையன்
 கயல்பாயுங் கண்டல்கூழ் வண்ட வேலிக்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 மயலாய மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.8

125

செற்றதோர் மனமொழிந்து சிந்தை செய்து
 சிவமூர்த்தி யென்றெழுவார் சிந்தை யுள்ளால்
 உற்றதோர் நோய்களைந்திவ் வுலக மெல்லாங்
 காட்டுவான் உத்தமன்றா னோதா தெல்லாங்
 கற்றதோர் நூலினன் களிற்று செற்றான்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப் பனார்
 மற்றிதோர் மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.9

126

பொருதலங்கல் நீண்முடியான் போர ரக்கன்
 புட்பகந்தான் பொருப்பின்மீ தோடா தாக
 இருநிலங்கள் நடுக்கெய்த எடுத்தி டுதலும்
 ஏந்திழையாள் தான்வெருவ இறைவன் நோக்கிக்
 கரதலங்கள் கதிர்முடியா றஞ்சி னோடு
 கால்விரலா லூன்று கழிப்பா லையார்
 வருதலங்க மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - பால்வண்ணநாதர், தேவியார் - வேதநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.13 திருப்புறம்பயம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

127

கொடிமாட நீடெருவு கூடல் கோட்டீர்
 கொடுங்கோளூர் தண்வளவி கண்டி யூரும்
 நடமாடு நன்மருகல் வைகி நாளும்
 நலமாகு மொற்றியூ ரொற்றி யாகப்
 படுமாலை வண்டறையும் பழனம் பாகூர்
 பழையாறும் பாற்குளமுங் கைவிட் டிந்நாள்
 பொடியேறு மேனியராய்ப் பூதஞ் சூழப்

புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.1

128

முற்றொருவர் போல முழுநீ றாடி
முளைத்திங்கள் சூடிமுந் நூலும் பூண்டு
ஒற்றொருவர் போல வறங்கு வேன்கை
ஒளிவளையை யொன்றொன்றா எண்ணு கின்றார்
மற்றொருவ ரில்லைத் துணை யெனக்கு
மால்கொண்டாற் போல மயங்கு வேற்குப்
புற்றரவக் கச்சார்த்துப் பூதஞ் சூழ்ப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.2

129

ஆகாத நஞ்சுண்ட அந்தி வண்ணர்
ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டம்பொற் றோள்மேல்
ஏகாச மாவிட்டோ டொன்றேந் திவந்
திடுதிருவே பலியென்றார்க் கில்லே புக்கேன்
பாகேதுங் கொள்ளார் பலியுங் கொள்ளார்
பாவியேன் கண்ணுள்ளே பற்றி நோக்கிப்
போகாத வேடத்தர் பூதஞ் சூழ்ப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.3

130

பன்மலிந்த வெண்டலை கையி லேந்திப்
பனிமுகில் போல்மேனிப் பவந்த நாதர்
நென்மலிந்த நெய்த்தானஞ் சோற்றுத் துறை
நியமந் துருத்தியும் நீரீர் பாச்சில்
கன்மலிந் தோங்கு கழுநீர்க் குன்றங்
கடனாகைக் காரோணங் கைவிட் டிந்நாள்
பொன்மலிந்த கோதையருந் தாமு மெல்லாம்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.4

131

செத்தவர்தந் தலைமாலை கையி லேந்திச்
சிரமாலை சூடிச் சிவந்த மேனி
மத்தகத்த யானை யுரிவை மூடி

மடவா எவளோடு மானொன் றேந்தி
அத்தவத்த தேவர் அறுப தின்மர்
ஆறுநூ றாயிரவர்க் காடல் காட்டிப்
புத்தகங் கைக்கொண்டு புலித்தோல் வீக்கிப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.5

132

நஞ்சடைந்த கண்டத்தர் வெண்ணீ றாடி
நல்ல புலியதள்மேல் நாகங் கட்டிப்
பஞ்சடைந்த மெல்விரலாள் பாக மாகப்
பராய்த்துறை யேனென்றோர் பவள வண்ணர்
துஞ்சிடையே வந்து துடியுங் கொட்டத்
துண்ணென் றெழுந்திருந்தேன் சொல்ல மாட்டேன்

புன்சடையின் மேலோர் புனலுஞ் சூடிப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.6

133
மறியிலங்கு கையர் மழுவொன் றேந்தி
மறைக்காட்டே னென்றோர் மழலை பேசிச்
செறியிலங்கு திண்டோள்மேல் நீறு கொண்டு
திருமுண்ட மாவிட்ட திலக நெற்றி
நெறியிலங்கு கூந்தலார் பின்பின் சென்று
நெடுங்கண் பனிசோர நின்று நோக்கிப்
பொறியிலங்கு பாம்பார்த்துப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.7

134
நில்லாதே பல்லூரும் பலிகள் வேண்டி
நிரைவளையார் பலிபெய்ய நிறையுங் கொண்டு
கொல்லேறுங் கொக்கரையுங் கொடுகொட் டியுங்
குடமூக்கி லங்கொழியக் குளிர்நண் பொய்கை
நல்லாலை நல்லூரே தவிரே னென்று
நறையூரிற் றாமுந் தவிர்வார் போலப்
பொல்லாத வேடத்தர் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.8

135
விரையேறு நீறணிந்தோ ராமை பூண்டு
வெண்தோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்தித்
திரையேறு சென்னிமேல் திங்கள் தன்னைத்
திசைவிளங்க வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர்
அரையேறு மேகலையாள் பாக மாக
ஆரிடத்தி லாட லமர்ந்த ஐயன்
புரையேறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.9

136
கோவாய இந்திரனுள் ளிட்டா ராகக்
குமரனும் விக்கின விநாய கனும்
பூவாய பீடத்து மேல யனும்
பூமி யளந்தானும் போற்றி சைப்பப்
பாவாய இன்னிசைகள் பாடி யாடிப்
பாரிடமுந் தாமும் பரந்து பற்றிப்
பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண் டார்க்கப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று போயி னாரே. 6.13.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - சாட்சிவரதநாதர், தேவியார் - கரும்பன்னசொல்லம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.14 திருநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

137

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
 நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
 சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
 செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்
 இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
 இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
 நனைந்தனைய திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

6.14.1

138

பொன்னலத்த நறுங்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார்
 புலியுரியின் அதள்வைத்தார் புனலும் வைத்தார்
 மன்னலத்த திரள்தோள்மேல் மழுவாள் வைத்தார்
 வாய்காதிற் குழைவைத்தார் மதியும் வைத்தார்
 மின்னலத்த நுண்ணிடையாள் பாகம் வைத்தார்
 வேழத்தி னுரிவைத்தார் வெண்ணூல் வைத்தார்
 நன்னலத்த திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

6.14.2

139

தோடேறும் மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார்
 துன்னெருக்கின் வடம்வைத்தார் துவலை சிந்தப்
 பாடேறு படுதிரைக ளெறிய வைத்தார்
 பனிமத்த மலர்வைத்தார் பாம்பும் வைத்தார்
 சேடேறு திருநுதன்மேல் நாட்டம் வைத்தார்
 சிலைவைத்தார் மலைபெற்ற மகளை வைத்தார்
 நாடேறு திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

6.14.3

140

வில்லருளி வருபுருவத் தொருத்தி பாகம்
 பொருத்தாகி விரிசடைமே லருவி வைத்தார்
 கல்லருளி வரிசிலையா வைத்தார் ஊராக்
 கயிலாய மலைவைத்தார் கடலூர் வைத்தார்
 சொல்லருளி யறநால்வர்க் கறிய வைத்தார்
 சுடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் துறவி வைத்தார்
 நல்லருளாற் றிருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

6.14.4

141

விண்ணிரியுந் திரிபுரங்க ளெறிய வைத்தார்
 வினைதொழுவார்க் கறவைத்தார் துறவி வைத்தார்
 கண்ணெரியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார்

கடிக்கமல மலர்வைத்தார் கயிலை வைத்தார்
 திண்ணெரியுந் தண்புனலு முடனே வைத்தார்
 திசைதொழுது மிசையமரர் திகழ்ந்து வாழ்த்தி
 நண்ணரிய திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. 6.14.5

142
 உற்றுலவு பிணியுலகத் தெழுமை வைத்தார்
 உயிர்வைத்தார் உயிர்செல்லுங் கதிகள் வைத்தார்
 மற்றமரர் கணம்வைத்தார் அமரர் காணா
 மறைவைத்தார் குறைமதியம் வளர வைத்தார்
 செற்றமலி யார்வமொடு காம லோபஞ்
 சிறவாத நெறிவைத்தார் துறவி வைத்தார்
 நற்றவச்சேர் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. 6.14.6

143
 மாறுமலைந் தாரரண மெரிய வைத்தார்
 மணிமுடிமே லரவைத்தா ரணிகொள் மேனி
 நீறுமலிந் தெரியாடல் நிலவ வைத்தார்
 நெற்றிமேற் கண்வைத்தார் நிலையம் வைத்தார்
 ஆறுமலைந் தறுதிரைக ளெறிய வைத்தார்
 ஆர்வத்தா லடியமரர் பரவ வைத்தார்
 நாறுமலர்த் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. 6.14.7

144
 குலங்கள்மிகும் அலைகடல்கள் ஞாலம் வைத்தார்
 குருமணிசே ரரவைத்தார் கோலம் வைத்தார்
 உலங்கிளரும் அரவத்தின் உச்சி வைத்தார்
 உண்டருளி விடம்வைத்தார் எண்டோள் வைத்தார்
 நிலங்கிளரும் புனல்கனலுள் அனிலம் வைத்தார்
 நிமிர்விசும்பின் மிசைவைத்தார் நினைந்தா ரிந்நாள்
 நலங்கிளருந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. 6.14.8

145
 சென்றுருளுங் கதிரிரண்டும் விசும்பில் வைத்தார்
 திசைபத்தும் இருநிலத்தில் திருந்த வைத்தார்
 நின்றருளி யடியமரர் வணங்க வைத்தார்
 நிறைதவமும் மறைபொருளும் நிலவ வைத்தார்
 கொன்றருளிக் கொடுங்கூற்றம் நடுங்கி யோடக்
 குரைகழற்சே வடிவைத்தார் விடையும் வைத்தார்
 நன்றருளுந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. 6.14.9

146
 பாம்புரிஞ்சி மதிகிடந்து திரைக ளேங்கப்
 பணிக்கொன்றை சடைவைத்தார் பணிசெய் வானோர்
 ஆம்பரிசு தமக்கெல்லாம் அருளும் வைத்தார்

அடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் அழகும் வைத்தார்
 ஓம்பரிய வல்வினைநோய் தீர வைத்தார்
 உமையையொரு பால்வைத்தார் உகந்து வானோர்
 நாம்பரவுந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

6.14.10

147

குலங்கிளரும் வருதிரைக ளேழும் வைத்தார்
 குருமணிகேள் மலைவைத்தார் மலையைக் கையால்
 உலங்கிளர எடுத்தவன்றோள் முடியும் நோவ
 ஒருவிரலா லுறவைத்தார் இறைவா வென்று
 புலம்புதலும் அருளொடுபோர் வானும் வைத்தார்
 புகழ்வைத்தார் புரிந்தாளாக் கொள்ள வைத்தார்
 நலங்கிளருந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

6.14.11

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - பெரியாண்டேசுவரர், தேவியார் - திரிபுரசுந்தரியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.15 திருக்கருகாவூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

148

குருகாம் வயிரமாங் கூறு நாளாங்
 கொள்ளுங் கிழமையாங் கோளே தானாம்
 பருகா அமுதமாம் பாலின் நெய்யாம்
 பழத்தின் இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணாம்
 ஒருகா லுமையாளோர் பாக னுமாம்
 உள்நின்ற நாவிற் குரையா டியாங்
 கருவா யுலகுக்கு முன்னே தோன்றுங்
 கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

6.15.1

149

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானாம்
 வேண்டு முருவமாம் விரும்பி நின்ற
 பத்தா மடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம்
 பால்நிறமு மாம்பரஞ் சோதி தானாந்
 தொத்தா மமரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
 தோன்றாதென் னுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கத்தாம் அடியேற்குக் காணா காட்டுங்
 கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

6.15.2

150

பூத்தானாம் பூவின் நிறத்தா னுமாம்

பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி நின்ற
கோத்தானாங் கோல்வளையாள் கூற னாகுங்
கொண்ட சமயத்தார் தேவ னாகி
ஏத்தாதார்க் கென்று மிடரே துன்பம்
ஈவானா மென்னெஞ்சத் துள்ளே நின்ற
காத்தானாங் காலன் அடையா வண்ணங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.3

151

இரவனாம் எல்லி நடமா டியாம்
எண்டிசைக்குந் தேவனாம் என்னு ளானாம்
அரவனாம் அல்லல் அறுப்பா னுமாம்
ஆகாச மூர்த்தியாம் ஆனே நேறுங்
குரவனாங் கூற்றை யுதைத்தான் றானாங்
கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றுங்
கரவனாங் காட்சிக் கெளியா னுமாங்
கண்ணாங் கருவூ ரெந்தை தானே. 6.15.4

152

படைத்தானாம் பாரை யிடந்தா னாகும்
பரிசொன் றறியாமை நின்றான் றானாம்
உடைத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள் மூன்றும்
ஒள்ளழலால் மூட்டி யொருக்கி நின்ற
அடைத்தானாஞ் சூலம் மழுவோர் நாகம்
அசைத்தானாம் ஆனேறொன் றூர்ந்தா னாகுங்
கடைத்தானாங் கள்ள மறிவார் நெஞ்சிற்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.5

153

மூலனாம் மூர்த்தியாம் முன்னே தானாம்
மூவாத மேனிமுகக் கண்ணி னானாஞ்
சீலனாஞ் சேர்ந்தா ரிடர்கள் தீர்க்குஞ்
செல்வனாஞ் செஞ்சுடர்க்கோர் சோதி தானாம்
மாலனாம் மங்கையோர் பங்க னாகும்
மன்றாடி யாம்வானோர் தங்கட் கெல்லாங்
காலனாங் காலனைக் காய்ந்தா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.6

154

அரைசே ரரவனாம் ஆலத் தானாம்
ஆதிரை நாளானாம் அண்ட வானோர்
திரைசேர் திருமுடித் திங்க ளானாந்
தீவினை நாசனென் சிந்தை யானாம்
உரைசே ருலகத்தா ருள்ளா னுமாம்
உமையானோர் பாகனாம் ஓத வேலிக்
கரைசேர் கடல்நஞ்சை யுண்டா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.7

155

துடியாந் துடியின் முழக்கந் தானாஞ்

சொல்லுவார் சொல்லெல்லாஞ் சோதிப் பானாம்
 படிதானாம் பாவ மறுப்பா னாகும்
 பால்நீற்ற னாம்பரஞ் சோதி தானாங்
 கொடியானாங் கூற்றை யுதைத்தா னாகுங்
 கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றுங்
 கடியானாங் காட்சிக் கரியா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.8

156
 விட்டுருவங் கிளர்கின்ற சோதி யானாம்
 விண்ணவர்க்கும் அறியாத சூழ லானாம்
 பட்டுருவ மால்யானைத் தோல்கீண் டானாம்
 பலபலவும் பாணி பயின்றான் றானாம்
 எட்டுருவ மூர்த்தியாம் எண்தோ ளானாம்
 என்னுச்சி மேலானாம் எம்பி ரானாங்
 கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.9

157
 பொறுத்திருந்த புள்ளூர்வான் உள்ளா னாகி
 உள்ளிருந்தங் குள்ளோய் களைவான் றானாய்ச்
 செறுத்திருந்த மும்மதில்கள் மூன்றும் வேவச்
 சிலைகுனியத் தீமூட்டுந் திண்மை யானாம்
 அறுத்திருந்த கையானாம் அந்தார் அல்லி
 இருந்தானை ஒருதலையைத் தெரிய நோக்கிக்
 கறுத்திருந்த கண்ட முடையான் போலுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.10

158
 ஒறுத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள் மூன்றும்
 ஒள்ளழலை மாட்டி யுடனே வைத்து
 இறுத்தானாம் எண்ணான் முடிகள் பத்தும்
 இசைந்தானாம் இன்னிசைகள் கேட்டா னாகும்
 அறுத்தானாம் அஞ்சும் அடக்கி யங்கே
 ஆகாய மந்திரமு மானா னாகுங்
 கறுத்தானாங் காலனைக் காலால் வீழக்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6.15.11

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
 சுவாமிபெயர் - முல்லைவனேசுவரர், தேவியார் - கரும்பனையாளம்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

6.16 திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

159

சூலப் படையுடையார் தாமே போலுஞ்
 சுடர்த்திங்கட் கண்ணி யுடையார் போலும்
 மாலை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்தார் போலும்
 மந்திரமுந் தந்திரமு மானார் போலும்
 வேலைக் கடல்நஞ்ச முண்டார் போலும்
 மேல்வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தர் போலும்
 ஏலக் கமழ்குழலாள் பாகர் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

6.16.

160

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி போலுங்
 காராளை ஈருரிவை போர்த்தார் போலும்
 பாரார் பரவப் படுவார் போலும்
 பத்துப் பல்லாழி பரந்தார் போலுஞ்
 சீரால் வணங்கப் படுவார் போலுந்
 திசையனைத்து மாய்மற்று மானார் போலும்
 ஏரார் கமழ்குழலாள் பாகர் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

6.16.2

161

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார் போலும்
 விண்ணுலகு மண்ணுலகு மானார் போலும்
 பூதங்க ளாய புராணர் போலும்
 புகழ வளரொளியாய் நின்றார் போலும்
 பாதம் பரவப் படுவார் போலும்
 பத்தர் களுக்கின்பம் பயந்தார் போலும்
 ஏதங்க ளான கடிவார் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

6.16.3

162

திண்குணத்தார் தேவர் கணங்க ளேத்தித்
 திசைவணங்கச் சேவடியை வைத்தார் போலும்
 விண்குணத்தார் வேள்வி சிதைய நூறி
 வியன்கொண்டல் மேற்செல் விகிர்தர் போலும்
 பண்குணத்தார் பாடலோ டாட லோவாப்
 பரங்குன்ற மேய பரமர் போலும்
 எண்குணத்தார் எண்ணா யிரவர் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

6.16.4

163

ஊக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த
 உயர்பொழி லண்ணாவி லுறைகின் றாரும்
 பாகம் பணிமொழியாள் பாங்க ராகிப்

படுவெண் டலையிற் பலிகொள் வாரும்
 மாகமடை மும்மதிலு மெய்தார் தாமு
 மணிபொழில் சூழாரூர் உறைகின் றாரும்
 ஏகம்ப மேயாரு மெல்லா மாவார்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. 6.16.5

164
 ஐயிரண்டும் ஆறொன்று மானார் போலும்
 அறுமூன்றும் நான்மூன்று மானார் போலுஞ்
 செய்வினைகள் நல்வினைக ளானார் போலுந்
 திசையனைத்து மாய்நிறைந்த செல்வர் போலுங்
 கொய்மலரங் கொன்றைச் சடையார் போலுங்
 கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும்
 எய்வந்த காமனையுங் காய்ந்தார் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. 6.16.6

165
 பிரியாத குணமுயிர்கட் கஞ்சோ டஞ்சாய்ப்
 பிரிவுடைய குணம்பேசிற் பத்தோ டொன்றாய்
 விரியாத குணமொருகால் நான்கே யென்பர்
 விரிவிலாக் குணநாட்டத் தாறே யென்பர்
 தெரிவாய குணமஞ்சுஞ் சமிதை யஞ்சும்
 பதமஞ்சுங் கதியஞ்சுஞ் செப்பி னாரும்
 எரியாய தாமரைமே லியங்கி னாரும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. 6.16.7

166
 தோலிற் பொலிந்த வுடையார் போலுஞ்
 சுடர்வா யரவசைத்த சோதி போலும்
 ஆல மமுதாக வுண்டார் போலும்
 அடியார்கட் காரமுத மானார் போலுங்
 காலனையுங் காய்ந்த கழலார் போலுங்
 கயிலாயந் தம்மிடமாகக் கொண்டார் போலும்
 ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகர் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. 6.16.8

167
 பைந்தளிர்க் கொன்றையந் தாரார் போலும்
 படைக்கணாள் பாக முடையார் போலும்
 அந்திவாய் வண்ணத் தழகர் போலும்
 மணிநீல கண்ட முடையார் போலும்
 வந்த வரவுஞ் செலவு மாகி
 மாறாதென் னுள்ளத் திருந்தார் போலும்
 எந்த மிடர்தீர்க்க வல்லார் போலும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. 6.16.9

168
 கொன்றையங் கூவிள மாலை தன்னைக்
 குளிர்சடைமேல் வைத்துகந்த கொள்கை யாரும்
 நின்ற அனங்கனை நீறா நோக்கி

நெருப்புருவ மாய்நின்ற நிமல னாரும்
 அன்றவ் வரக்கன் அலறி வீழ
 அருவரையைக் காலா லமுத்தி னாரும்
 என்று மிடுபிச்சை ஏற்றுண் பாரும்
 இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

6.16.0

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
 சுவாமிபெயர் - மருதீசர், தேவியார் - நலமுலைநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.17 திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

169

ஆறு சடைக்கணிவர் அங்கைத் தீயர்
 அழகர் படையுடையர் அம்பொற் றோள்மேல்
 நீறு தடவந் திடப மேறி
 நித்தம் பலிகொள்வர் மொய்த்த பூதங்
 கூறுங் குணமுடையர் கோவ ணத்தர்
 கோடால வேடத்தர் கொள்கை சொல்லின்
 ஈறுந் நடுவு முதலு மாவார்
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

6.17.1

170

மங்குல் மதிவைப்பர் வான நாடர்
 மடமா னிடமுடையர் மாத ராளைப்
 பங்கில் மிகவைப்பர் பால்போல் நீற்றர்
 பளிக்கு வடம்புனைவர் பாவ நாசர்
 சங்கு திரையுகளுஞ் சாய்க்கா டாள்வர்
 சரிதை பலவுடையர் தன்மை சொல்லின்
 எங்கும் பலிதிரிவர் என்னுள் நீங்கார்
 இடைமருது மேவி யிடங் கொண்டாரே.

6.17.2

171

ஆல நிழலிருப்பர் ஆகா யத்தர்
 அருவரையி னுச்சியர் ஆணர் பெண்ணர்
 காலம் பலகழித்தார் கறைசேர் கண்டர்
 கருத்துக்குச் சேயார்தாங் காணா தார்க்குக்
 கோலம் பலவுடையர் கொல்லை யேற்றர்
 கொடுமழுவர் கோழம்ப மேய ஈசர்
 ஏல மணநாறும் ஈங்கோய் நீங்கார்
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

6.17.3

172

தேசர் திறம்நினைவார் சிந்தை சேருஞ்
 செல்வர் திருவாரு ரென்றும் உள்ளார்

வாச மலரின்கண் மான்தோல் போர்ப்பர்
 மருவுங் கரியுரியர் வஞ்சக் கள்வர்
 நேசர் அடைந்தார்க் கடையா தார்க்கு
 நிட்டுரவர் கட்டங்கர் நினைவார்க் கென்றும்
 ஈசர் புனற்பொன்னித் தீர்த்தர் வாய்த்த
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.4

173

கரப்பர் கரியமனக் கள்வர்க் குள்ளங்
 கரவாதே தந்நினைய கிற்பார் பாவந்
 துரப்பர் தொடுகடலின் நஞ்ச முண்பர்
 தூய மறைமொழியர் தீயா லொட்டி
 நிரப்பர் புரமூன்றும் நீறு செய்வர்
 நீள்சடையர் பாய்விடைகொண் டெங்கும் ஐயம்
 இரப்பர் எமையாள்வர் என்னுள் நீங்கார்
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.5

174

கொடியா ரிடபத்தர் கூத்து மாடிக்
 குளிக்கொன்றை மேல்வைப்பர் கோல மார்ந்த
 பொடியாரு மேனியர் பூதிப் பையர்
 புலித்தோலர் பொங்கரவர் பூண நூலர்
 அடியார் குடியாவர் அந்த ணாளர்
 ஆகுதியின் மந்திரத்தார் அமரர் போற்ற
 இடியார் களிற்றுரியார் எவரும் போற்ற
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.6

175

பச்சை நிறமுடையர் பாலர் சாலப்
 பழையர் பிழையெலாம் நீக்கி யாள்வர்
 கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட தோளர்
 கலனொன்று கையேந்தி இல்லந் தோறும்
 பிச்சை கொளநுகர்வர் பெரியர் சாலப்
 பிறங்கு சடைமுடியர் பேணுந் தொண்டர்
 இச்சை மிகஅறிவர் என்று முள்ளார்
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.7

176

காவார் சடைமுடியர் காரோ ணத்தர்
 கயிலாய மன்னினார் பன்னு மின்சொற்
 பாவார் பொருளாளர் வாளார் கண்ணி
 பயிலுந் திருவுருவம் பாக மேயார்
 பூவார் புனலணவு புன்கூர் வாழ்வர்
 புரமூன்று மொள்ளழலாக் காயத் தொட்ட
 ஏவார் சிலைமலையர் எங்குந் தாமே
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.8

177

புரிந்தார் நடத்தின்கண் பூத நாதர்
 பொழிலாரூர் புக்குறைவர் போந்து தம்மிற்

பிரிந்தா ரகல்வாய பேயுந் தாமும்
 பிரியா ரொருநாளும் பேணு காட்டில்
 எரிந்தா ரனலுகப்பர் ஏழிலோசை
 எவ்விடத்துந் தாமேயென் றேத்து வார்பால்
 இருந்தார் இமையவர்கள் போற்ற என்றும்
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.9

178
 விட்டிலங்கு மாமழுவர் வேலை நஞ்சர்
 விடங்கர் விரிபுனல்கூழ் வெண்காட் டுள்ளார்
 மட்டிலங்கு தார்மாலை மார்பில் நீற்றர்
 மழபாடி யுள்ளுறைவர் மாகா எத்தர்
 சிட்டிலங்கு வல்லரக்கர் கோனை யன்று
 செழுமுடியுந் தோளைந்நான் கடரக் காலால்
 இட்டிரங்கி மற்றவனுக் கீந்தார் வென்றி
 இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6.17.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.18 திருப்பூவணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

179
 வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றுங்
 கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
 காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
 இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
 எழில்திகமுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகமும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.1

180
 ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும்
 அடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும்
 ஊணாகி ஊர்திரிவா னாகித் தோன்றும்
 ஒற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேற்
 சேணாக வரைவில்லா லெரித்தல் தோன்றுஞ்
 செத்தவர்தம் எலும்பினாற் செறியச் செய்த
 பூணாணும் அரைநாணும் பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகமும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.2

181
 கல்லாலின் நீழலிற் கலந்து தோன்றுங்
 கவினமறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று
 சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ்
 சூழரவு மான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்றும்

அல்லாத காலனைமுன் அடர்த்தல் தோன்றும்
 ஐவகையால் நினைவார்பால் அமர்ந்து தோன்றும்
 பொல்லாத புலாவெலும்பு பூணாய்த் தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.3

182
 படைமலிந்த மழுவாளு மானுந் தோன்றும்
 பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்றும்
 நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்றும்
 நான்மறையின் ஒலிதோன்றும் நயனந் தோன்றும்
 உடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று
 மூரல்வெண் சிரமாலை உலாவித் தோன்றும்
 புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.4

183
 மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்றும்
 மாசிலாப் புன்சடைமேல் மதியந் தோன்றும்
 இயல்பாக இருபிச்சை ஏற்றல் தோன்றும்
 இருங்கடல்நஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றுங்
 கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கை நங்கை
 ஆயிரமா முகத்தினொடு வானிற் றோன்றும்
 புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.5

184
 பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட
 பன்மலரும் நறும்புகையும் பரந்து தோன்றுஞ்
 சீராழித் தாமரையின் மலர்க ளன்ன
 திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகள் தோன்றும்
 ஓராழித் தேருடைய இலங்கை வேந்தன்
 உடல்துணித்த இடர்பாவங் கெடுப்பித் தன்று
 போராழி முன்னீந்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.6

185
 தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்
 சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும்
 மின்னையை நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்றும்
 வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தல் தோன்றுந்
 துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந்
 தூயமா மதியுடனே வைத்தல் தோன்றும்
 பொன்னையை திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.7

186
 செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றும்
 திரிபுரத்தை எரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும்
 நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோன்றும்
 நெற்றிமேல் கண்தோன்றும் பெற்றந் தோன்றும்

மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்றும்
 மலைமகளுஞ் சலமகளும் மலிந்து தோன்றும்
 பொறியரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.8

187
 அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்றும்
 அணிகிளரும் உருமென்ன அடர்க்குங் கேழல்
 மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்றும்
 மணமலிந்த நடந்தோன்றும் மணியார் வைகைத்
 திருக்கோட்டில் நின்றதோர் திறமுந் தோன்றுஞ்
 செக்கர்வான் ஒளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
 பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.9

188
 ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளி யன்று
 தன்முடிமேல் அலர்மாலை யளித்தல் தோன்றும்
 பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
 பலபிறவி அறுத்தருளும் பரிசு தோன்றுங்
 கோங்கணைந்த கூவிளமும் மதமத் தமுங்
 குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும்
 பூங்கணைவேள் உருவழித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.10

189
 ஆரொருவர் உள்குவார் உள்ளத் துள்ளே
 அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும்
 வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை
 மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும்
 நீருருவக் கடலிலங்கை அரக்கர் கோனை
 நெறுநெறென அடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்
 போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6.18.11

இத்தலம் பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.
 சுவாமிபெயர் - பூவணநாதர், தேவியார் - மின்னாம்பிகையம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.19 திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

190
 முளைத்தானை எல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி
 முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் டிங்கள்
 வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும்

வரைசிலையா வாசுகிமா நாணாக் கோத்துத்
 துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவள நீறாத்
 தூமுத்த வெண்முறுவல் உமையோ டாடித்
 திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.1

191
 விண்ணுலகின் மேலார்கள் மேலான் றன்னை
 மேலாடு புரமூன்றும் பொடிசெய் தானைப்
 பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத் தானைப்
 பசும்பொன்னின் நிறத்தானைப் பால்நீற் றானை
 உண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கை யானைக்
 கரந்துமையோ டுடனாகி யிருந்தான் றன்னைத்
 தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.2

192
 நீர்த்திரளை நீள்சடைமேல் நிறைவித் தானை
 நிலமருவி நீரோடக் கண்டான் றன்னைப்
 பாற்றிரளைப் பயின்றாட வல்லான் றன்னைப்
 பகைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான் றன்னைக்
 காற்றிரளாய் மேகத்தி னுள்ளே நின்று
 கடுங்குரலாய் இடிப்பானைக் கண்ணோர் நெற்றித்
 தீத்திரளைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.3

193
 வானமிது வெல்லா முடையான் றன்னை
 வரியரவக் கச்சானை வன்பேய் சூழக்
 கானமதில் நடமாட வல்லான் றன்னைக்
 கடைக்கண்ணால் மங்கையுமை நோக்கா வென்மேல்
 ஊனமது வெல்லா மொழித்தான் றன்னை
 உணர்வாகி அடியேன துள்ளே நின்ற
 தேனமுதைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.4

194
 ஊராளை உலகேழாய் நின்றான் றன்னை
 ஒற்றைவெண் பிறையானை உமையோ டென்றும்
 பேராளைப் பிறர்க்கென்று மரியான் றன்னைப்
 பிணக்காட்டில் நடமாடல் பேயோ டென்றும்
 ஆராளை அமரர்களுக் கமுதீந் தானை
 அருமறையான் நான்முகனு மாலும் போற்றுஞ்
 சீராளைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.5

195
 மூவனை மூர்த்தியை மூவா மேனி
 உடையானை மூவுலகுந் தானே யெங்கும்
 பாவனைப் பாவ மறுப்பான் றன்னைப்

படியெழுத லாகாத மங்கை யோடும்
மேவனை விண்ணோர் நடுங்கக் கண்டு
விரிகடலின் நஞ்சுண் டமுத மீந்த
தேவனைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.6

196
துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைத்
துன்பந் துடைத்தாள வல்லான் றன்னை
ஐறந்தார்க ளென்பே அணிந்தான் றன்னை
எல்லி நடமாட வல்லான் றன்னை
மறந்தார் மதின்முன்று மாய்த்தான் றன்னை
மற்றொரு பற்றில்லா அடியேற் கென்றுஞ்
சிறந்தானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.7

197
வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற
கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் றன்னைத்
தூயானைத் தூவெள்ளை ஏற்றான் றன்னைச்
சுடர்த்திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றென்
தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத்
தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்
சேயானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.8

198
பகைச்சுடராய்ப் பாவ மறுப்பான் றன்னைப்
பழியிலியாய் நஞ்சமுண் டமுதீந் தானை
வகைச்சுடராய் வல்லசுரர் புரமட் டானை
வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் வானை
மிகைச்சுடரை விண்ணவர்கண் மேலப் பாலை
மேலாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுந்
திகைச்சுடரைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.9

199
மலையானை மாமேறு மன்னி னானை
வளர்புன் சடையானை வானோர் தங்கள்
தலையானை என்றலையின் உச்சி யென்றுந்
தாபித் திருந்தானைத் தானே யெங்குந்
துலையாக ஒருவரையு மில்லா தானைத்
தோன்றாதார் மதின்முன்றுந் துவள வெய்த
சிலையானைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 6.19.10

200
தூர்த்தனைத் தோள்முடிபத் திறுத்தான் றன்னைத்
தொன்னரம்பின் இன்னிசைகேட் டருள்செய் தானைப்
பார்த்தனைப் பணிகண்டு பரிந்தான் றன்னைப்

பரிந்தவற்குப் பாசுபத மீந்தான் றன்னை
ஆத்தனை அடியேனுக் கன்பன் றன்னை
அளவிலாப் பல்லாழி கண்டு நின்ற
தீர்த்தனைத் தென்கூடற் றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

6.19.11

திருச்சிற்றம்பலம்

6.20 திருநள்ளாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

201

ஆதிக்கண் ணான்முகத்தி லொன்று சென்று
அல்லாத சொல்லுரைக்கத் தன்கை வாளாற்
சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல
சிவலோக நெறிவகுத்துக் காட்டு வாளை
மாதிமைய மாதோர்கூ றாயி னானை
மாமலர்மே லயனோடு மாலுங் காணா
நாதியை நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே.

6.20.1

202

படையானைப் பாசுபத வேடத் தானைப்
பண்டனங்கற் பார்த்தானைப் பாவ மெல்லாம்
அடையாமைக் காப்பானை அடியார் தங்கள்
அருமருந்தை ஆவாவென் றருள்செய் வானைச்
சடையானைச் சந்திரனைத் தரித்தான் றன்னைச்
சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின்
நடையானை நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே.

6.20.2

203

படவரவ மொன்றுகொண் டரையி லார்த்த
பராபரனைப் பைஞ்ஞீலி மேவி னானை
அடலரவம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை
அமுதாக உண்டானை ஆதி யானை
மடலரவம் மன்னுபூங் கொன்றை யானை
மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன் றன்னை
நடலரவஞ் செய்தானை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே.

6.20.3

204

கட்டங்க மொன்றுதங் கையி லேந்திக்
கங்கணமுங் காதில்விடு தோடு மிட்டுச்
சுட்டங்கங் கொண்டு துதையப் பூசிச்
சுந்தரனாய்ச் சூலங்கை யேந்தி னானைப்
பட்டங்க மாலை நிறையச் சூடிப்

பல்கணமுந் தாமும் பரந்த காட்டில்
நட்டங்க மாடியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.4

205
உலர்ந்தார்தம் அங்கங்கொண் டுலக மெல்லாம்
ஒருநொடியில் உழல்வானை உலப்பில் செல்வஞ்
சிலந்திதனக் கருள்செய்த தேவ தேவைத்
திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோ கனைக்
கலந்தார்தம் மனத்தென்றுங் காதலானைக்
கச்சியே கம்பனைக் கமழ்பூங் கொன்றை
நலந்தாங்கு நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.5

206
குலங்கெடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் றன்னைக்
குலவரையன் மடப்பாவை இடப்பா லானை
மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட
மறையவனைப் பிறைவழ்செஞ் சடையி னானைச்
சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.6

207
பூவிரியும் மலர்க்கொன்றைச் சடையி னானைப்
புறம்பயத்தெம் பெருமானைப் புகலூ ரானை
மாவிரியக் களிறுரித்த மைந்தன் றன்னை
மறைக்காரும் வலிவலமும் மன்னி னானைத்
தேவிரியத் திகழ்தக்கன் வேள்வி யெல்லாஞ்
சிதைத்தானை உதைத்தவன்றன் சிரங்கொண் டானை
நாவிரிய மறைநவின்ற நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.7

208
சொல்லானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத்
தொல்லவணர் புரமூன்று மெரியச் செற்ற
வில்லானை எல்லார்க்கு மேலா னானை
மெல்லியலாள் பாகனை வேதம் நான்குங்
கல்லாலின் நீழற்கீழ் அறங்கண் டானைக்
காளத்தி யானைக் கயிலை மேய
நல்லானை நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.8

209
குன்றாத மாமுனிவன் சாபம் நீங்கக்
குரைகழலாற் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோனை
அன்றாக அவுணர்புர மூன்றும் வேவ
ஆரழல்வா யோட்டி யடர்வித் தானைச்
சென்றாது வேண்டிற்றொன் றீவான் றன்னைச்

சிவனேயெம் பெருமானென் றிருப்பார்க் கென்றும்
நன்றாகும் நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.9

210

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க
இராவணனை இருபதுதோள் நெரிய லுன்றி
உறவாகி இன்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே
உற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் றன்னை
மறவாதார் மனத்தென்றும் மன்னி னானை
மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
நறவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாரே. 6.20.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.21 திருவாக்கூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

211

முடித்தா மரையணிந்த மூர்த்தி போலும்
மூவுலகுந் தாமாகி நின்றார் போலுங்
கடித்தா மரையேய்ந்த கண்ணார் போலுங்
கல்லலகு பாணி பயின்றார் போலுங்
கொடித்தா மரைக்காடே நாடுந் தொண்டர்
குற்றேவல் தாமகிழ்ந்த குழகர்போலும்
அடித்தா மரைமலர்மேல் வைத்தார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.1

212

ஓதிற் றொருநூலு மில்லை போலும்
உணரப் படாதொன் றில்லை போலுங்
காதிற்குழை யிலங்கப் பெய்தார் போலுங்
கவலைப் பிறப்பிடும்பை காப்பார் போலும்
வேதத்தோ டாறங்கஞ் சொன்னார் போலும்
விடஞ்சூழ்ந் திருண்ட மிடற்றார் போலும்
ஆதிக் களவாகி நின்றார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.2

213

மையார் மலர்க்கண்ணாள் பாகர் போலும்
மணிநீல கண்ட முடையார் போலும்
நெய்யார் திரிசூலங் கையார் போலும்
நீறேறு தோளெட் டுடையார் போலும்
வையார் மழுவாட் படையார் போலும்
வளர்ஞாயி றன்ன ஒளியார் போலும்
ஐவா யரவமொன் றார்த்தார் போலும்

- ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.3
- 214
வடிவிளங்கு வெண்மழுவாள் வல்லார் போலும்
வஞ்சக் கருங்கடல்நஞ் சுண்டார் போலும்
பொடிவிளங்கு முந்நூல்சேர் மார்பர் போலும்
பூங்கங்கை தோய்ந்த சடையார் போலுங்
கடிவிளங்கு கொன்றையந் தாரார் போலுங்
கட்டங்க மேந்திய கையார் போலும்
அடிவிளங்கு செம்பொற் கழலார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.4
- 215
ஏகாச மாம்புலித்தோல் பாம்பு தாழ்
இடுவெண் டலைகலனா ஏந்தி நாளும்
மேகாசங் கட்டழித்த வெள்ளி மாலை
புனலார் சடைமுடிமேற் புனைந்தார் போலும்
மாகாச மாயவெண் ணீருந் தீயும்
மதியும் மதிபிறந்த விண்ணும் மண்ணும்
ஆகாச மென்றிவையு மானார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.5
- 216
மாதூரும் வானெடுங்கண் செவ்வாய் மென்றோள்
மலைமகளை மார்பத் தணைத்தார் போலும்
முதூர் முதுதிரைக ளானார் போலும்
முதலு மிறுதியு மில்லார் போலுந்
தீதூர் நல்வினையாய் நின்றார் போலுந்
திசையெட்டுந் தாமேயாஞ் செல்வர் போலும்
ஆதிரை நாளாய் அமர்ந்தார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.6
- 217
மால்யானை மத்தகத்தைக் கீண்டார் போலும்
மான்றோ லுடையா மகிழ்ந்தார் போலுங்
கோலானைக் கோளழலாற் காய்ந்தார் போலுங்
குழவிப்பிறை சடைமேல் வைத்தார் போலுங்
காலனைக் காலாற் கடந்தார் போலுங்
கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும்
ஆலானைந் தாட லுகப்பார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. 6.21.7
- 218
கண்ணார்ந்த நெற்றி யுடையார் போலுங்
காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தார் போலும்
உண்ணா அருநஞ்ச முண்டார் போலும்
ஊழித்தீ யன்ன ஒளியார் போலும்
எண்ணா யிரங்கோடி பேரார் போலும்
ஏறேறிச் செல்லு மிறைவர் போலும்
அண்ணாவும் ஆரூரும் மேயார் போலும்

ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே.

6.21.8

219

கடியார் தளிர்கலந்த கொன்றை மாலை
கதிர்போது தாதணிந்த கண்ணி போலும்
நெடியானுஞ் சதுர்முகனுந் நேட நின்ற
நீலநற் கண்டத் திறையார் போலும்
படியேல் அழல்வண்ணஞ் செம்பொன் மேனி
மணிவண்ணந் தம்வண்ண மாவார் போலும்
அடியார் புகலிடம தானார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே.

6.21.9

220

திரையானுஞ் செந்தா மரைமே லானுந்
தேர்ந்தவர்கள் தாந்தேடிக் காணார் நாணும்
புரையா னெனப்படுவார் தாமே போலும்
போரேறு தாமேறிச் செல்வார் போலுங்
கரையா வரைவில்லே நாகம் நாணாக்
காலத்தீ யன்ன கனலார் போலும்
வரையார் மதிலெய்த வண்ணர் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே.

6.21.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - சுயம்புநாதவீசுவரர், தேவியார் - கட்கநேத்திராம்பிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.22 திருநாகைக்காரோணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

221

பாரார் பரவும் பழனத் தானைப்
பருப்பதத் தானைப் பைஞ்ஞீலி யானை
சீரார் செழும்பவளக் குன்றொப் பானைத்
திகழந் திருமுடிமேற் றிங்கள் சூடிப்
பேரா யிரமுடைய பெம்மான் றன்னைப்
பிறர்தன்னைக் காட்சிக் கரியான் றன்னைக்
காரார் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே.

6.22.1

222

விண்ணோர் பெருமானை வீரட் டானை
வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்த மேனி யானைப்
பெண்ணானை ஆணானைப் பேடி யானைப்
பெரும்பெற்றத் தண்புலியூர் பேணி னானை
அண்ணா மலையானை ஆனைந் தாடும்

அணியாரூர் வீற்றிருந்த அம்மான் றன்னைக்
கண்ணார் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.2

223

சிறையார் வரிவண்டு தேனே பாடுந்
திருமறைக்காட் டெந்தை சிவலோ கனை
மறையான்றன் வாய்முருங் கீழ்வே னூரும்
வலிவலமுந் தேவூரும் மன்னி யங்கே
உறைவாணை உத்தமனை ஒற்றி யூறிற்
பற்றியாள் கின்ற பரமன் றன்னைக்
கறையார் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.3

224

அன்னமாம் பொய்கைசூழ் அம்ப ராணை
ஆச்சிரா மன்னகரு மாணைக் காவும்
முன்னமே கோயிலாக் கொண்டான் றன்னை
மூவுலகுந் தானாய மூர்த்தி தன்னைச்
சின்னமாம் பன்மலர்க ளன்றே சூடிச்
செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னானைக்
கன்னியம் புன்னைசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.4

225

நடையுடைய நல்லெருதொன் றூர்வான் றன்னை
ஞானப் பெருங்கடலை நல்லூர் மேய
படையுடைய மழுவாளொன் றேந்தி னானைப்
பன்மையே பேசும் படிறன் றன்னை
மடையிடையே வாளை யுகளும் பொய்கை
மருகல்வாய்ச் சோதி மணிகண் டனைக்
கடையுடைய நெடுமாட மோங்கு நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.5

226

புலங்கொள்பூந் தேறல்வாய்ப் புகலிக் கோனைப்
பூம்புகார்க் கற்பகத்தை புன்கூர் மேய
அலங்கலங் கழனிசூழ் அணிநீர்க் கங்கை
அவிர்சடைமேல் ஆதரித்த அம்மான் றன்னை
இலங்கு தலைமாலை பாம்பு கொண்டே
ஏகாச மிட்டியங்கும் ஈசன் றன்னைக்
கலங்கற் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.6

227

பொன்மணியம் பூங்கொன்றை மாலை யானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீறு பூசி னானைச்
சின்மணிய மூவிலைய சூலத் தானைத்
தென்சிராப் பள்ளிச் சிவலோ கனை
மன்மணியை வான்சுடலை யூராப் பேணி

வல்லெருதொன் றேறும் மறைவல் லானைக்
கன்மணிகள் வெண்டிரைசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.7

228
வெண்டலையும் வெண்மழுவு மேந்தி னானை
விரிகோ வணமசைத்த வெண்ணீற் றானைப்
புண்டலைய மால்யானை யுரிபோர்த் தானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் றன்னை
எண்டிசையு மெரியாட வல்லான் றன்னை
ஏகம்ப மேயானை எம்மான் றன்னைக்
கண்டலங் கழனிசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.8

229
சொல்லார்ந்த சோற்றுத் துறையான் றன்னைத்
தொன்னரக நன்னெறியாற் றூர்ப்பான் றன்னை
வில்லானை மீயச்சூர் மேவி னானை
வேதியர்கள் நால்வர்க்கும் வேதஞ் சொல்லிப்
பொல்லாதார் தம்மரண மூன்றும் பொன்றப்
பொறியரவம் மார்பாரப் பூண்டான் றன்னைக்
கல்லாலின் கீழானைக் கழிசூழ் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.9

230
மனைதுறந்த வல்லமணர் தங்கள் பொய்யும்
மாண்புரைக்கும் மனக்குண்டர் தங்கள் பொய்யுஞ்
சினைபொதிந்த சீவரத்தர் தங்கள் பொய்யும்
மெய்யென்று கருதாதே போத நெஞ்சே
பனையுரியைத் தன்னுடலிற் போர்த்த எந்தை
அவன்பற்றே பற்றாகக் காணி னல்லாற்
கனைகடலின் றென்கழிசூழ் அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.10

231
நெடியானும் மலரவனும் நேடி யாங்கே
நேருருவங் காணாமே சென்று நின்ற
படியானைப் பாம்புரமே காத லானைப்
பாம்பரையோ டார்த்த படிறன் றன்னைச்
செடிநாறும் வெண்டலையிற் பிச்சைக் கென்று
சென்றானை நின்றியூர் மேயான் றன்னைக்
கடிநாறு பூஞ்சோலை அந்தண் நாகைக்
காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காண லாமே. 6.22.11

திருச்சிற்றம்பலம்

6.23 திருமறைக்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

232

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்
 தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்
 காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
 கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
 வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
 மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
 மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே.

6.23.1

233

கைகிளரும் வீணை வலவன் கண்டாய்
 காபாலி கண்டாய் திகழுஞ் சோதி
 மெய்கிளரும் ஞான விளக்குக் கண்டாய்
 மெய்யடியார் உள்ளத்து வித்துக் கண்டாய்
 பைகிளரும் நாக மசைத்தான் கண்டாய்
 பராபரன் கண்டாய்பா சூரான் கண்டாய்
 வைகிளருங் கூர்வாட் படையான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே.

6.23.2

234

சிலந்திக் கருள்முன்னஞ் செய்தான் கண்டாய்
 திரிபுரங்கள் தீவாய்ப் படுத்தான் கண்டாய்
 நிலந்துக்க நீர்வளிதீ யானான் கண்டாய்
 நிரூபியாய் ரூபியுமாய் நின்றான் கண்டாய்
 சலந்துக்க சென்னிச் சடையான் கண்டாய்
 தாமரையான் செங்கண்மால் தானே கண்டாய்
 மலந்துக்க மால்விடையொன் றூர்ந்தான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே.

6.23.3

235

கள்ளி முதுகாட்டி லாடி கண்டாய்
 காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய்
 புள்ளி யுழைமானின் தோலான் கண்டாய்
 புலியுரிசே ராடைப் புனிதன் கண்டாய்
 வெள்ளி மிளிர்விறைமேற் சூடி கண்டாய்
 வெண்ணீற்றான் கண்டாய்நஞ் செந்தின் மேய்
 வள்ளி மணாளற்குத் தாதை கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே.

6.23.4

236

முரி முழங்கொலிநீ ரானான் கண்டாய்
 முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய்
 ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்

இன்னடியார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய்
 ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்
 அண்ணா மலையுறையு மண்ணல் கண்டாய்
 வாரி மதகளிறே போல்வான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே. 6.23.5

237
 ஆடல் மால்யானை யுரித்தான் கண்டாய்
 அகத்தியான் பள்ளி யமர்ந்தான் கண்டாய்
 கோடியான் கண்டாய் குழகன் கண்டாய்
 குளிராசூர் கோயிலாக் கொண்டான் கண்டாய்
 நாடிய நன்பொருள்க ளானான் கண்டாய்
 நன்மையோ டிம்மைமற் றம்மை யெல்லாம்
 வாடிய வாட்டந் தவிர்ப்பான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே. 6.23.6

238
 வேலைசேர் நஞ்சு மிடற்றான் கண்டாய்
 விண்தடவு பூங்கயிலை வெற்பன் கண்டாய்
 ஆலைசேர் வேள்வி யழித்தான் கண்டாய்
 அமரர்கள் தாமேத்து மண்ணல் கண்டாய்
 பால்நெய்சே ரானஞ்சு மாடி கண்டாய்
 பருப்பதத் தான்கண்டாய் பரவை மேனி
 மாலையோர் கூறுடைய மைந்தன் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே. 6.23.7

239
 அம்மை பயக்கும் அமிர்து கண்டாய்
 அந்தேன் தெளிகண்டாய் ஆக்கஞ் செய்திட்
 டிம்மை பயக்கு மிறைவன் கண்டாய்
 என்னெஞ்சே உன்னில் இனியான் கண்டாய்
 மெய்ம்மையே ஞான விளக்குக் கண்டாய்
 வெண்காடன் கண்டாய் வினைகள் போக
 மம்ம ரறுக்கு மருந்து கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே. 6.23.8

240
 மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன் கண்டாய்
 முத்தமிழும் நான்மறையு மானான் கண்டாய்
 ஆலின்கீழ் நால்வர்க் கறத்தான் கண்டாய்
 ஆதியு மந்தமு மானான் கண்டாய்
 பால விருத்தனு மானான் கண்டாய்
 பவளத் தடவரையே போல்வான் கண்டாய்
 மாலையேர் கொன்றை மலிந்தான் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் றானே. 6.23.9

241
 அயனவனும் மாலவனு மறியா வண்ணம்
 ஆரழலாய் நீண்டுகந்த அண்ணல் கண்டாய்
 துயரிலங்கை வேந்தன் துளங்க வன்று

சோதிவிர லாலுற வைத்தான் கண்டாய்
பெயரவற்குப் பேரருள்கள் செய்தான் கண்டாய்
பேரும் பெரும்படையோ டீந்தான் கண்டாய்
மயருறு வல்வினைநோய் தீர்ப்பான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மணாலன் றானே.

6.23.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.24 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

242

கைம்மான மதகளிற்றி னுரிவை யான்காண்
கறைக்கண்டன் காண்கண்ணார் நெற்றி யான்காண்
அம்மான்காண் ஆடரவொன் றாட்டி னான்காண்
அனலாடி காண்அயில்வாய்ச் சூலத் தான்காண்
எம்மான்காண் ஏழுலகு மாயி னான்காண்
எரிசுடரோன் காண்இலங்கு மழுவா ளன்காண்
செம்மானத் தொளியன்ன மேனி யான்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே.

6.24.1

243

ஊனேறு படுதலையில் உண்டி யான்காண்
ஓங்காரன் காண்ஊழி முதலா னான்காண்
ஆனேறொன் றூர்ந்துழுவும் ஐயா றன்காண்
அண்டன்காண் அண்டத்துக் கப்பா லான்காண்
மானேறு கரதலத்தெம் மணிகண் டன்காண்
மாதவன்காண் மாதவத்தின் விளைவா னான்காண்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி யான்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே.

6.24.2

244

ஏவணத்த சிலையான்முப் புரமெய் தான்காண்
இறையவன்காண் மறையவன்காண் ஈசன் றான்காண்
தூவணத்த சுடர்ச்சூலப் படையி னான்காண்
சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாக் கொண்டான் றான்காண்
ஆவணத்தால் என்றன்னை ஆட்கொண் டான்காண்
அனலாடி காண்அடியார்க் கமிர்தா னான்காண்
தீவணத்த திருவுருவிற் கரியுரு வன்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே.

6.24.3

245

கொங்குவார் மலர்க்கண்ணிக் குற்றா லன்காண்
கொடுமழுவன் காண்கொல்லை வெள்ளேற் றான்காண்
எங்கள்பாற் றுயர்கெடுக்கு மெம்பி ரான்காண்
ஏழ்கடலும் ஏழ்மலையு மாயி னான்காண்
பொங்குமா கருங்கடல்நஞ் சுண்டான் றான்காண்
பொற்றூண்காண் செம்பவளத் திரள்போல் வான்காண்

செங்கண்வா ளராமதியோ டுடன்வைத் தான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.4

246

காரேறு நெடுங்குடுமிக் கயிலா யன்காண்
கறைக்கண்டன் காண்கண்ணார் நெற்றி யான்காண்
போரேறு நெடுங்கொடிமே லுயர்த்தி னான்காண்
புண்ணியன்காண் எண்ணரும்பல் குணத்தி னான்காண்
நீரேறு சுடர்ச்சூலப் படையி னான்காண்
நின்மலன்காண் நிகரேது மில்லா தான்காண்
சீரேறு திருமாலோர் பாகத் தான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.5

247

பிறையரவக் குறுங்கண்ணிச் சடையி னான்காண்
பிறப்பிலிகாண் பெண்ணோடா ணாயி னான்காண்
கறையுருவ மணிமிடற்று வெண்ணீற் றான்காண்
கழல்தொழுவார் பிறப்பறுக்குங் காபா லிகாண்
இறையுருவக் கனவளையாள் இடப்பா கன்காண்
இருநிலன்காண் இருநிலத்துக் கியல்பா னான்காண்
சிறையுருவக் களிவண்டார் செம்மை யான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.6

248

தலையுருவச் சிரமாலை சூடி னான்காண்
தமருலகந் தலைகலனாப் பலிகொள் வான்காண்
அலையுருவச் சுடராழி ஆக்கி னான்காண்
அவ்வாழி நெடுமாலுக் கருளி னான்காண்
கொலையுருவக் கூற்றுதைத்த கொள்கை யான்காண்
கூரெரிநீர் மண்ணொடுகாற் றாயி னான்காண்
சிலையுருவச் சரந்துரந்த திறத்தி னான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.7

249

ஐயன்காண் குமரன்காண் ஆதி யான்காண்
அடல்மழுவாள் தானொன்று பியன்மே லேந்து
கையன்காண் கடற்பூதப் படையி னான்காண்
கண்ணெரியால் ஐங்கணையோ னுடல்காய்ந் தான்காண்
வெய்யன்காண் தண்புனல்சூழ் செஞ்சடை யான்காண்
வெண்ணீற்றான் காண்விசயற் கருள்செய் தான்காண்
செய்யன்காண் கரியன்காண் வெளியோன் றான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.8

250

மலைவளர்த்த மடமங்கை பாகத் தான்காண்
மயானத்தான் காண்மதியஞ் சூடி னான்காண்
இலைவளர்த்த மலர்க்கொன்றை மாலை யான்காண்
இறையவன்காண் எறிதிரைநீர் நஞ்சுண் டான்காண்
கொலைவளர்த்த மூவிலைய சூலத் தான்காண்
கொடுங்குன்றன் காண்கொல்லை யேற்றி னான்காண்

சிலைவளர்த்த சரந்துரந்த திறத்தி னான்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.9

251

பொற்றாது மலர்க்கொன்றை சூடி னான்காண்
புரிநூலன் காண்பொடியார் மேனி யான்காண்
மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தான்காண்
மறையோதி காண்எறிநீர் நஞ்சுண் டான்காண்
எற்றாலுங் குறைவொன்று மில்லா தான்காண்
இறையவன்காண் மறையவன்காண் ஈசன் றான்காண்
செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றான்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என் சிந்தை யானே. 6.24.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.25 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

252

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
உள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தால்
உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
அயிரா வணமேறா தானே றேறி
அமரர்நா டாளாதே ஆரூ ராண்ட
அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின்
அருட்கண்ணால் நோக்காதார் அல்லா தாரே. 6.25.1

253

எழுது கொடியிடையார் ஏழை மென்றோள்
இளையார்கள் நம்மை இகழா முன்னம்
பழுது படநினைவேல் பாவி நெஞ்சே
பண்டுதான் என்னோடு பகைதா னுண்டோ
முழுதுலகில் வானவர்கள் முற்றுங் கூடி
முடியா லுறவணங்கி முற்றம் பற்றி
அழுது திருவடக்கே பூசை செய்ய
இருக்கின்றான் ஊர்போலும் ஆரூர் தானே. 6.25.2

254

தேருரார் மாலூரார் திங்க னூரார்
திகழ்புன் சடைமுடிமேற் றிங்கள் சூடிக்
காரூரா நின்ற கழனிச் சாயற்
கண்ணார்ந்த மாடங் கலந்து தோன்றும்
ஓரூரா உலகெலா மொப்பக் கூடி
உமையாள் மணவாளா என்று வாழ்த்தி
ஆரூரா ஆரூரா என்கின் றார்கள்
அமரர்கள்தம் பெருமானே எங்குற் றாயே. 6.25.3

255

கோவணமோ தோலோ உடை யாவது
 கொல்லேறோ வேழமோ ஊர்வ துதான்
 பூவணமோ புறம்பயமோ அன்றா யிற்றான்
 பொருந்தாதார் வாழ்க்கை திருந்தா மையோ
 தீவணத்த செஞ்சடைமேற் றிங்கள் சூடித்
 திசைநான்கும் வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர்
 ஆவணமோ ஒற்றியோ அம்மா னார்தாம்
 அறியேன்மற் றாராமா றாரூர் தானே.

6.25.4

256

ஏந்து மழுவாளர் இன்னம் பரார்
 எரிபவள வண்ணர் குடமூக் கிலார்
 வாய்ந்த வளைக்கையாள் பாக மாக
 வார்சடையார் வந்து வலஞ்ச ழியார்
 போந்தா ரடிகள் புறம்ப யத்தே
 புகலூர்க்கே போயினார் போரே றேறி
 ஆய்ந்தே யிருப்பார்போய் ஆரூர் புக்கார்
 அண்ணலார் செய்கின்ற கண்மா யமே.

6.25.5

257

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
 கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி
 உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்னால்
 வளர்க்கப்பட் டுயிராருங் கடைபோ காரால்
 மருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான்
 மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவா வண்ணந்
 திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய்
 செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட் டேனே.

6.25.6

258

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
 மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
 பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தை
 தன்னை மறந்தாள்தன் நாமங் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் றாளே.

6.25.7

259

ஆடுவாய் நீநட்டம் அளவிற் குன்றா
 அவியடுவார் அருமறையோ ரறிந்தே னுண்ணைப்
 பாடுவார் தும்புருவும் நார தாதி
 பரவுவார் அமரர்களு மமரர் கோனுந்
 தேடுவார் திருமாலும் நான்மு கனுந்
 தீண்டுவார் மலைமகளுங் கங்கை யானுங்
 கூடுமே நாயடியேன் செய்குற் றேவல்
 குறையுண்டே திருவாரூர் குடிகொண் டர்க்கே.

6.25.8

260

நீருருஞ் செஞ்சடையாய் நெற்றிக் கண்ணாய்
 நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய் நின்னைத் தேடி
 ஒருரு மொழியாமே ஒற்றித் தெங்கும்
 உலகமெலாந் திரிதந்து நின்னைக் காண்பான்
 தேருரும் நெடுவீதி பற்றி நின்று
 திருமாலும் நான்முகனுந் தேர்ந்துங் காணா
 தாரூரா ஆரூரா என்கின் றார்கள்
 அமரர்கள்தம் பெருமானே ஆரூ ராயே.

6.25.9

261

நல்லூரே நன்றாக நட்ட மிட்டு
 நரையேற்றைப் பழையாரே பாய ஏறிப்
 பல்லூரும் பலிதிரிந்து சேற்றூர் மீதே
 பலர்காணத் தலையாலங் காட்டி னூடே
 இல்லார்ந்த பெருவேளூர்த் தளியே பேணி
 இராப்பட்டீச் சரங்கடந்து மணற்கால் புக்கு
 எல்லாருந் தளிச்சாத்தங் குடியிற் காண
 இறைப்பொழுதில் திருவாரூர் புக்கார் தாமே.

6.25.10

262

கருத்துத்திக் கதநாகங் கையி லேந்திக்
 கருவரைபோற் களியானை கதறக் கையால்
 உரித்தெடுத்துச் சிவந்ததன்றோல் பொருந்த மூடி
 உமையவளை அச்சுறுத்தும் ஒளிகொள் மேனித்
 திருத்துருத்தி திருப்பழனந் திருநெய்த்தானம்
 திருவையா றிடங்கொண்ட செல்வர் இந்நாள்
 அரிப்பெருத்த வெள்ளேற்றை அடர ஏறி
 அப்பனார் இப்பருவ மாரூ ராரே.

6.25.11

திருச்சிற்றம்பலம்

6.26 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

263

பாதித்தன் திருவுருவிற் பெண்கொண் டானைப்
 பண்டொருகால் தசமுகனை அழுவித் தானை
 வாதித்துத் தடமலரான் சிரங்கொண் டானை
 வன்கருப்புச் சிலைக்காமன் உடலட் டானைச்
 சோதிச்சந் திரன்மேனி மறுச்செய்தானைச்
 சுடரங்கி தேவனையோர் கைக்கொண் டானை
 ஆதித்தன் பற்கொண்ட அம்மான் றன்னை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே.

6.26.

264

வெற்புறுத்த திருவடியாற் கூற்றட் டானை
 விளக்கினொளி மின்னினொளி முத்தின் சோதி
 ஒப்புறுத்த திருவுருவத் தொருவன் றன்னை
 ஓதாதே வேத முணர்ந்தான் றன்னை
 அப்புறுத்த கடல்நஞ்ச முண்டான் றன்னை
 அமுதுண்டார் உலந்தாலு முலவா தானை
 அப்புறுத்த நீரகத்தே அழலா னானை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே.

6.26.2

265

ஒருகாலத் தொருதேவர் கண்கொண் டானை
 ஊழிதோ றாழி உயர்ந்தான் றன்னை
 வருகாலஞ் செல்கால மாயி னானை
 வன்கருப்புச் சிலைக்காமன் உடலட் டானைப்
 பொருவேழக் களிற்றுரிவைப் போர்வை யானைப்
 புள்ளரைய னுடல்தன்னைப் பொடிசெய் தானை
 அருவேள்வி தகர்த்தெச்சன் றலைகொண் டானை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே.

6.26.3

266

மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த மேனி யானை
 வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த சோதி யானை
 ஒப்பானை ஒப்பிலா ஒருவன் றன்னை
 உத்தமனை நித்திலத்தை உலக மெல்லாம்
 வைப்பானைக் களைவானை வருவிப் பானை
 வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னி னானை
 அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பா லானை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே.

6.26.4

267

பிண்டத்திற் பிறந்ததொரு பொருளை மற்றைப்
 பிண்டத்தைப் படைத்ததனைப் பெரிய வேதத்
 துண்டத்தின் துணிபொருளைச் சுடுதீ யாகிச்
 சுழல்காலாய் நீராகிப் பாரா யிற்றைக்
 கண்டத்தில் தீதினஞ் சமுது செய்து
 கண்மூன்று படைத்ததொரு கரும்பைப் பாலை
 அண்டத்துக் கப்புறத்தார் தமக்கு வித்தை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே.

6.26.5

268

நீதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய் நீராய்
 நிறைகாலாய் இவையிற்றின் நியம மாகிப்
 பாதியாய் ஒன்றாகி இரண்டாய் மூன்றாய்
 பரமாணு வாய்ப்பமுத்த பண்க ளாகிச்
 சோதியாய் இருளாகிச் சுவைக ளாகிச்
 சுவைகலந்த அப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின்
 ஆதியாய் அந்தமாய் நின்றான் றன்னை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே.

6.26.6

இப்பதிகத்தில் 7,8,9,10-ம் செய்யுட்கள்

6.26.7-10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.27 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

269

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள்
இம்மாயப் பெருங்கடலை அரித்துத் தின்பீர்க்
கில்லையே கிடந்துதான் யானேல் வானோர்
தம்மாணைத் தலைமகனைத் தண்ண லாரூர்த்
தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும்
எம்மான்ற னடித்தொடர்வான் உழிதர் கின்றேன்
இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

6.27.1

270

ஐம்பெருமா பூதங்காள் ஒருவீர் வேண்டிற்
றொருவீர்வேண் டர்ஈண்டிவ் வவனி யெல்லாம்
உம்பரமே உம்வசமே ஆக்க வல்லீர்க்
கில்லையே னுகர்போகம் யானேல் வானோர்
உம்பருமாய் ஊழியுமாய் உலகே ழாகி
ஒள்ளாரூர் நள்ளமிர்தாம் வள்ளல் வானோர்
தம்பெருமா னார்நின்ற அரனைக் காண்பேன்
தடைப்படுவே னாக்கருதித் தருக்கேன் மின்னே.

6.27.2

271

சில்லுருவிற் குறியிருத்தி நித்தல் பற்றிச்
செழுங்கணால் நோக்குமிது வுக்க மன்று
பல்லுருவிற் றொழில்புண்ட பஞ்ச பூதப்
பளகீரும் வசமன்றே பாரே லெல்லாஞ்
சொல்லுருவிற் சுடர்முன்றாய் உருவம் முன்றாய்த்
தூநயன மூன்றாகி ஆண்ட ஆரூர்
நல்லுருவிற் சிவனடியே அடைவேன் நும்மால்
நமைப்புண்ணேன் கமைத்துநீர் நடமின் களே.

6.27.3

272

உன்னுருவிற் சுவையொளியூ றோசை நாற்றத்
துறுப்பினது குறிப்பாகும் ஐவீர் நுங்கள்
மன்னுருவத் தியற்கைளால் வைப்பீர்க் கையோ
வையகமே போதாதே யானேல் வானோர்
பொன்னுருவைத் தென்னாரூர் மன்னு குன்றைப்
புவிக்கெழிலாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் புகுந்தென் சிந்தை
தன்னுருவைத் தந்தவனை எந்தை தன்னைத்
தலைப்படுவேன் துலைப்படுப்பான் தருக்கேன் மின்னே.

6.27.4

273

துப்பினைமுன் பற்றறா விறலே மிக்க
 சோர்வுபடு சூட்சியமே சுகமே நீங்கள்
 ஒப்பினையைப் பாவித்திவ் வுலக மெல்லாம்
 உழுறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே என்றன்
 வைப்பினைப்பொன் மதிலாரூர் மணியை வைகல்
 மணாளனையெம் பெருமாளை வானோர் தங்கள்
 அப்பனைச்செப் பிடவடைவேன் நும்மால் நானும்
 ஆட்டுணைன் ஓட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. 6.27.5

274

பொங்குமத மானமே ஆர்வச் செற்றக்
 குரோதமே உலோபமே பொறையே நீங்கள்
 உங்கள்பெரு மாநிலத்தின் எல்லை யெல்லாம்
 உழுறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே யானேல்
 அங்கமலத் தயனொடுமா லாகி மற்றும்
 அதற்கப்பா லொன்றாகி அறிய வொண்ணாச்
 செங்கனகத் தனிக்குன்றைச் சிவனை ஆரூர்ச்
 செல்வனைச்சேர் வேனும்மாற் செலுத்து ணேனே. 6.27.6

275

இடர்பாவ மெனமிக்க துக்க வேட்கை
 வெறுப்பேயென் றனைவீரும் உலகை யோடிக்
 குடைகின்றீர்க் குலகங்கள் குலுங்கி நுங்கள்
 குறிநின்ற தமையாதே யானேல் வானோர்
 அடையார்தம் புரமுன்று மெரிசெய் தானை
 அமரர்கள்தம் பெருமாளை அரனை ஆரூர்
 உடையானைக் கடுகச்சென் றடைவேன் நும்மால்
 ஆட்டுணைன் ஓட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. 6.27.7

276

விரைந்தாளும் நல்குரவே செல்வே பொல்லா
 வெகுட்சியே மகிழ்ச்சியே வெறுப்பே நீங்கள்
 நிரந்தோடி மாநிலத்தை அரித்துத் தின்பீர்க்
 கில்லையே நுகர்போகம் யானேல் வானோர்
 கரைந்தோட வருநஞ்சை அமுது செய்த
 கற்பகத்தைத் தற்பரத்தைத் திருவா ரூரிற்
 பரஞ்சோதி தனைக்காண்பேன் படைனும் பண்பிற்
 பரிந்தோடி யோட்டந்து பகட்டேன் மின்னே. 6.27.8

277

மூள்வாய தொழிற்பஞ்சேந் திரிய வஞ்ச
 முகரிகாண் முழுதுமில் வுலகை யோடி
 நாள்வாயு நும்முடைய மம்ம ராணை
 நடாத்துகின்றீர்க் கமையாதே யானேல் வானோர்
 நீள்வான முகடதனைத் தாங்கி நின்ற
 நெடுந்தூணைப் பாதாளக் கருவை ஆரூர்
 ஆள்வானைக் கடுகச்சென் றடைவேன் நும்மால்
 ஆட்டுணைன் ஓட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. 6.27.9

278

சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை நீத்தல் பற்றித்
 துப்பறையென் றனைவீரீவ் வுலகை யோடிச்
 செருக்கிமிகை செலுத்தியும் செய்கை வைகல்
 செய்கின்றீர்க் கமையாதே யானேல் மிக்க
 தருக்கிமிக வரையெடுத்த அரக்க னாகந்
 தளரவடி எடுத்தவன்றன் பாடல் கேட்டு
 இரக்கமெழுந் தருளியவெம் பெருமான் பாதத்
 திடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

6.27.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.28 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

279

நீற்றினையும் நெற்றிமே லிட்டார் போலும்
 நீங்காமே வெள்ளெலும்பு பூண்டார் போலுங்
 காற்றினையுங் கடிதாக நடந்தார் போலுங்
 கண்ணின்மேற் கண்ணொன் றுடையார் போலுங்
 கூற்றினையுங் குரைகழலா வுதைத்தார் போலுங்
 கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகர் போலும்
 ஆற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலும்
 அணியாரூர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.1

280

பரியதோர் பாம்பரைமே லார்த்தார் போலும்
 பாசுபதம் பார்த்தற் களித்தார் போலுங்
 கரியதோர் களிற்றுரிவை போர்த்தார் போலுங்
 காபாலங் கட்டங்கக் கொடியார் போலும்
 பெரியதோர் மலைவில்லா எய்தார் போலும்
 பேர்நந்தி யென்னும் பெயரார் போலும்
 அரியதோர் அரணங்க ளட்டார் போலும்
 அணியாரூர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.2

281

துணியுடையர் தோலுடைய ரென்பார் போலுந்
 தூய திருமேனிச் செல்வர் போலும்
 பிணியுடைய அடியாரைத் தீர்ப்பார் போலும்
 பேசுவார்க் கெல்லாம் பெரியார் போலும்
 மணியுடைய மாநாக மார்ப்பார் போலும்
 வாசுகிமா நாணாக வைத்தார் போலும்
 அணியுடைய நெடுவீதி நடப்பார் போலும்
 அணியாரூர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.3

282

ஓட்டகத்தே ஊணாக உகந்தார் போலும்
 ஒருருவாய்த் தோன்றி உயர்ந்தார் போலும்
 நாட்டகத்தே நடைபலவும் நவீன்றார் போலும்
 ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும்
 காட்டகத்தே ஆட லுடையார் போலும்
 காமரங்கள் பாடித் திரிவார் போலும்
 ஆட்டகத்தில் ஆனைந் துகந்தார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.4

283

ஏனத் திளமருப்புப் பூண்டார் போலும்
 இமையவர்க ளேத்த இருந்தார் போலும்
 கானக்கல் லாற்கீழ் நிழலார் போலும்
 கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும்
 வானத் திளமதிசேர் சடையார் போலும்
 வான்கயிலை வெற்பின் மகிழ்ந்தார் போலும்
 ஆனத்து முன்னெழுந்தாய் நின்றார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.5

284

காமனையுங் கரியாகக் காய்ந்தார் போலும்
 கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும்
 சோமனையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலும்
 சொல்லாகிச் சொற்பொருளாய் நின்றார் போலும்
 நாமனையும் வேதத்தார் தாமே போலும்
 நங்கையோர் பால்மகிழ்ந்த நம்பர் போலும்
 ஆமனையுந் திருமுடியார் தாமே போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.6

285

முடியார் மதியரவம் வைத்தார் போலும்
 முவுலகுந் தாமேயாய் நின்றார் போலும்
 செடியார் தலைப்பலிகொண் டுழல்வார் போலும்
 செல்கதி தான்கண்ட சிவனார் போலும்
 கடியார்நஞ் சுண்டிருண்ட கண்டர் போலும்
 கங்காள வேடக் கருத்தர் போலும்
 அடியார் அடிமை உகப்பார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.7

286

இந்திரத்தை இனிதாக ஈந்தார் போலும்
 இமையவர்கள் வந்திறைஞ்ச மிறைவர் போலும்
 சுந்தரத்த பொடிதன்னைத் துதைந்தார் போலும்
 தூத்தூய திருமேனித் தோன்றல் போலும்
 மந்திரத்தை மனத்துள்ளே வைத்தார் போலும்
 மாநாகம் நாணாக வளைத்தார் போலும்
 அந்திரத்தே அணியாநஞ் சுண்டார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.8

287

பிண்டத்தைக் காக்கும் பிரானார் போலும்
 பிறவி யிறவி இலாதார் போலும்
 முண்டத்து முக்கண் ணுடையார் போலும்
 முழுநீறு பூசு முதல்வர் போலுங்
 கண்டத் திறையே கறுத்தார் போலுங்
 காளத்தி காரோணம் மேயார் போலும்
 அண்டத்துக் கப்புறமாய் நின்றார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.9

288

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றார் போலும்
 ஊழி பலகண் டிருந்தார் போலும்
 பெருகாமே வெள்ளந் தவிர்த்தார் போலும்
 பிறப்பிடும்பை சாக்காடொன் றில்லார் போலும்
 உருகாதார் உள்ளத்து நில்லார் போலும்
 உகப்பார்தம் மனத்தென்றும் நீங்கார் போலும்
 அருகாக வந்தென்னை அஞ்ச லென்பார்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.10

289

நன்றாக நடைபலவும் நவின்றார் போலும்
 ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலுங்
 கொன்றாகிக் கொன்றதொன் றுண்டார் போலுங்
 கோளரக்கர் கோன்றலைகள் குறைத்தார் போலுஞ்
 சென்றார் திரிபுரங்க ளெய்தார் போலுந்
 திசையனைத்து மாயனைத்து மானார் போலும்
 அன்றாகில் ஆயிரம் பேரார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத் தான னாரே.

6.28.11

திருச்சிற்றம்பலம்

6.29 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

290

திருமணியைத் தித்திக்குந் தேனைப் பாலைத்
 தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறற்
 குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை
 கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப்
 பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
 பருப்பதத்தி லருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்
 அருமணியை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
 அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே.

6.29.1

291

பொன்னேபோற் றிருமேனி உடையான் றன்னைப்

பொங்குவெண் ணூலானைப் புனிதன் றன்னை
மின்னானை மின்னிடையாள் பாகன் றன்னை
வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் றன்னைத்
தன்னானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத்
தத்துவனை உத்தமனைத் தழல்போல் மேனி
அன்னானை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.2

292
ஏற்றானை ஏழுலகு மானான் றன்னை
ஏழ்கடலு மேழ்மலையு மானான் றன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் றன்னைக்
கொடுமழுவாள் கொண்டதோர் கையான் றன்னைக்
காற்றானைத் தீயானை நீரு மாகிக்
கடிகமழும் புன்சடைமேற் கங்கை வெள்ள
ஆற்றானை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.3

293
முந்திய வல்வினைகள் தீர்ப்பான் றன்னை
மூவாத மேனிமுகக் கண்ணி னானைச்
சந்திரனும் வெங்கதிரு மாயி னானைச்
சங்கரனைச் சங்கக் குழையான் றன்னை
மந்திரமும் மறைப்பொருளு மானான் றன்னை
மறுமையு மிம்மையு மானான் றன்னை
அந்திரனை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.4

294
பிறநெறியாய்ப் பீடாகிப் பிஞ்ஞ கனுமாய்ப்
பித்தனாய்ப் பத்தர் மனத்தி னுள்ளே
உறநெறியாய் ஓமமாய் ஈமக் காட்டில்
ஓரிபல விடநட்ட மாடி னானைத்
துறநெறியாய்த் தூபமாய்த் தோற்ற மாகி
நாற்றமாய் நன்மலர்மே லுறையா நின்ற
அறநெறியை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.5

295
பழகிய வல்வினைகள் பாற்று வானைப்
பசுபதியைப் பாவகனைப் பாவந் தீர்க்குங்
குழகனைக் கோளரவொன் றாட்டு வானைக்
கொடுகொட்டி கொண்டதோர் கையான் றன்னை
விழவனை வீரட்ட மேவி னானை
விண்ணவர்க ளேத்தி விரும்பு வானை
அழகனை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.6

296
சூளா மணிசேர் முடியான் றன்னைச்

சுண்ணவெண் ணீறணிந்த சோதி யானைக்
கோள்வா யரவ மசைத்தான் றன்னைக்
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகன் றன்னை
நாள்வாயும் பத்தர் மனத்து ளானை
நம்பனை நக்கனை முக்க ணானை
ஆள்வானை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.7

297
முத்தினை மணிதன்னை மாணிக் கத்தை
மூவாத கற்பகத்தின் கொழுந்து தன்னைக்
கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல்லே றூர்ந்து
கோளரவொன் றாட்டுங் குழகன் றன்னைப்
பத்தனைப் பத்தர் மனத்து ளானைப்
பரிதிபோற் றிருமேனி உடையான் றன்னை
அத்தனை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.8

298
பையா டரவங்கை யேந்தி னானைப்
பரிதிபோற் றிருமேனிப் பால்நீற் றானை
நெய்யாடு திருமேனி நிமலன் றன்னை
நெற்றிமேல் மற்றொருகண் நிறைவித் தானைச்
செய்யானைச் செழும்பவளத் திரளொப் பானைச்
செஞ்சடைமேல் வெண்டிங்கள் சேர்த்தி னானை
ஐயாறு மேயானை ஆரூ ரானை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.9

299
சீரார் முடிபத் துடையான் றன்னைத்
தேசழியத் திருவிரலாற் சிதைய நூக்கிப்
பேரார் பெருமை கொடுத்தான் றன்னைப்
பெண்ணிரண்டு மாணுமாய் நின்றான் றன்னைப்
போரார் புரங்கள் புரள நூறும்
புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் றன்னை
ஆரானை ஆரூரி லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன் அயர்த்த வாரே. 6.29.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.30 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

300
எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டான்காண்
ஏழ்கடலு மேமுலகு மாயி னான்காண்

வம்புந்து கொன்றையந்தார் மாலை யான்காண்
 வளர்மதிசேர் கண்ணியன்காண் வானோர் வேண்ட
 அம்பொன்றால் மூவெயிலு மெரிசெய் தான்காண்
 அனலாடி யானஞ்சு மாடி னான்காண்
 செம்பொன்செய் மணிமாடத் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.1

301
 அக்குலாம் அரையினன்காண் அடியார்க் கென்றும்
 ஆரமுதாய் அண்ணிக்கும் ஐயாற் றான்காண்
 கொக்குலாம் பீலியொடு கொன்றை மாலை
 குளிர்மதியுங் கூரரவும் நீருஞ் சென்னித்
 தொக்குலாஞ் சடையினன்காண் தொண்டர் சொல்லுந்
 தூநெறிகாண் வானவர்கள் துதிசெய் தேத்துந்
 திக்கெலாம் நிறைந்தபுகழ்த் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.2

302
 நீரேறு சடைமுடியெந் நிமலன் றான்காண்
 நெற்றிமே லொற்றைக்கண் நிறைவித் தான்காண்
 வாரேறு வனமுலையாள் பாகத் தான்காண்
 வளர்மதிசேர் சடையான்காண் மாதே வன்காண்
 காரேறு முகிலனைய கண்டத் தான்காண்
 கல்லாலின் கீழறங்கள் சொல்லி னான்காண்
 சீரேறு மணிமாடத் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.3

303
 கானேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை யான்காண்
 கற்பகங்காண் காலனையன் றுதைசெய் தான்காண்
 ஊனேறு முடைதலையிற் பலிகொள் வான்காண்
 உத்தமன்காண் ஒற்றியூர் மேவி னான்காண்
 ஆனேறொன் றதுவேறும் அண்ணல் தான்காண்
 ஆதித்தன் பல்லிறுத்த ஆதி தான்காண்
 தேனேறு மலர்ச்சோலைத் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.4

304
 பிறப்போ டிறப்பென்று மில்லா தான்காண்
 பெண்ணுருவோ டாணுருவ மாயி னான்காண்
 மறப்படுமென் சிந்தைமருள் நீக்கி னான்காண்
 வானவரு மறியாத நெறிதந் தான்காண்
 நறப்படுபூ மலர்தூபந் தீப நல்ல
 நறுஞ்சாந்தங் கொண்டேத்தி நாளும் வானோர்
 சிறப்போடு பூசிக்குந் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.5

305
 சங்கரன்காண் சக்கரமாற் கருள்செய் தான்காண்
 தருணேந்து சேகரன்காண் தலைவன் றான்காண்

அங்கமலத் தயன்சிரங்கள் ஐந்தி லொன்றை
 அறுத்தவன்காண் அணிபொழில்கூழ் ஐயாற் றான்காண்
 எங்கள்பெரு மான்காணென் னிடர்கள் போக
 அருள்செய்யும் இறைவன்காண் இமையோ ரேத்துஞ்
 செங்கமல வயல்புடைகூழ் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.6

306
 நன்றருளித் தீதகற்றும் நம்பி ரான்காண்
 நான்மறையோ டாறங்க மாயி னான்காண்
 மின்றிகழுஞ் சோதியன்காண் ஆதி தான்காண்
 வெள்ளேறு நின்றுலவு கொடியி னான்காண்
 துன்றுபொழிற் கச்சியே கம்பன் றான்காண்
 சோற்றுத் துறையான்காண் சோலை சூழ்ந்த
 தென்றலார் மணங்கமழுந் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.7

307
 பொன்னலத்த நறுங்கொன்றைச் சடையி னான்காண்
 புகலூரும் பூவணமும் பொருந்தி னான்காண்
 மின்னலத்த நுண்ணிடையாள் பாகத் தான்காண்
 வேதியன்காண் வெண்புரிநூல் மார்பி னான்காண்
 கொன்னலத்த மூவிலைவேல் ஏந்தி னான்காண்
 கோலமா நீறணிந்த மேனி யான்காண்
 செந்நலத்த வயல்புடைகூழ் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.8

308
 விண்டவர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தான்காண்
 வேலைவிட முண்டிருண்ட கண்டத் தான்காண்
 மண்டலத்தி லொளிவளர விளங்கி னான்காண்
 வாய்மூரும் மறைக்காடும் மருவி னான்காண்
 புண்டரிகக் கண்ணானும் பூவின் மேலைப்
 புத்தேளுங் காண்பரிய புராணன் றான்காண்
 தெண்டிரைநீர் வயற்புடைகூழ் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.9

309
 செருவளருஞ் செங்கண்மா லேற்றி னான்காண்
 தென்னானைக் காவன்காண் தீயில் வீழ
 மருவலர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தான்காண்
 வஞ்சகர்பா லணுகாத மைந்தன் றான்காண்
 அருவரையை எடுத்தவன்றன் சிரங்கள் பத்தும்
 ஐந்நான்கு தோளுநெரிந் தலற வன்று
 திருவிரலா லடர்த்தவன்காண் திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ் செல்வன் றானே. 6.30.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.31 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

310

இடர்கெடுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 ஈண்டொளிசேர் கங்கைச் சடையா யென்றுஞ்
 சுடரொளியா யுள்விளங்கு சோதி யென்றுந்
 தூநீறு சேர்ந்திலங்கு தோளா வென்றுங்
 கடல்விடம துண்டிருண்ட கண்டா வென்றுங்
 கலைமான் மறியேந்து கையா வென்றும்
 அடல்விடையாய் ஆரமுதே ஆதி யென்றும்
 ஆரூரா வென்றென்றே அலறா நில்லே. 6.31.1

311

செடியேறு தீவினைகள் தீரும் வண்ணஞ்
 சிந்தித்தே நெஞ்சமே திண்ண மாகப்
 பொடியேறு திருமேனி யுடையா யென்றும்
 புரந்தரன்றன் தோள்துணித்த புனிதா வென்றும்
 அடியேனை யாளாகக் கொண்டா யென்றும்
 அம்மானே ஆரூரெம் மரசே யென்றுங்
 கடிநாறு பொழிற்கச்சிக் கம்பா வென்றுங்
 கற்பகமே யென்றென்றே கதறா நில்லே. 6.31.2

312

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குக்
 புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி யென்றும்
 ஆரூரா வென்றென்றே அலறா நில்லே. 6.31.3

313

புண்ணியமும் நன்னெறியு மாவ தெல்லாம்
 நெஞ்சமே இதுகண்டாய் பொருந்தக் கேள்நீ
 நுண்ணியவெண் ணூல்கிடந்த மார்பா வென்றும்
 நுந்தாத வொண்சுடரே யென்று நாளும்
 விண்ணியங்கு தேவர்களும் வேதம் நான்கும்
 விரைமலர்மேல் நான்முகனும் மாலுங் கூடி
 எண்ணரிய திருநாம முடையா யென்றும்
 எழிலாரு ராவென்றே ஏத்தா நில்லே. 6.31.4

314

இழைத்தநாள் எல்லை கடப்ப தென்றால்
 இரவினொடு நண்பகலு மேத்தி வாழ்த்திப்
 பிழைத்ததெலாம் பொறுத்தருள்செய் பெரியோ யென்றும்

பிஞ்சுகளே மைஞ்சுவிவலுங் கண்டா வென்றும்
 அழைத்தலறி அடியேனுன் னரணங் கண்டாய்
 அணியாருர் இடங்கொண்ட அழகா வென்றுங்
 குழற்சடையெங் கோனென்றுங் கூறு நெஞ்சே
 குற்றமில்லை யென்மேல்நான் கூறி னேனே. 6.31.5

315
 நீப்பரிய பல்பிறவி நீக்கும் வண்ணம்
 நினைந்திருந்தேன் காண்நெஞ்சே நித்த மாகச்
 சேப்பிரியா வெல்கொடியி னானே யென்றுஞ்
 சிவலோக நெறிதந்த சிவனே யென்றும்
 பூப்பிரியா நான்முகனும் புள்ளின் மேலைப்
 புண்டரிகக் கண்ணானும் போற்றி யென்னத்
 தீப்பிழம்பாய் நின்றவனே செல்வ மல்குந்
 திருவாரு ராவென்றே சிந்தி நெஞ்சே. 6.31.6

316
 பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டிற்
 பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டிற்
 சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டிற்
 சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
 உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
 உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றும்
 புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும்
 பொழிலாரு ராவென்றே போற்றா நில்லே. 6.31.7

317
 மதிதருவன் நெஞ்சமே உஞ்சு போக
 வழியாவ திதுகண்டாய் வானோர்க் கெல்லாம்
 அதிபதியே ஆரமுதே ஆதி யென்றும்
 அம்மானே ஆரூரெம் மையா வென்றுந்
 துதிசெய்து துன்றுமலர் கொண்டு தூவிச்
 சூழும் வலஞ்செய்து தொண்டு பாடிக்
 கதிர்மதிசேர் சென்னியனே கால காலா
 கற்பகமே யென்றென்றே கதறா நில்லே. 6.31.8

318
 பாசத்தைப் பற்றறுக்க லாகு நெஞ்சே
 பரஞ்சோதி பண்டரங்கா பாவ நாசா
 தேசத் தொளிவிளக்கே தேவ தேவே
 திருவாருர்த் திருமூலத் தானா வென்றும்
 நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின் றுள்கி
 நித்தலுஞ் சென்றடிமேல் வீழ்ந்து நின்று
 ஏசற்று நின்றிமையோ ரேறே வென்றும்
 எம்பெருமா னென்றென்றே ஏத்தா நில்லே. 6.31.9

319
 புலன்களைந்தால் ஆட்டுண்டு போது போக்கிப்
 புறம்புறமே திரியாதே போது நெஞ்சே

சலங்கொள்சடை முடியுடைய தலைவா வென்றுந்
 தக்கன்செய் பெருவேள்வி தகர்த்தா யென்றும்
 இலங்கையர்கோன் சிரநெரித்த இறைவா வென்றும்
 எழிலாரு ரிடங்கொண்ட எந்தா யென்றும்
 நலங்கொளடி என்றலைமேல் வைத்தா யென்றும்
 நாடோறும் நவின்றேத்தாய் நன்மை யாமே.

6.31.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.32 திருவாரூர் - போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

320
 கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி
 கழலடைந்தார் செல்லுங் கதியே போற்றி
 அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
 அல்லலறுத் தடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
 மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா போற்றி
 வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி.

6.32.1

321
 வங்கமலி கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி
 மதயானை ஈருரிவை போர்த்தாய் போற்றி
 கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி
 கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகா போற்றி
 அங்கணனே அமரர்கள்தம் இறைவா போற்றி
 ஆலமர நீழலறஞ் சொன்னாய் போற்றி
 செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி.

6.32.2

322
 மலையான் மடந்தை மணாளா போற்றி
 மழவிடையாய் நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி
 நெற்றிமே லொற்றைக்கண் ணுடையாய் போற்றி
 இலையார்ந்த மூவிலைவே லேந்தி போற்றி
 ஏழ்கடலு மேழ்பொழிலு மானாய் போற்றி
 சிலையாலன் ரெயிலெரித்த சிவனே போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி.

6.32.3

323
 பொன்னியலும் மேனியனே போற்றி போற்றி
 பூதப் படையுடையாய் போற்றி போற்றி
 மன்னியசீர் மறைநான்கு மானாய் போற்றி

மறியேந்து கையானே போற்றி போற்றி
 உன்னுமவர்க் குண்மையனே போற்றி போற்றி
 உலகுக் கொருவனே போற்றி போற்றி
 சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி. 6.32.4

324
 நஞ்சுடைய கண்டனே போற்றி போற்றி
 நற்றவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 வெஞ்சுடரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே போற்றி
 வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா போற்றி
 துஞ்சிருளி லாட லுகந்தாய் போற்றி
 தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதி போற்றி
 செஞ்சுடையாய் நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி. 6.32.5

325
 சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
 அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி. 6.32.6

326
 வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி
 வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய் போற்றி
 கொம்பனைய நுண்ணிடையாள் கூறா போற்றி
 குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி
 நம்புமவர்க் கரும்பொருளே போற்றி போற்றி
 நால்வேத மாறங்க மானாய் போற்றி
 செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி. 6.32.7

327
 உள்ளமாய் உள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி
 உகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய் போற்றி
 வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி
 வானவர்கோன் தோள்துணித்த மைந்தா போற்றி
 வெள்ளையே நேறும் விகிர்தா போற்றி
 மேலோர்க்கு மேலோர்க்கு மேலாய் போற்றி
 தெள்ளுநீர்க் கங்கைச் சடையாய் போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி. 6.32.8

328
 பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
 புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
 தேவார்ந்த தேவர்க்குந் தேவே போற்றி

திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி
 சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி
 சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா போற்றி
 சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி.

6.32.9

329

பிரமன்றன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி
 பெண்ணுருவோ டாணுருவாய் நின்றாய் போற்றி
 கரநான்கும் முக்கண்ணு முடையாய் போற்றி
 காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய் போற்றி
 அருமந்த தேவர்க் கரசே போற்றி
 அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளுந் தானுஞ்
 சிரமநெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலத் தானனே போற்றி போற்றி.

6.32.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.33 திருவாரூர் - அரநெறிதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

330

பொருங்கைமதக் கரியுரிவைப் போர்வை யானைப்
 பூவணமும் வலஞ்சூழியும் பொருந்தி னானைக்
 கரும்புதரு கட்டியையின் னமிர்தைத் தேனைக்
 காண்பரிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக் குன்றை
 இருங்கனக மதிலாரூர் மூலத் தானத்
 தெழுந்தருளி யிருந்தானை இமையோ ரேத்தும்
 அருந்தவனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
 அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே.

6.33.1

331

கற்பகமும் இருசுடரு மாயி னானைக்
 காளத்தி கயிலாய மலையு ளானை
 விற்பயிலும் மதனழிய விழித்தான் றன்னை
 விசயனுக்கு வேடுவனாய் நின்றான் றன்னைப்
 பொற்பமரும் பொழிலாரூர் மூலத் தானம்
 பொருந்தியவெம் பெருமானைப் பொருந்தார் சிந்தை
 அற்புதனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
 அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே.

6.33.2

332

பாதியொரு பெண்முடிமேற் கங்கை யானைப்
 பாகூரும் பரங்குன்றும் மேயான் றன்னை
 வேதியனைத் தன்னடியார்க் கெளியான் றன்னை
 மெய்ஞ்ஞான விளக்கானை விரையே நாறும்

போதியலும் பொழிலாரூர் மூலத் தானம்
புற்றிடங்கொண் டிருந்தானைப் போற்றுவார்கள்
ஆதியனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.3

333
நந்திபணி கொண்டருளும் நம்பன் றன்னை
நாகேச் சரமிடமா நண்ணி னானைச்
சந்திமல ரிட்டணிந்து வானோ ரேத்துந்
தத்துவனைச் சக்கரமாற் கீந்தான் றன்னை
இந்துநுழை பொழிலாரூர் மூலத் தானம்
இடங்கொண்ட பெருமானை இமையோர் போற்றும்
அந்தணனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.4

334
சுடர்ப்பவளத் திருமேனி வெண்ணீற் றானைச்
சோதிலிங்கத் தூங்கானை மாடத் தானை
விடக்கிருகா டிடமாக உடையான் றன்னை
மிக்கரண மெரியூட்ட வல்லான் றன்னை
மடற்குலவு பொழிலாரூர் மூலத் தானம்
மன்னியவெம் பெருமானை மதியார் வேள்வி
அடர்த்தவனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.5

335
தாயவனை எவ்வுயிர்க்குந் தன்னொப் பில்லாத்
தகுதில்லை நடம்பயிலுந் தலைவன் றன்னை
மாயவனும் மலரவனும் வானோ ரேத்த
மறிகடல்நஞ் சூண்டுகந்த மைந்தன் றன்னை
மேயவனைப் பொழிலாரூர் மூலத் தானம்
விரும்பியளம் பெருமானை யெல்லாம் முன்னே
ஆயவனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.6

336
பொருளியல்நற் சொற்பதங்க ளாயி னானைப்
புகலூரும் புறம்பயமும் மேயான் றன்னை
மருளியலுஞ் சிந்தையர்க்கு மருந்து தன்னை
மறைக்காடுஞ் சாய்க்காடும் மன்னி னானை
இருளியல்நற் பொழிலாரூர் மூலத் தானத்
தினிதமரும் பெருமானை இமையோ ரேத்த
அருளியனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.7

337
காலனைக்கா லாற்காய்ந்த கடவுள் தன்னைக்
காரோணங் கழிப்பாலை மேயான் றன்னைப்
பாலனுக்குப் பாற்கடலன் நீந்தான் றன்னைப்
பணியுகந்த அடியார்கட் கினியான் றன்னைச்

சேலுகளும் வயலாரூர் மூலத் தானஞ்
 சேர்ந்திருந்த பெருமானைப் பவள மீன்ற
 ஆலவனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
 அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.8

338
 ஒப்பொருவ ரில்லாத ஒருவன் றன்னை
 ஒத்தூரும் உறையூரும் மேவி னானை
 வைப்பவனை மாணிக்கச் சோதி யானை
 மாருதமுந் தீவெளிநீர் மண்ணா னானை
 *மெய்ப்பொருளாய் அடியேன துள்ளே நின்ற
 வினையிலியைத் திருமூலத் தானம் மேய
 அப்பொன்னை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
 அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே.
 * இச்செய்யுளின் பின்னிரு அடிகள் பிற பதிப்புகளில்
 காணப்படவில்லை. 6.33.9

339
 பகலவன்றன் பல்லுகுத்த படிறன் றன்னைப்
 பராய்த்துறைபைஞ் ஞீலியிடம் பாவித் தானை
 இகலவனை இராவணனை இடர்செய் தானை
 ஏத்தாதார் மனத்தகத்துள் இருளா னானைப்
 புகழ்நிலவு பொழிலாரூர் மூலத் தானம்
 பொருந்தியவெம் பெருமானைப் போற்றார் சிந்தை
 அகலவனை அரநெறியி லப்பன் றன்னை
 அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்த வாரே. 6.33.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.34 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

340
 ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ
 ஒருருவே மூவுருவ மான நாளோ
 கருவனாய்க் காலனைமுன் காய்ந்த நாளோ
 காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ
 மருவனாய் மண்ணும்விண்ணுந் தெரித்த நாளோ
 மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர் பாகந்
 திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.1

341
 மலையார்பொற் பாவையொடு மகிழ்ந்த நாளோ
 வானவரை வலியமுத மூட்டி யந்நாள்
 நிலைபேறு பெறுவித்து நின்ற நாளோ
 நினைப்பரிய தழற்பிழம்பாய் நிமிர்ந்த நாளோ

அலைசாமே அலைகடல்நஞ் சுண்ட நாளோ
 அமரர்கணம் புடைசூழ இருந்த நாளோ
 சிலையால்முப் புரமெரித்த முன்னோ பின்னோ
 திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.2

342
 பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற் பாவை யாளும்
 நீயும்போய்ப் பார்த்தனது பலத்தைக் காண்பான்
 வேடனாய் வில்வாங்கி யெய்த நாளோ
 விண்ணவர்க்குங் கண்ணவனாய் நின்ற நாளோ
 மாடமொடு மாளிகைகள் மல்கு தில்லை
 மணிதிகழும் அம்பலத்தே மன்னிக் கூத்தை
 ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னோ பின்னோ
 அணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.3

343
 ஓங்கி யுயர்ந்தெழுந்து நின்ற நாளோ
 ஓருகம்போல் ஏழுகமாய் நின்ற நாளோ
 தாங்கியசீர்த் தலையான வானோர் செய்த
 தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்த நாளோ
 நீங்கியநீர்த் தாமரையான் நெடுமா லோடு
 நிலலாயெம் பெருமானே யென்றங் கேத்தி
 வாங்கிமதி வைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
 வளராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.4

344
 பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பான்மை யானே
 பணிவார்கட் கங்கங்கே பற்றா னானே
 நீலமா மணிகண்டத் தெண்டோ ளானே
 நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகுஞ்
 சீலமே சிவலோக நெறியே யாகுஞ்
 சீர்மையே கூர்மையே குணமே நல்ல
 கோலம்நீ கொள்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 குளிராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.5

345
 திறம்பலவும் வழிகாட்டிச் செய்கை காட்டிச்
 சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்ற நாளோ
 மறம்பலவு முடையாரை மயக்கந் தீர்த்து
 மாமுனிவர்க் கருள்செய்தங் கிருந்த நாளோ
 பிறங்கியசீர்ப் பிரமன்றன் தலைகை யேந்திப்
 பிச்சையேற் றுண்டுமுன்று நின்ற நாளோ
 அறம்பலவு முரைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
 அணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.6

346
 நிலந்தரத்து நீண்டுருவ மான நாளோ
 நிற்பனவும் நடப்பனவும் நீயே யாகிக்
 கலந்துரைக்கக் கற்பகமாய் நின்ற நாளோ
 காரணத்தால் நாரணனைக் கற்பித் தன்று

வலஞ்சுருக்கி வல்லசுரர் மாண்டு வீழ
 வாசுகியை வாய்மடுத்து வானோ ருய்யச்
 சலந்தரனைக் கொல்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 தண்ணாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.7

347
 பாதத்தால் முயலகனைப் பாது காத்துப்
 பாரகத்தே பரஞ்சுடராய் நின்ற நாளோ
 கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்க் கென்றுங்
 கேடிலா வானுலகங் கொடுத்த நாளோ
 பூதத்தான் பொருநீலி புனிதன் மேவிப்
 பொய்யுரையா மறைநால்வர் விண்ணோர்க் கென்றும்
 வேதத்தை விரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
 விழவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.8

348
 புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்க ளெட்டும்
 பூதலங்க ளவையெட்டும் பொழில்க ளெட்டுங்
 கலையெட்டுங் காப்பெட்டுங் காட்சி யெட்டுங்
 கழற்சே வடியடைந்தார் களைக ணெட்டும்
 நகையெட்டும் நாளெட்டும் நன்மை யெட்டும்
 நலஞ்சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்க ளெட்டுந்
 திகையெட்டுந் தெரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
 திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.9

349
 ஈசனா யுலகேழும் மலையு மாகி
 இராவணனை ஈடழித்திட் டிருந்த நாளோ
 வாசமலர் மகிழ்தென்ற லான நாளோ
 மதயானை யுரிபோர்த்து மகிழ்ந்த நாளோ
 தாதுமலர் சண்டிக்குக் கொடுத்த நாளோ
 சகரர்களை மறித்திட்டாட் கொண்ட நாளோ
 தேசமுமை யறிவதற்கு முன்னோ பின்னோ
 திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6.34.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.35 திருவெண்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

350
 தூண்டு சுடர்மேனித் தூநீ றாடிச்
 சூலங்கை யேந்தியோர் சூழல்வாய் நாகம்
 பூண்டு பொறியரவங் காதிற் பெய்து
 பொற்சடைக ளவைதாழ்ப் புரிவெண் ணூலர்
 நீண்டு கிடந்திலங்கு திங்கள் சூடி
 நெடுந்தெருவே வந்தெனது நெஞ்சங் கொண்டார்

வேண்டு நடைநடக்கும் வெள்ளே நேறி
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.1

351

பாதந் தனிப்பார்மேல் வைத்த பாதர்
பாதாள மேமுருவப் பாய்ந்த பாதர்
ஏதம் படாவண்ணம் நின்ற பாதர்
ஏழுலகு மாய்நின்ற ஏக பாதர்
ஓதத் தொலிமடங்கி யூருண் டேறி
ஒத்துலக மெல்லா மொடுங்கி யபின்
வேதத் தொலிகொண்டு வீணை கேட்பார்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.2

352

நென்னலையோர் ஓடேத்திப் பிச்சைக் கென்று
வந்தார்க்கு வந்தேனென் றில்லே புக்கேன்
அந்நிலையே நிற்கின்றார் ஐயங் கொள்ளார்
அருகே வருவார்போல் நோக்கு கின்றார்
நுந்நிலைமை யேதோநும் மூர்தா னேதோ
என்றேனுக் கொன்றாகச் சொல்ல மாட்டார்
மென்முலையார் கூடி விரும்பி யாடும்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.3

353

ஆகத் துமையடக்கி ஆறு சூடி
ஐவா யரவசைத்தங் காணே நேறிப்
போகம் பலவுடைத்தாய்ப் பூதஞ் சூழ்ப்
புலித்தோ வுடையாப் புகுந்து நின்றார்
பாகிடுவான் சென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப்
பரிசழித்தென் வளைகவர்ந்தார் பாவி யேனை
மேக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.4

354

கொள்ளைக் குழைக்காதிற் குண்டைப் பூதங்
கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட
உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப் போவார் போல
உழிதருவர் நான்தெரிய மாட்டேன் மீண்டேன்
கள்ள விழிவிழிப்பார் காணாக் கண்ணாற்
கண்ணுளார் போலே கரந்து நிற்பர்
வெள்ளச் சடைமுடியர் வேத நாவர்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.5

355

தொட்டிலங்கு சூலத்தர் மழுவா ளேந்திச்
சுடர்க்கொன்றைத் தாரணிந்து சுவைகள் பேசிப்
பட்டிவெள் ளேநேறிப் பலியுங் கொள்ளார்
பார்ப்பாரைப் பரிசழிப்பா ரொக்கின் றாராற்
கட்டிலங்கு வெண்ணீற்றர் கனலப் பேசிக்
கருத்தழித்து வளைகவர்ந்தார் காலை மாலை

விட்டிலங்கு சடைமுடியர் வேத நாவர்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.6

356

பெண்பா லொருபாகம் பேணா வாழ்க்கைக்
கோள்நாகம் பூண்பனவும் நாணாஞ் சொல்லார்
உண்பா ருறங்குவார் ஒவ்வா நங்காய்
உண்பதுவும் நஞ்சன்றே லோபி யுண்ணார்
பண்பா லவிர்சடையர் பற்றி நோக்கிப்
பாலைப் பரிசுழியப் பேசு கின்றார்
விண்பால் மதிசூடி வேத மோதி
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.7

357

மருதங்க ளாமொழிவர் மங்கை யோடு
வானவரும் மாலயனுங் கூடித் தங்கள்
சுருதங்க ளாற்றுதித்துத் தூநீ ராட்டித்
தோத்திரங்கள் பலசொல்லித் தூபங் காட்டிக்
கருதுங்கொல் எம்பெருமான் செய்குற் றேவல்
என்பார்க்கு வேண்டும் வரங் கொடுத்து
விகிர்தங்க ளாநடப்பர் வெள்ளே நேறி
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.8

358

புள்ளானும் நான்முகனும் புக்கும் போந்துங்
காணார் பொறியழலாய் நின்றான் றன்னை
உள்ளானை யொன்றலா உருவி னானை
உலகுக் கொருவிளக்காய் நின்றான் றன்னைக்
கள்ளேந்து கொன்றைதூய்க் காலை மூன்றும்
ஓவாமே நின்று தவங்கள் செய்த
வெள்ளானை வேண்டும் வரங் கொடுப்பார்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.9

359

மாக்குன் றெடுத்தோன்றன் மைந்த னாகி
மாவேழம் வில்லா மதித்தான் றன்னை
நோக்குந் துணைத்தேவ ரெல்லாம் நிற்க
நொடிவரையில் நோவ விழித்தான் றன்னைக்
காக்குங் கடலிலங்கைக் கோமான் றன்னைக்
கதிர்முடியுங் கண்ணும் பிதுங்க வுன்றி
வீக்கந் தவிர்த்த விரலார் போலும்
வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. 6.35.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.36 திருப்பழனம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

360

அலையார் கடல்நஞ்சு முண்டார் தாமே
 அமரர்களுக் கருள்செய்யு மாதி தாமே
 கொலையாய கூற்ற முதைத்தார் தாமே
 கொல்வேங்கைத் தோலொன் றசைத்தார் தாமே
 சிலையாற் புரமுன் றெரித்தார் தாமே
 தீநோய் களைந்தென்னை யாண்டார் தாமே
 பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

6.36.

361

வெள்ள மொருசடைமே லேற்றார் தாமே
 மேலார்கண் மேலார்கண் மேலார் தாமே
 கள்ளங் கடிந்தென்னை யாண்டார் தாமே
 கருத்துடைய பூதப் படையார் தாமே
 உள்ளத் துவகை தருவார் தாமே
 உறுநோய் சிறுபிணிகள் தீர்ப்பார் தாமே
 பள்ளப் பரவைநஞ் சுண்டார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

6.36.2

362

இரவும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே
 எப்போது மென்னெஞ்சத் துள்ளார் தாமே
 அரவ மரையி லசைத்தார் தாமே
 அனலாடி யங்கை மறித்தார் தாமே
 குரவங் கமழுங்குற் றாலர் தாமே
 கோலங்கள் மேன்மே லுகப்பார் தாமே
 பரவு மடியார்க்குப் பாங்கர் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

6.36.3

363

மாறின் மதின்முன்று மெய்தார் தாமே
 வரியரவங் கச்சாக ஆர்த்தார் தாமே
 நீறுசேர் திருமேனி நிமலர் தாமே
 நெற்றி நெருப்புக்கண் வைத்தார் தாமே
 ஏறு கொடுஞ்சூலக் கையார் தாமே
 என்பா பரண மணிந்தார் தாமே
 பாறுண் தலையிற் பலியார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

6.364

364

சீரால் வணங்கப் படுவார் தாமே
 திசைக்கெல்லாந் தேவாகி நின்றார் தாமே
 ஆரா வழதமு மானார் தாமே
 அளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
 நீரார் நியம முடையார் தாமே
 நீள்வரை வில்லாக வளைத்தார் தாமே
 பாரார் பரவப் படுவார் தாமே

- பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. 6.36.5
- 365
கால னுயிர்வெளவ வல்லார் தாமே
கடிதோடும் வெள்ளை விடையார் தாமே
கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே
கோள்நாக நாணாகப் பூண்டார் தாமே
நீலம் பொலிந்த மிடற்றார் தாமே
நீள்வரையி னுச்சி யிருப்பார் தாமே
பால விருத்தரு மானார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. 6.36.6
- 366
ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே
ஏழுழிக் கப்புறமாய் நின்றார் தாமே
ஆய்ந்து மலர்தூவ நின்றார் தாமே
அளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
தேய்ந்த பிறைசடைமேல் வைத்தார் தாமே
தீவா யரவதனை யார்த்தார் தாமே
பாய்ந்த படர்கங்கை யேற்றார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. 6.36.7
- 367
ஓராதார் உள்ளத்தில் நில்லார் தாமே
உள்ளுறு மன்பர் மனத்தார் தாமே
பேராதென் சிந்தை யிருந்தார் தாமே
பிறர்க்கென்றுங் காட்சிக் கரியார் தாமே
ஊராரு முவுலகத் துள்ளார் தாமே
உலகை நடுங்காமற் காப்பார் தாமே
பாரார் முழுவத் திடையார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. 6.36.8
- 368
நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மானார் தாமே
நேரிழையை யொருபாகம் வைத்தார் தாமே
பூண்டரவைப் புலித்தோல்மே லார்த்தார் தாமே
பொன்னிறத்த வெள்ளச் சடையார் தாமே
ஆண்டுலகே ழனைத்தினையும் வைத்தார் தாமே
அங்கங்கே சிவமாகி நின்றார் தாமே
பாண்டவரிற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. 6.36.9
- 369
விடையேறி வேண்டுகத் திருப்பார் தாமே
விரிகதிரோன் சோற்றுத் துறையார் தாமே
புடைசூழத் தேவர் குழாத்தார் தாமே
பூந்துருத்தி நெய்த்தான மேயார் தாமே
அடைவே புனல்குழை யாற்றார் தாமே
அரக்கனையு மாற்ற லழித்தார் தாமே
படையாப் பல்புத முடையார் தாமே

பழன நகரெம் பிரானார் தாமே.

6.36.0

திருச்சிற்றம்பலம்

6.37 திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

370

ஆரார் திரிபுரங்கள் நீறா நோக்கும்
 அனலாடி ஆரமுதே யென்றேன் நானே
 கூரார் மழுவாட் படையொன் றேந்திக்
 குறட்பூதப் பல்படையா யென்றேன் நானே
 பேரா யிரமுடையா யென்றேன் நானே
 பிறைசூடும் பிஞ்சுகளே யென்றேன் நானே
 ஆரா வழுதேயென் ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.1

371

தீவாயின் முப்புரங்கள் நீறா நோக்குந்
 தீர்த்தா புராணனே யென்றேன் நானே
 மூவா மதிசூடி யென்றேன் நானே
 முதல்வாமுக் கண்ணனே யென்றேன் நானே
 ஏவார் சிலையானே யென்றேன் நானே
 இடும்பைக் கடல்நின்று மேற வாங்கி
 ஆவாவென் றருள்புரியும் ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.2

372

அஞ்சண்ண வண்ணனே யென்றேன் நானே
 அடியார்கட் காரமுதே யென்றேன் நானே
 நஞ்சணி கண்டனே யென்றேன் நானே
 நாவலர்கள் நான்மறையே யென்றேன் நானே
 நெஞ்சணர வுள்புக் கிருந்த போது
 நிறையு மமுதமே யென்றேன் நானே
 அஞ்சாதே ஆள்வானே ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.3

373

தொல்லைத் தொடுகடலே யென்றேன் நானே
 துலங்கும் இளம்பிறையா யென்றேன் நானே
 எல்லை நிறைந்தானே யென்றேன் நானே
 ஏழ்நரம்பி னின்னிசையா யென்றேன் நானே
 அல்லற் கடல்புக் கமுந்து வேனை
 வாங்கி யருள்செய்தா யென்றேன் நானே
 எல்லையாம் ஐயாறா வென்றேன் நானே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.4

374

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றேன் நானே
 இருசுடர் வானத்தா யென்றேன் நானே
 தொண்டர் தொழப்படுவா யென்றேன் நானே
 துருத்திநெய்த் தானத்தா யென்றேன் நானே
 கண்டங் கறுத்தானே யென்றேன் நானே
 கனலாகுங் கண்ணானே யென்றேன் நானே
 அண்டத்துக் கப்பாலாம் ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.5

375

பற்றார் புரமெரித்தா யென்றேன் நானே
 பசுபதி பண்டரங்கா வென்றேன் நானே
 கற்றார்கள் நாவினா யென்றேன் நானே
 கடுவிடையொன் றூர்தியா யென்றேன் நானே
 பற்றானார் நெஞ்சுளா யென்றேன் நானே
 பார்த்தற் கருள்செய்தா யென்றேன் நானே
 அற்றார்க் கருள்செய்யும் ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.6

376

விண்ணோர் தலைவனே யென்றேன் நானே
 விளங்கும் இளம்பிறையா யென்றேன் நானே
 எண்ணா ரெயிலெரித்தா யென்றேன் நானே
 ஏகம்பம் மேயானே யென்றேன் நானே
 பண்ணார் மறைபாடி யென்றேன் நானே
 பசுபதி பால்நீற்றா யென்றேன் நானே
 அண்ணாஐ யாறனே யென்றேன் நானே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.7

377

அவனென்று நானுன்னை அஞ்சா தேனை
 அல்ல லறுப்பானே யென்றேன் நானே
 சிவனென்று நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச்
 செல்வந் தருவானே யென்றேன் நானே
 பவனாகி யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று
 பண்டை வினையறுப்பா யென்றேன் நானே
 அவனென்றே யாதியே ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.8

378

கச்சியே கம்பனே யென்றேன் நானே
 கயிலாயா காரோணா வென்றேன் நானே
 நிச்சன் மணாளனே யென்றேன் நானே
 நினைப்பார் மனத்துளா யென்றேன் நானே
 உச்சம்போ தேறேநீ யென்றேன் நானே
 உள்குவா ருள்ளத்தா யென்றேன் நானே
 அச்சம் பிணிதீர்க்கும் ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.9

379

வில்லாடி வேடனே யென்றேன் நானே
 வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்தா யென்றேன் நானே
 சொல்லாய சூழலா யென்றேன் நானே
 சுவாவாய தொன்னெறியே யென்றேன் நானே
 எல்லாமா யென்னுயிரே யென்றேன் நானே
 இலங்கையர்கோன் தோளிறுத்தா யென்றேன் நானே
 அல்லா வினைதீர்க்கும் ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.37.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.38 திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

380

ஓசை ஒலியெலா மானாய் நீயே
 உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
 வாச மலரெலா மானாய் நீயே
 மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
 பேசப் பெரிது மினியாய் நீயே
 பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.1

381

நோக்கரிய திருமேனி யுடையாய் நீயே
 நோவாமே நோக்கருள வல்லாய் நீயே
 காப்பரிய ஐம்புலனுங் காத்தாய் நீயே
 காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தாய் நீயே
 ஆர்ப்பரிய மாநாக மார்த்தாய் நீயே
 அடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தீர்ப்பரிய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.2

382

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நின்றாய் நீயே
 கடல்வரைவான் ஆகாய மானாய் நீயே
 தனத்தகத்துத் தலைகலனாக் கொண்டாய் நீயே
 சார்ந்தாரைத் தகைந்தாள வல்லாய் நீயே
 மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே
 மலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 சினத்திருந்த திருநீல கண்டன் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ

6.38.3

383

வானுற்ற மாமலைக ளானாய் நீயே
 வடகயிலை மன்னி யிருந்தாய் நீயே
 ஊனுற்ற ஒளிமழுவாட் படையாய் நீயே
 ஒளிமதியோ டரவுபுனல் வைத்தாய் நீயே
 ஆனுற்ற ஐந்து மமர்ந்தாய் நீயே
 அடியானென் றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேனுற்ற சொன்மடவாள் பங்கன் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.4

384

பெண்ணாண் பிறப்பிலியாய் நின்றாய் நீயே
 பெரியார்கட் கெல்லாம் பெரியாய் நீயே
 உண்ணா வருநஞ்ச முண்டாய் நீயே
 ஊழி முதல்வனாய் நின்றாய் நீயே
 கண்ணா யுலகெலாங் காத்தாய் நீயே
 கழற்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்ணார் மழுவாட் படையாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.5

385

உற்றிருந்த உணர்வெலா மானாய் நீயே
 உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே
 கற்றிருந்த கலைஞான மானாய் நீயே
 கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே
 பெற்றிருந்த தாயவளின் நல்லாய் நீயே
 பிரானா யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செற்றிருந்த திருநீல கண்டன் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.6

386

எல்லா வுலகமு மானாய் நீயே
 ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
 நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
 ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
 பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
 புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.7

387

ஆவினில் ஐந்து மமர்ந்தாய் நீயே
 அளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே
 பூவினில் நாற்றமாய் நின்றாய் நீயே
 போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய் நீயே
 நாவில் நடுவுரையாய் நின்றாய் நீயே
 நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேவ ரறியாத தேவன் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.8

388

எண்டிசைக்கும் ஒண்சுடராய் நின்றாய் நீயே
 ஏகம்ப மேய இறைவன் நீயே
 வண்டிசைக்கும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் நீயே
 வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே
 தொண்டிசைத்துன் னடிபரவ நின்றாய் நீயே
 தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்சிலைக்கோர் சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.9

389

விண்டார் புரமுன்று மெய்தாய் நீயே
 விண்ணவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் நீயே
 கண்டாரைக் கொல்லும்நஞ் சுண்டாய் நீயே
 காலங்கள் ஊழியாய் நின்றாய் நீயே
 தொண்டாய் அடியேனை ஆண்டாய் நீயே
 தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்டோள்விட் டெரியாட லுகந்தாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.10

390

ஆரு மறியா இடத்தாய் நீயே
 ஆகாயந் தேரூர வல்லாய் நீயே
 பேரும் பெரிய இலங்கை வேந்தன்
 பெரிய முடிபத் திறுத்தாய் நீயே
 ஊரும் புரமுன்று மட்டாய் நீயே
 ஒண்டா மரையானும் மாலுங் கூடித்
 தேரும் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

6.38.11

திருச்சிற்றம்பலம்

6.39 திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

391

நீறேறு திருமேனி யுடையான் கண்டாய்
 நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் நிறைந்தான் கண்டாய்
 கூறாக உமைபாகங் கொண்டான் கண்டாய்
 கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன் கண்டாய்
 ஏறேறி யெங்குந் திரிவான் கண்டாய்
 ஏழுலகும் ஏழ்மலையு மானான் கண்டாய்
 மாறானார் தம்மரண மட்டான் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.1

392

கொக்கிறகு சென்னி யுடையான் கண்டாய்
 கொல்லை விடையேறுங் கூத்தன் கண்டாய்
 அக்கரைமே லாட லுடையான் கண்டாய்
 அனலங்கை யேந்திய ஆதி கண்டாய்
 அக்கோ டரவ மணிந்தான் கண்டாய்
 அடியார்கட் காரமுத மானான் கண்டாய்
 மற்றிருந்த கங்கைச் சடையான் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.2

393

நெற்றித் தனிக்கண் ணுடையான் கண்டாய்
 நேரிழையோர் பாகமாய் நின்றான் கண்டாய்
 பற்றிப்பாம் பாட்டும் படிநன் கண்டாய்
 பல்லூர் பலிதேர் பரமன் கண்டாய்
 செற்றார் புரமுன்றுஞ் செற்றான் கண்டாய்
 செழுமா மதிசென்னி வைத்தான் கண்டாய்
 மற்றொரு குற்ற மிலாதான் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.3

394

அலையார்ந்த புனற்கங்கைச் சடையான் கண்டாய்
 அண்டத்துக் கப்பாலாய் நின்றான் கண்டாய்
 கொலையான கூற்றங் குமைத்தான் கண்டாய்
 கொல்வேங்கைத் தோலொன் றுடுத்தான் கண்டாய்
 சிலையாற் றிரிபுரங்கள் செற்றான் கண்டாய்
 செழுமா மதிசென்னி வைத்தான் கண்டாய்
 மலையார் மடந்தை மணாளன் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.4

395

உலந்தார்தம் அங்க மணிந்தான் கண்டாய்
 உவகையோ டின்னருள்கள் செய்தான் கண்டாய்
 நலந்திகமுங் கொன்றைச் சடையான் கண்டாய்
 நால்வேத மாறங்க மானான் கண்டாய்
 உலந்தார் தலைகலனாக் கொண்டான் கண்டாய்
 உம்பரார் தங்கள் பெருமான் கண்டாய்
 மலர்ந்தார் திருவடியென் தலைமேல் வைத்த
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.5

396

தாமரையான் தன்றலையைச் சாய்த்தான் கண்டாய்
 தகவுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான் கண்டாய்
 பூமலரா னேத்தும் புனிதன் கண்டாய்
 புணர்ச்சிப் பொருளாகி நின்றான் கண்டாய்
 ஏமருவு வெஞ்சிலையொன் றேந்தி கண்டாய்
 இருளார்ந்த கண்டத் திறைவன் கண்டாய்
 மாமருவுங் கலைகையி லேந்தி கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.6

397

நீராகி நெடுவரைக ளானான் கண்டாய்
 நிழலாகி நீள்விசம்பு மானான் கண்டாய்
 பாராகிப் பௌவமே ழானான் கண்டாய்
 பகலாகி வானாகி நின்றான் கண்டாய்
 ஆரேனுந் தன்னடியார்க் கன்பன் கண்டாய்
 அணுவாகி ஆதியாய் நின்றான் கண்டாய்
 வாரார்ந்த வனமுலையாள் பங்கன் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.7

398

பொன்னியலுந் திருமேனி யுடையான் கண்டாய்
 பூங்கொன்றைத் தாரொன் றணிந்தான் கண்டாய்
 மின்னியலும் வார்சடையெம் பெருமான் கண்டாய்
 வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் கண்டாய்
 தன்னியல்பார் மற்றொருவ ரில்லான் கண்டாய்
 தாங்கரிய சிவந்தானாய் நின்றான் கண்டாய்
 மன்னிய மங்கையோர் கூறன் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.8

399

ஆலால முண்டுகந்த ஆதி கண்டாய்
 அடையலர்தம் புரமுன்று மெய்தான் கண்டாய்
 காலாலக் காலனையுங் காய்ந்தான் கண்டாய்
 கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காளை கண்டாய்
 பாலாரும் மொழிமடவாள் பாகன் கண்டாய்
 பசுவேறிப் பலிதிரியும் பண்பன் கண்டாய்
 மாலாலு மறிவரிய மைந்தன் கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.9

400

ஒருசுடரா யுலகேழு மானான் கண்டாய்
 ஓங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றான் கண்டாய்
 விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நின்றான் கண்டாய்
 விழுவொலியும் வேள்வொலியு மானான் கண்டாய்
 இருசுடர் மீதோடா இலங்கைக் கோளை
 ஈடழிய இருபதுதோ ளிறுத்தான் கண்டாய்
 மருசுடரின் மாணிக்கக் குன்று கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே.

6.39.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - வச்சிரத்தம்பேசுவரர், தேவியார் - அழகாம்பிகையம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.40 திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

401

அலையடுத்த பெருங்கடல்நஞ் சமுதா வுண்டு
 அமரர்கள்தந் தலைகாத்த ஐயர் செம்பொற்
 சிலையெடுத்து மாநாக நெருப்புக் கோத்துத்
 திரிபுரங்கள் தீயிட்ட செல்வர் போலும்
 நிலையடுத்த பசும்பொன்னால் முத்தால் நீண்ட
 நிரைவயிரப் பலகையாற் குவையார்த் துற்ற
 மலையடுத்த மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.40.1

402

அறைகலந்த குழல்மொந்தை வீணை யாமும்
 அந்தரத்திற் கந்தருவர் அமர ரேத்த
 மறைகலந்த மந்திரமும் நீருங் கொண்டு
 வழிபட்டார் வானாளக் கொடுத்தி யன்றே
 கறைகலந்த பொழிற்கச்சிக் கம்ப மேயக்
 கனவயிரத் திரள்தூணே கலிசூழ் மாடம்
 மறைகலந்த மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.40.2

403

உரங்கொடுக்கு மிருண்மெய்யர் மூர்க்கர் பொல்லா
 ஊத்தைவாய்ச் சமணர்தமை யுறவாக் கொண்ட
 பரங்கெடுத்திங் கடியேனை ஆண்டு கொண்ட
 பவளத்தின் திரள்தூணே பசும்பொன் முத்தே
 புரங்கெடுத்துப் பொல்லாத காம னாகம்
 பொடியாக விழித்தருளிப் புவியோர்க் கென்றும்
 வரங்கொடுக்கும் மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.40.3

404

ஊனிகந்தூ ணுறிகையர் குண்டர் பொல்லா
 ஊத்தைவாய்ச் சமணருற வாகக் கொண்டு
 ஞானகஞ்சேர்ந் துள்ளவயி ரத்தை நண்ணா
 நாயேனைப் பொருளாக ஆண்டு கொண்ட
 மீனகஞ்சேர் வெள்ளநீர் விதியாற் சூடும்
 வேந்தனே விண்ணவர்தம் பெருமான் மேக
 வானகஞ்சேர் மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

6.40.4

405

சிரமேற்ற நான்முகன்றன் றலையும் மற்றைத்
 திருமால்தன் செழுந்தலையும் பொன்றச் சிந்தி

உரமேற்ற இரவிபல் தகர்த்துச் சோமன்
 ஒளிர்கலைகள் படவுழக்கி உயிரை நல்கி
 நரையேற்ற விடையேறி நாகம் பூண்ட
 நம்பியையே மறைநான்கும் ஓல மிட்டு
 வரமேற்கும் மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. 6.40.5

406
 சினந்திருத்துஞ் சிறுப்பெரியார் குண்டர் தங்கள்
 செதுமதியார் தீவினைக்கே விழுந்தேன் தேடிப்
 புனந்திருத்தும் பொல்லாத பிண்டி பேணும்
 பொறியிலியேன் றனைப்பொருளா வாண்டு கொண்டு
 தனந்திருத்து மவர்திறத்தை யொழியப் பாற்றித்
 தயாமூல தன்மவழி யெனக்கு நல்கி
 மனந்திருத்தும் மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. 6.40.6

407
 சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துக்கம் நீக்குஞ்
 சுருள்சடையெம் பெருமானே தூய தெண்ணீர்
 இழிப்பரிய பசுபாசப் பிறப்பை நீக்கும்
 என்றுணையே என்னுடைய பெம்மான் தம்மான்
 பழிப்பரிய திருமாலும் அயனுங் காணாப்
 பரிதியே சுருதிமுடிக் கணியாய் வாய்த்த
 வழித்துணையாம் மழபாடி வயிரத் தூணே
 என்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. 6.40.7
 இப்பதிகத்தில் 8,9,10-ம் செய்யுட்கள்
 சிதைந்து போயின. 6.40.8-10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.41 திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

408
 வகையெலா முடையாயும் நீயே யென்றும்
 வான்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
 மிகையெலாம் மிக்காயும் நீயே யென்றும்
 வெண்காடு மேவினாய் நீயே யென்றும்
 பகையெலாந் தீர்த்தாண்டாய் நீயே யென்றும்
 பாகூர் அமர்ந்தாயும் நீயே யென்றும்
 திகையெலாந் தொழச்செல்வாய் நீயே யென்றும்
 நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.1

409
 ஆர்த்த எனக்கன்பன் நீயே யென்றும்
 ஆதிக் கயிலாயன் நீயே யென்றுங்

கூர்த்த நடமாடி நீயே யென்றுங்
கோடிகா மேய குழகா வென்றும்
பார்த்தற் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும்
பழையனூர் மேவிய பண்பா வென்றுந்
தீர்த்தன் சிவலோகன் நீயே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.2

410
அல்லாய்ப் பகலானாய் நீயே யென்றும்
ஆதிக் கயிலாயன் நீயே யென்றுங்
கல்லா லமர்ந்தாயும் நீயே யென்றுங்
காளத்திக் கற்பகமும் நீயே யென்றுஞ்
சொல்லாய்ப் பொருளானாய் நீயே யென்றுஞ்
சோற்றுத் துறையுறைவாய் நீயே யென்றுஞ்
செல்வாய்த் திருவானாய் நீயே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.3

411
மின்னே ரிடைபங்கன் நீயே யென்றும்
வெண்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
பொன்னேர் சடைமுடியாய் நீயே யென்றும்
பூத கணநாதன் நீயே யென்றும்
என்னா விரதத்தாய் நீயே யென்றும்
ஏகம்பத் தென்னீசன் நீயே யென்றுந்
தென்னூர்ப் பதியுளாய் நீயே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.4

412
முந்தி யிருந்தாயும் நீயே யென்றும்
முன்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
நந்திக் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும்
நடமாடி நள்ளாறன் நீயே யென்றும்
பந்திப் பரியாயும் நீயே யென்றும்
பைஞ்ஞீலி மேவினாய் நீயே யென்றுஞ்
சிந்திப் பரியாயும் நீயே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.5

413
தக்கா ரடியார்க்கு நீயே யென்றுந்
தலையார் கயிலாயன் நீயே யென்றும்
அக்காரம் பூண்டாயும் நீயே யென்றும்
ஆக்கூரில் தான் றோன்றி நீயே யென்றும்
புக்காய ஏழுலகும் நீயே யென்றும்
புள்ளிருக்கு வேளுராய் நீயே யென்றுந்
தெக்காரு மாகோணத் தானே யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.6

414
புகழும் பெருமையாய் நீயே யென்றும்
பூங்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்

இகமுந் தலையேந்தி நீயே யென்றும்
 இராமேச் சுரத்தின்பன் நீயே யென்றும்
 அகமும் மதிலுடையாய் நீயே யென்றும்
 ஆலவாய் மேவினாய் நீயே யென்றுந்
 திகமும் மதிசூடி நீயே யென்றும்
 நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.7

415
 வானவர்க்கு மூத்தினையாய் நீயே யென்றும்
 வானக் கயிலாயன் நீயே யென்றுங்
 கான நடமாடி நீயே யென்றுங்
 கடலூரில் வீரட்டன் நீயே யென்றும்
 ஊனார் முடியறுத்தாய் நீயே யென்றும்
 ஒற்றியூ ராநூராய் நீயே யென்றுந்
 தேனாய் அமுதானாய் நீயே யென்றும்
 நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.8

416
 தந்தைதாய் இல்லாதாய் நீயே யென்றுந்
 தலையார் கயிலாயன் நீயே யென்றும்
 எந்தாயெம் பிரானானாய் நீயே யென்றும்
 ஏகம்பத் தென்னீசன் நீயே யென்றும்
 முந்திய முக்கணாய் நீயே யென்றும்
 மூவலூர் மேவினாய் நீயே யென்றுஞ்
 சிந்தையாய் தேனூராய் நீயே யென்றும்
 நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.9

417
 மறித்தான் வலிசெற்றாய் நீயே யென்றும்
 வான்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்
 வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே யென்றும்
 வீழி மிழலையாய் நீயே யென்றும்
 அறத்தாய் அமுதீந்தாய் நீயே யென்றும்
 யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்சு முண்டு
 பொறுத்தாய் புலனைந்தும் நீயே யென்றும்
 நின்றநெய்த் தானாவென் னெஞ்சு ளாயே. 6.41.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
 சுவாமிபெயர் - நெய்யாடியப்பர், தேவியார் - பாலாம்பிகையம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.42 திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

418

மெய்த்தானத் தகம்படியுள் ஐவர் நின்று
 வேண்டிற்றுக் குறைமுடித்து வினைக்குக் கூடாம்
 இத்தானத் திருந்திங்ங் னுய்வா னெண்ணும்
 இதனையொழி இயம்பக்கேள் ஏழை நெஞ்சே
 மைத்தான நீள்நயனி பங்கன் வங்கம்
 வருதிரைநீர் நஞ்சுண்ட கண்டன் மேய
 நெய்த்தான நன்னகரென் றேத்தி நின்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

6.42.1

419

ஈண்டா இரும்பிறவி துறவா ஆக்கை
 இதுநீங்க லாம்விதியுண் டென்று சொல்ல
 வேண்டாவே நெஞ்சமே விளம்பக் கேள்நீ
 விண்ணவர்தம் பெருமானார் மண்ணி லென்னை
 ஆண்டானன் றருவரையாற் புரமுன் றெய்த
 அம்மாளை அரியயனுங் காணா வண்ணம்
 நீண்டா னுறைதுறைநெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

6.42.2

420

பரவிப் பலபலவுந் தேடி யோடிப்
 பாழாங் குரம்பையிடைக் கிடந்து வாளா
 குரவிக் குடிவாழ்க்கை வாழ வெண்ணிக்
 குலைகை தவிர்நெஞ்சே கூறக் கேள்நீ
 இரவிக் குலமுதலா வானோர் கூடி
 எண்ணிறந்த கோடி அமர ராயம்
 நிரவிக் கரியவன்நெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

6.42.3

421

அலையார் வினைத்திறஞ்சே ராக்கை யுள்ளே
 அகப்பட்டு ளாசையெனும் பாசந் தன்னுள்
 தலையாய்க் கடையாகும் வாழ்வி லாழ்ந்து
 தளர்ந்துமிக நெஞ்சமே அஞ்ச வேண்டா
 இலையார் புனற்கொன்றை யெறிநீர்த் திங்கள்
 இருஞ்சடைமேல் வைத்துகந்தான் இமையோ ரேத்தும்
 நிலையா னுறைநிறைநெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

6.42.4

422

தினைத்தனையோர் பொறையிலா வுயிர்போங் கூட்டைப்
 பொருளென்று மிகவுன்னி மதியா லிந்த

அனைத்துலகு மாளலா மென்று பேசும்
 ஆங்காரந் தவிர்நெஞ்சே அமரர்க் காக
 முனைத்துவரு மதின்முன்றும் பொன்ற வன்று
 முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்து செந்தீ மூழ்க
 நினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. 6.42.5

423
 மிறைபடுமிவ் வுடல்வாழ்வை மெய்யென் றெண்ணி
 வினையிலே கிடந்தமுந்தி வியவேல் நெஞ்சே
 குறைவுடையார் மனத்துளான் குமரன் றாதை
 கூத்தாடுங் குணமுடையான் கொலைவேற் கையான்
 அறைகழலுந் திருவடிமேற் சிலம்பு மார்ப்ப
 அவனிதலம் பெயரவரு நடட்டம் நின்ற
 நிறைவுடையா னிடமாம்நெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. 6.42.6

424
 பேசப் பொருளலாப் பிறவி தன்னைப்
 பெரிதென்றுன் சிறுமனத்தால் வேண்டி யீண்டு
 வாசக் குழல்மடவார் போக மென்னும்
 வலைப்பட்டு விழாதே வருக நெஞ்சே
 தூசக் கரியுரித்தான் தூநீ றாடித்
 துதைந்திலங்கு நூன்மார்பன் தொடர கில்லா
 நீசர்க் கரியவன்நெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. 6.42.7

425
 அஞ்சப் புலனிவற்றா லாட்ட வாட்டுண்
 டருநோய்க் கிடமாய வுடலின் றன்மை
 தஞ்ச மெனக்கருதித் தாமேல் நெஞ்சே
 தாழக் கருதுதியே தன்னைச் சேரா
 வஞ்ச மனத்தவர்கள் காண வொண்ணா
 மணிகண்டன் வானவர்தம் பிரானென் றேத்தும்
 நெஞ்சர்க் கினியவன்நெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. 6.42.8

426
 பொருந்தாத உடலகத்திற் புக்க ஆவி
 போமா றறிந்தறிந்தே புலைவாழ் வுன்னி
 இருந்தாங் கிடர்ப்படநீ வேண்டா நெஞ்சே
 இமையவர்தம் பெருமானன் றுமையா ளஞ்சக்
 கருந்தாள் மதகரியை வெருவச் சீறுங்
 கண்ணுதல்கண் டமராடிக் கருதார் வேள்வி
 நிரந்தரமா இனிதுறைநெய்த் தான மென்று
 நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. 6.42.9

427
 உரித்தன் றுனக்கிவ் வுடலின் றன்மை
 உண்மை யுரைத்தேன் விரத மெல்லாந்

தரித்துந் தவமுயன்றும் வாழா நெஞ்சே
 தம்மிடையி லில்லார்க்கொன் றல்லார்க் கன்னன்
 எரித்தான் அனலுடையான் எண்டோ ளானே
 எம்பெருமா னென்றேத்தா இலங்கைக் கோனை
 நெரித்தானை நெய்த்தான மேவி னானை
 நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

6.42.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.43 திருப்பூந்துருத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

428

நில்லாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானை
 நிணையாவென் னெஞ்சை நினைவித் தானைக்
 கல்லா தனவெல்லாங் கற்பித் தானைக்
 காணா தனவெல்லாங் காட்டி னானைச்
 சொல்லா தனவெல்லாஞ் சொல்லி யென்னைத்
 தொடர்ந்திங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு
 பொல்லாவென் னோய்தீர்த்த புனிதன் றன்னைப்
 புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

6.43.1

429

குற்றாலங் கோகரணம் மேவி னானைக்
 கொடுங்கைக் கடுங்கூற்றைப் பாய்ந்தான் றன்னை
 உற்றால நஞ்சுண் டொடுக்கி னானை
 உணராவென் னெஞ்சை உணர்வித் தானைப்
 பற்றாலின் கீழங் கிருந்தான் றன்னைப்
 பண்ணார்ந்த வீணை பயின்றான் றன்னைப்
 புற்றா டரவார்த்த புனிதன் றன்னைப்
 புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

6.43.2

430

எனக்கென்று மினியானை எம்மான் றன்னை
 எழிலாரு மேகம்பம் மேயான் றன்னை
 மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சில்
 நில்லானை நின்றியூர் மேயான் றன்னைத்
 தனக்கென்றும் அடியேனை யாளாக் கொண்ட
 சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் றன்னைப்
 புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புனிதன் றன்னைப்
 பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

6.43.3

431

வெறியார் மலர்க்கொன்றை சூடி னானை
 வெள்ளானை வந்திறைஞ்சும் வெண்காட் டானை
 அறியா தடியே னகப்பட் டேனை

அல்லற் கடல்நின்று மேற வாங்கி
நெறிதா னிதுவென்று காட்டி னானை
நிச்சல் நலிபிணிகள் தீர்ப்பான் றன்னைப்
பொறியா டரவார்த்த புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.4

432
மிக்கானை வெண்ணீறு சண்ணித் தானை
விண்டார் புரமுன்றும் வேவ நோக்கி
நக்கானை நான்மறைகள் பாடி னானை
நல்லார்கள் பேணிப் பரவ நின்ற
தக்கானைத் தண்டா மரைமே லண்ணல்
தலைகொண்டு மாத்திரைக்கண் உலக மெல்லாம்
புக்கானைப் புண்ணியனைப் புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.5

433
ஆர்த்தானை வாசுகியை அரைக்கோர் கச்சா
அசைத்தானை அழகாய பொன்னார் மேனிப்
பூத்தானத் தான்முடியைப் பொருந்தா வண்ணம்
புணர்த்தானைப் பூங்கணையான் உடலம் வேவப்
பார்த்தானைப் பரிந்தானைப் பனிநீர்க் கங்கை
படர்சடைமேற் பயின்றானைப் பதைப்ப யானை
போர்த்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.6

434
எரித்தானை எண்ணார் புரங்கள் மூன்றும்
இமைப்பளவிற் பொடியாக எழிலார் கையால்
உரித்தானை மதகரியை யுற்றுப் பற்றி
உமையதனைக் கண்டஞ்சி நடுங்கக் கண்டு
சிரித்தானைச் சீரார்ந்த பூதஞ் சூழத்
திருச்சடைமேற் றிங்களும் பாம்பும் நீரும்
புரித்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.7

435
வைத்தானை வானோ ருலக மெல்லாம்
வந்திறைஞ்சி மலர்கொண்டு நின்று போற்றும்
வித்தானை வேண்டிற்றொன் றீவான் றன்னை
விண்ணவர்தம் பெருமானை வினைகள் போக
உய்த்தானை ஒலிகங்கை சடைமேற் றாங்கி
ஒளித்தானை ஒருபாகத் துமையோ டாங்கே
பொய்த்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.8

436
ஆண்டானை வானோ ருலக மெல்லாம்
அந்நா ளறியாத தக்கன் வேள்வி
மீண்டானை விண்ணவர்க ளோடுங் கூடி

விரைமலர்மேல் நான்முகனும் மாலுந் தேர
நீண்டாணை நெருப்புருவ மானான் றன்னை
நிலையிலார் மும்மதிலும் வேவ வில்லைப்
பூண்டாணைப் புண்ணியனைப் புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.9

437

மறுத்தாணை மலைகோத்தங் கெடுத்தான் றன்னை
மணிமுடியோ டிருபதுதோள் நெரியக் காலால்
இறுத்தாணை எழுநரம்பின் இசைகேட் டாணை
எண்டிசைக்குங் கண்ணானான் சிரமே லொன்றை
அறுத்தாணை அமரர்களுக் கமுதீந் தாணை
யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்ச முண்டு
பொறுத்தாணைப் புண்ணியனைப் புனிதன் றன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 6.43.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - புஷ்பவனநாதர், தேவியார் - அழகார்ந்தநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.44 திருச்சோற்றுத்துறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

438

முத்தவனா யுலகுக்கு முந்தி னானே
முறைமையால் எல்லாம் படைக்கின் றானே
ஏத்தவனா யேமுலகு மாயி னானே
இன்பனாய்த் துன்பங் களைகின் றானே
காத்தவனா யெல்லாந்தான் காண்கின் றானே
கடுவினையேன் தீவினையைக் கண்டு போகத்
தீர்த்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.1

439

தலையவனாய் உலகுக்கோர் தன்மை யானே
தத்துவனாய்ச் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னானே
நிலையவனாய் நின்னொப்பா ரில்லா தானே
நின்றுணராக் கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த
கொலையவனே கொல்யானைத் தோல்மே லிட்ட
கூற்றுவனே கொடிமதில்கள் மூன்று மெய்த
சிலையவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.2

440

முற்றாத பான்மதியஞ் சூடி னானே
முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின் கொழுந்தொப் பானே

உற்றாரென் றொருவரையு மில்லா தானே
 உலகோம்பும் ஒண்சுடரே ஓதும் வேதங்
 கற்றானே எல்லாக் கலைஞா னமுங்
 கல்லாதேன் தீவினைநோய் கண்டு போகச்
 செற்றானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.3

441
 கண்ணவனாய் உலகெல்லாங் காக்கின் றானே
 காலங்கள் ஊழிகண் டிருக்கின் றானே
 விண்ணவனாய் விண்ணவர்க்கு மருள்செய் வானே
 வேதனாய் வேதம் விரித்திட் டானே
 எண்ணவனே எண்ணார் புரங்கள் மூன்றும்
 இமையாமுன் எரிகொளுவ நோக்கி நக்க
 திண்ணவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.4

442
 நம்பனே நான்மறைக ளாயி னானே
 நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா
 கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே
 கடிமதில்கள் மூன்றினையும் பொடியா வெய்த
 அம்பனே அளவிலாப் பெருமை யானே
 அடியார்கட் காரமுதே ஆனேறேறுஞ்
 செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.5

443
 ஆர்ந்தவனே உலகெலாம் நீயே யாகி
 அமைந்தவனே அளவிலாப் பெருமை யானே
 கூர்ந்தவனே குற்றால மேய கூத்தா
 கொடுமு விலையதோர் சூல மேந்திப்
 பேர்ந்தவனே பிரளயங்க ளெல்லா மாய
 பெம்மானென் றெப்போதும் பேசும் நெஞ்சிற்
 சேர்ந்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.6

444
 வானவனாய் வண்மை மனத்தி னானே
 மாமணிசேர் வானோர் பெருமான் நீயே
 கானவனாய் ஏனத்தின் பின்சென் றானே
 கடிய அரணங்கள் மூன்றட் டானே
 தானவனாய்த் தண்கயிலை மேவி னானே
 தன்னொப்பா ரில்லாத மங்கைக் கென்றுந்
 தேனவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.7

445
 தன்னவனா யுலகெல்லாந் தானே யாகித்
 தத்துவனாய்ச் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னானே

என்னவனா யென்னிதயம் மேவி னானே
 ஈசனே பாச வினைகள் தீர்க்கும்
 மன்னவனே மலைமங்கை பாக மாக
 வைத்தவனே வானோர் வணங்கும் பொன்னித்
 தென்னவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.8

446
 எறிந்தானே எண்டிசைக்குங் கண்ணா னானே
 ஏழுலக மெல்லாமுன் னாய்நின் றானே
 அறிந்தார்தாம் ஓரிருவர் அறியா வண்ணம்
 ஆதியு மந்தமு மாகி யங்கே
 பிறிந்தானே பிறரொருவர் அறியா வண்ணம்
 பெம்மானென் றெப்போது மேத்து நெஞ்சிற்
 செறிந்தானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.9

447
 மையனைய கண்டத்தாய் மாலும் மற்றை
 வானவரு மறியாத வண்ணச் சூலக்
 கையவனே கடியிலங்கைக் கோனை யன்று
 கால்விரலாற் கதிர்முடியுந் தோளுஞ் செற்ற
 மெய்யவனே அடியார்கள் வேண்டிற் றீயும்
 விண்ணவனே விண்ணப்பங் கேட்டு நல்குஞ்
 செய்யவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
 திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. 6.44.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.45 திருவொற்றியூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

448
 வண்டோங்கு செங்கமலக் கழுநீர் மல்கு
 மதமத்தஞ் சேர்சடைமேல் மதியஞ் சூடித்
 திண்டோள்க ளாயிரமும் வீசி நின்று
 திசைசேர நடமாடிச் சிவலோ கனார்
 உண்டார்நஞ் சுலகுக்கோ ருறுதி வேண்டி
 ஒற்றியூர் மேய ஒளிவண் ணனார்
 கண்டேன்நான் கனவகத்திற் கண்டேற் கென்றன்
 கடும்பிணியுஞ் சுடுதொழிலுங் கைவிட் டவே. 6.45.1

449
 ஆகத்தோர் பாம்பசைத்து வெள்ளே றேறி
 அணிகங்கைச் செஞ்சடைமே லார்க்கச் சூடிப்
 பாகத்தோர் பெண்ணுடையார் ஆணு மாவார்
 பசுவேறி உழிதருமெம் பரம யோகி

காமத்தால் ஐங்கணையான் றன்னை வீழக்
கனலா எரிவிழித்த கண்மூன் றினார்
ஓமத்தால் நான்மறைக ளோத லோவா
ஒளிதிகழு மொற்றியூர் உறைகின் றாரே. 6.45.2

450
வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர்
வெண்மதியும் பாம்பு முடனே வைத்தீர்
கள்ளத்தை மனத்தகத்தே கரந்து வைத்தீர்
கண்டார்க்குப் பொல்லாது கண்டர் எல்லே
கொள்ளத்தான் இசைபாடிப் பலியுங் கொள்ளீர்
கோளரவுங் குளிர்மதியுங் கொடியுங் காட்டி
உள்ளத்தை நீர்கொண்டர் ஓத லோவா
ஒளிதிகழு மொற்றியூ ருடைய கோவே. 6.45.3

451
நரையார்ந்த விடையேறி நீறுபூசி
நாகங்கச் சரைக்கார்த்தோர் தலைகை யேந்தி
உரையாவந் தில்புகுந்து பலிதான் வேண்ட
எம்மடிக ளும்மூர்தா னேதோ வென்ன
விரையாதே கேட்டியேல் வேற்க ணல்லாய்
விடுங்கலங்கள் நெடுங்கடலுள் நின்று தோன்றுந்
திரைமோதக் கரையேறிச் சங்க மூருந்
திருவொற்றி யூரென்றார் தீய வாரே. 6.45.4

452
மத்தமா களியானை யுரிவை போர்த்து
வானகத்தார் தானகத்தா ராகி நின்று
பித்தர்தாம் போலங்கோர் பெருமை பேசிப்
பேதையரை யச்சுறுத்திப் பெயரக் கண்டு
பத்தர்கள்தம் பலருடனே கூடிப் பாடிப்
பயின்றிருக்கு மூரேதோ பணியீ ரென்ன
ஓத்தமைந்த உத்திரநாள் தீர்த்த மாக
ஒளிதிகழு மொற்றியூர் என்கின் றாரே. 6.45.5

453
கடிய விடையேறிக் காள கண்டர்
கலையோடு மழுவாளோர் கையி லேந்தி
இடிய பலிகொள்ளார் போவா ரல்லர்
எல்லாந்தா னிவ்வடிகள் யாரென் பாரே
வடிவுடைய மங்கையுந் தாமு மெல்லாம்
வருவாரை எதிர்கண்டோம் மயிலாப் புள்ளே
செடிபடு வெண்டலையொன் றேந்தி வந்து
திருவொற்றி யூர்புக்கார் தீய வாரே. 6.45.6

454
வல்லராய் வானவர்க ளெல்லாங் கூடி
வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து நிற்பார்
எல்லையெம் பெருமானைக் காணோ மென்ன
எவ்வாற்றால் எவ்வகையாற் காண மாட்டார்

நல்லார்கள் நான்மறையோர் கூடி நேடி
நாமிருக்கு மூர்பணியீர் அடிகே ளென்ன
ஒல்லைதான் திரையேறி யோதம் மீளும்
ஒளிதிகழு மொற்றியூர் என்கின் றாரே. 6.45.7

455
நிலைப்பாடே நான்கண்ட தேட கேளாய்
நெருநலைநற் பகலிங்கோ ரடிகள் வந்து
கலைப்பாடுங் கண்மலருங் கலக்க நோக்கிக்
கலந்து பலியிடுவேன் எங்குங் காணேன்
சலப்பாடே இனியொருநாள் காண்பே னாகிற்
தன்னாகத் தென்னாக மொடுங்கும் வண்ணம்
உலைப்பாடே படத்தழுவிப் போக லொட்டேன்
ஒற்றியூ ருறைந்திங்கே திரிவா னையே. 6.45.8

456
மண்ணல்லை விண்ணல்லை வலய மல்லை
மலையல்லை கடலல்லை வாயு வல்லை
எண்ணல்லை எழுத்தல்லை எரியு மல்லை
இரவல்லை பகலல்லை யாவு மல்லை
பெண்ணல்லை ஆணல்லை பேடு மல்லை
பிறிதல்லை யானாயும் பெரியாய் நீயே
உண்ணல்லை நல்லார்க்குத் தீயை யல்லை
உணர்வரிய ஒற்றியூ ருடைய கோவே. 6.45.9

457
மருவுற்ற மலர்க்குழலி மடவா ளஞ்ச
மலைதுளங்கத் திசைநடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச்
செருவுற்ற வாளரக்கன் வலிதான் மாளத்
திருவடியின் விரலொன்றால் அலற லுன்றி
உருவொற்றி யங்கிருவ ரோடிக் காண
ஒங்கினவவ் வொள்ளழலார் இங்கே வந்து
திருவொற்றி யூர்நம்மு ரென்று போனார்
செறிவளைகள் ஒன்றொன்றாச் சென்ற வாரே. 6.45.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.46 திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

458
நம்பனை நால்வேதங் கரைகண் டானை
ஞானப் பெருங்கடலை நன்மை தன்னைக்
கம்பனைக் கல்லா லிருந்தான் றன்னைக்
கற்பகமா யடியார்கட் கருள்செய் வானைச்
செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளு முத்தைத்
திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை

- அம்பொன்னை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.
- 459
மின்னானை மின்னிடைச்சே ருருமி னானை
வெண்முகிலா யெழுந்துமழை பொழிவான் றன்னைத்
தன்னானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத்
தாயாகிப் பல்லுயிர்க்கோர் தந்தை யாகி
என்னானை யெந்தை பெருமான் றன்னை
இருநிலமும் அண்டமுமாய்ச் செக்கர் வானே
அன்னானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.2
- 460
பத்தர்கள் சித்தத்தே பாவித் தானைப்
பவளக் கொழுந்தினை மாணிக் கத்தின்
தொத்தினைத் தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைச்
சொல்லுவார் சொற்பொருளின் தோற்ற மாகி
வித்தினை முளைக்கிளையை வேரைச் சீரை
வினைவயத்தின் தன்சார்பை வெய்ய தீர்க்கும்
அத்தனை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.3
- 461
பேணியநற் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைப்
பித்தரா மடியார்க்கு முத்தி காட்டும்
ஏணியை இடர்க்கடலுள் சுழிக்கப் பட்டிங்
கிளைக்கின்றேற் கக்கரைக்கே யேற வாங்குந்
தோணியைத் தொண்டனேன் தூய சோதிச்
சுலாவெண் குழையானைச் சுடர்பொற் காசின்
ஆணியை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.4
- 462
ஒருமணியை உலகுக்கோ ருறுதி தன்னை
உதயத்தி னுச்சியை உருமா னானைப்
பருமணியைப் பாலோடஞ் சாடி னானைப்
பவித்திரனைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத்
திருமணியைத் தித்திப்பைத் தேன தாகித்
தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் திகழுஞ் சோதி
அருமணியை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.5
- 463
ஏற்றானை யெண்டோ ளுடையான் றன்னை
எல்லி நடமாட வல்லான் றன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் றன்னைக்
குரைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
நீற்றானை நீளரவொன் றார்த்தான் றன்னை
நீண்ட சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை

ஆற்றாணை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.6

464
கைம்மான மதகளிற்றை யுரித்தான் றன்னைக்
கடல்வரைவான் ஆகாச மானான் றன்னைச்
செம்மானப் பவளத்தைத் திகழு முத்தைத்
திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயா னானை
எம்மாணை யென்மனமே கோயி லாக
இருந்தாணை என்புருகு மடியார் தங்கள்
அம்மாணை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.7

465
மெய்யாணைப் பொய்யரொடு விரவா தானை
வெள்ளடையைத் தண்ணிழலை வெந்தீ யேந்துங்
கையானைக் காமனுடல் வேவக் காய்ந்த
கண்ணானைக் கண்முன் றுடையான் றன்னைப்
பையா டரவமதி யுடனே வைத்த
சடையானைப் பாய்புலித்தோ லுடையான் றன்னை
ஐயானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.8

466
வேண்டாமை வேண்டுவது மில்லான் றன்னை
விசயனைமுன் னசைவித்த வேடன் றன்னைத்
தூண்டாமைச் சுடர்விடுநற் சோதி தன்னைச்
சூலப் படையானைக் காலன் வாழ்நாள்
மாண்டோட வுதைசெய்த மைந்தன் றன்னை
மண்ணவரும் விண்ணவரும் வணங்கி யேத்தும்
ஆண்டாணை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.9

467
பந்தணவு மெல்விரலாள் பாகன் றன்னைப்
பாடலோ டாடல் பயின்றான் றன்னைக்
கொந்தணவு நறுங்கொன்றை மாலை யானைக்
கோலமா நீல மிடற்றான் றன்னைச்
செந்தமிழோ டாரியனைச் சீரி யானைத்
திருமார்பிற் புரிவெண்ணூல் திகழப் பூண்ட
அந்தணனை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.10

468
தரித்தானைத் தண்கடல்நஞ் சுண்டான் றன்னைத்
தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்தான் றன்னைப்
பிரித்தானைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைப்
பெருவலியால் மலையெடுத்த அரக்கன் றன்னை
நெரித்தானை நேரிழையாள் பாகத் தானை
நீசனேன் உடலுறுநோ யான தீர

அரித்தானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. 6.46.11

திருச்சிற்றம்பலம்

6.47 திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

469
திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேயென் னுறவே யென்னானே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோ யடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.1

470
மாற்றேன் எழுத்தஞ்சு மென்றன் நாவின்
மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணா நாயேன்
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
மேற்றான்நீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
வேதனைக்கே இடங்கொடுத்து நாளு நாளும்
ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.2

471
வரையார் மடமங்கை பங்கா கங்கை
மணவாளா வார்சடையாய் நின்றன் நாமம்
உரையா வுயிர்போகப் பெறுவே னாகில்
உறுநோய்வந் தெத்தனையு முற்றா லென்னே
கரையா நினைந்துருகிக் கண்ணீர் மல்கிக்
காதலித்து நின்கழலே யேத்து மன்பர்க்
கரையா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.3

472
சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச்
சிலைவளைவித் துமையவளை அஞ்ச நோக்கிக்
கலித்தாங் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங்
களிறுரித்த கங்காளா எங்கள் கோவே
நிலத்தார் அவர்தமக்கே பொறையாய் நாளும்
நில்லா வுயிரோம்பு நீத னேனான்
அலுத்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்

- ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.4
- 473
 நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி
 நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித்
 துறவாத துன்பந் துறந்தேன் றன்னைச்
 சூழலகில் ஊழ்வினைவந் துற்றா லென்னே
 உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
 ஒலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட
 அறவா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.5
- 474
 கோனா ரணன்அங்கந் தோள்மேற் கொண்டு
 கொழுமலரான் றன்சிரத்தைக் கையி லேந்திக்
 கானார் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
 கங்காள வேடராய் எங்குஞ் செல்வீர்
 நானார் உமக்கோர் வினைக்கே டனேன்
 நல்வினையுந் தீவினையு மெல்லாம் முன்னே
 ஆனாய் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.6
- 475
 உழையுரித்த மாணுரிதோ லாடை யானே
 உமையவள்தம் பெருமானே இமையோ ரேறே
 கழையிறுத்த கருங்கடல்நஞ் சுண்ட கண்டா
 கயிலாய மலையானே உன்பா லன்பர்
 பிழைபொறுத்தி என்பதுவும் பெரியோய் நின்றன்
 கடனன்றே பேரருளுன் பால தன்றே
 அழையுறுத்து மாமயில்கள் ஆலுஞ் சோலை
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.7
- 476
 உலந்தார் தலைகலனொன் றேந்தி வானோர்
 உலகம் பலிதிரிவாய் உன்பா லன்பு
 கலந்தார் மனங்கவருங் காத லானே
 கனலாடுங் கையவனே ஐயா மெய்யே
 மலந்தாங் குயிர்ப்பிறவி மாயக் காய
 மயக்குளே விழுந்தழுந்தி நாளு நாளும்
 அலந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.8
- 477
 பல்லார்ந்த வெண்டலை கையி லேந்திப்
 பசுவேறி யூரூரன் பலிகொள் வானே
 கல்லார்ந்த மலைமகளும் நீயு மெல்லாங்
 கரிகாட்டி லாட்டுகந்தீர் கருதீ ராகில்
 எல்லாரு மென்றன்னை இகழ்வர் போலும்
 ஏழையமண் குண்டர்சாக் கியர்க ளொன்றுக்
 கல்லாதார் திறத்தொழிந்தேன் அஞ்சே லென்னாய்

ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 6.47.9

478

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட் சென்றே னல்லேன்
 துணைமாலை சூட்டநான் தூயே னல்லேன்
 பிறந்தேன் நின்றிருவருளே பேசி னல்லாற்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே
 செறிந்தார் மதிலிலங்கைக் கோமான் றன்னைச்
 செறுவரைக்கீ முடர்த்தருளிச் செய்கை யெல்லாம்
 அறிந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

6.47.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.48 திருவலிவலம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

479

நல்லான்காண் நான்மறைக ளாயி னான்காண்
 நம்பன்காண் நணுகாதார் புரமுன் றெய்த
 வில்லான்காண் விண்ணவர்க்கு மேலா னான்காண்
 மெல்லியலாள் பாகன்காண் வேத வேள்விச்
 சொல்லான்காண் சுடர்முன்று மாயி னான்காண்
 தொண்டாகிப் பணிவார்க்குத் தொல்வான் ஈய
 வல்லான்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவென் மனத்து ளானே.

6.48.1

480

ஊனவன்காண் உடல்தனக்கோ ருயிரா னான்காண்
 உள்ளவன்காண் இல்லவன்காண் உமையாட் கென்றுந்
 தேனவன்காண் திருவவன்காண் திசையா னான்காண்
 தீர்த்தன்காண் பார்த்தன்றன் பணியைக் கண்ட
 கானவன்காண் கடலவன்காண் மலையா னான்காண்
 களியானை ஈருரிவை கதறப் போர்த்த
 வானவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவென் மனத்து ளானே.

6.48.2

481

ஏயவன்காண் எல்லார்க்கு மியல்பா னான்காண்
 இன்பன்காண் துன்பங்க ளில்லா தான்காண்
 தாயவன்காண் உலகுக்கோர் தன்னொப் பில்லாத்
 தத்துவன்காண் உத்தமன்காண் தானே யெங்கும்
 ஆயவன்காண் அண்டத்துக் கப்பா லான்காண்
 அகங்குழைந்து மெய்வருந்தி யமுவார் தங்கள்
 வாயவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவென் மனத்து ளானே.

6.48.3

482

உய்த்தவன்காண் உடல்தனக்கோர் உயிரா னான்காண்
 ஓங்காரத் தொருவன்காண் உலகுக் கெல்லாம்
 வித்தவன்காண் வின்பொழியும் மழையா னான்காண்
 விளைவன்காண் விரும்பாதார் நெஞ்சத் தென்றும்
 பொய்த்தவன்காண் பொழிலேழுந் தாங்கி னான்காண்
 புனலோடு வளர்மதியும் பாம்புஞ் சென்னி
 வைத்தவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.4

483

கூற்றவன்காண் குணமவன்காண் குறியா னான்காண்
 குற்றங்க ளனைத்துங்காண் கோல மாய
 நீற்றவன்காண் நிழலவன்காண் நெருப்பா னான்காண்
 நிமிர்புன் சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை
 ஏற்றவன்காண் ஏழலகு மாயி னான்காண்
 இமைப்பளவிற் காமனைமுன் பொடியாய் வீழ
 மாற்றவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.5

484

நிலையவன்காண் தோற்றவன்காண் நிறையா னான்காண்
 நீரவன்காண் பாரவன்காண் ஊர்மூன் றெய்த
 சிலையவன்காண் செய்யவாய்க் கரிய கூந்தல்
 தேன்மொழியை யொருபாகஞ் சேர்த்தி னான்காண்
 கலையவன்காண் காற்றவன்காண் காலன் வீழ்க்
 கறுத்தவன்காண் கயிலாய மென்னுந் தெய்வ
 மலையவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.6

485

பெண்ணவன்காண் ஆணவன்காண் பெரியோர்க் கென்றும்
 பெரியவன்காண் அரியவன்காண் அயனா னான்காண்
 எண்ணவன்காண் எழுத்தவன்காண் இன்பக் கேள்வி
 இசையவன்காண் இயலவன்காண் எல்லாங் காணுங்
 கண்ணவன்காண் கருத்தவன்காண் கழிந்தோர் செல்லுங்
 கதியவன்காண் மதியவன்காண் கடலேழ் சூழ்ந்த
 மண்ணவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.7

486

முன்னவன்காண் பின்னவன்காண் மூவா மேனி
 முதலவன்காண் முடிவவன்காண் மூன்று சோதி
 அன்னவன்காண் அடியார்க்கும் அண்டத் தார்க்கும்
 அணியவன்காண் சேயவன்காண் அளவில் சோதி
 மின்னவன்காண் உருமவன்காண் திருமால் பாகம்
 வேண்டினன்காண் ஈண்டுபுனற் கங்கைக் கென்றும்
 மன்னவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.8

487

நெதியவன்காண் யாவர்க்கும் நினைய வொண்ணா
 நீதியன்காண் வேதியன்காண் நினைவார்க் கென்றுங்
 கதியவன்காண் காரவன்காண் கனலா னான்காண்
 காலங்கள் ஊழியாக் கலந்து நின்ற
 பதியவன்காண் பழமவன்காண் இரதந் தான்காண்
 பாம்போடு திங்கள் பயில வைத்த
 மதியவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.9

488

பங்கயத்தின் மேலானும் பால னாகி
 உலகளந்த படியானும் பரவிக் காணா
 கங்கைவைத்த சென்னியராய் அளக்க மாட்டா
 அனலவன்காண் அலைகடல்கூழ் இலங்கை வேந்தன்
 கொங்கலர்த்த முடிநெரிய விரலா லூன்றுங்
 குழகன்காண் அழகன்காண் கோல மாய
 மங்கையர்க்கோர் கூறன்காண் வானோ ரேத்தும்
 வலிவலத்தான் காணவனென் மனத்து ளானே.

6.48.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - மனத்துணைநாதர், தேவியார் - மாழையங்கண்ணியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.49 திருக்கோகரணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

489

சந்திரனுந் தண்புனலுஞ் சந்தித் தான்காண்
 தாழ்சடையான் காண்சார்ந்தார்க் கமுதா னான்காண்
 அந்தரத்தில் அசுரர்புரம் மூன்றட் டான்காண்
 அவ்வுருவி லவ்வுருவ மாயி னான்காண்
 பந்தரத்து நான்மறைகள் பாடி னான்காண்
 பலபலவும் பாணி பயில்கின் றான்காண்
 மந்திரத்து மறைப்பொருளு மாயி னான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.1

490

தந்தவத்தன் றன்றலையைத் தாங்கி னான்காண்
 சாரணன்காண் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னான்காண்
 கெந்தத்தன் காண்கெடில வீரட் டன்காண்
 கேடிலிகாண் கெடுப்பார்மற் றில்லா தான்காண்
 வெந்தொத்த நீறுமெய் பூசி னான்காண்
 வீரன்காண் வியன்கயிலை மேவி னான்காண்
 வந்தொத்த நெடுமாற்கு மறிவொ ணான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.2

491

தன்னுருவம் யாவருக்குந் தாக்கா தான்காண்
 தாழ்சடையெம் பெருமன்காண் தக்கார்க் குள்ள
 பொன்னுருவச் சோதிபுன லாடி னான்காண்
 புராணன்காண் பூதங்க ளாயி னான்காண்
 மின்னுருவ நுண்ணிடையாள் பாகத் தான்காண்
 வேழத்தி னூரிவெருவப் போர்த்தான் றான்காண்
 மன்னுருவாய் மாமறைக ளோதி னான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.3

492

ஆறேறு செஞ்சடையெம் மாரு ரன்காண்
 அன்பன்காண் அணிபழன மேயான் றான்காண்
 நீறேறி நிழல்திகழும் மேனி யான்காண்
 நிருபன்காண் நிகரொன்று மில்லா தான்காண்
 கூறேறு கொடுமுவாட் படையி னான்காண்
 கொக்கரையன் காண்குமுநற் பூதத் தான்காண்
 மாறாய மதில்மூன்றும் மாய்வித் தான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.4

493

சென்றச் சிலைவாங்கிச் சேர்வித் தான்காண்
 தீயம்பன் காண்திரிபு ரங்கள் மூன்றும்
 பொன்றப் பொடியாக நோக்கி னான்காண்
 பூதன்காண் பூதப் படையா ளிகாண்
 அன்றப் பொழுதே அருள்செய் தான்காண்
 அனலாடிகாண் அடியார்க் கமுதா னான்காண்
 மன்றல் மணங்கமழும் வார்சடை யான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.5

494

பிறையோடு பெண்ணொருபால் வைத்தான் றான்காண்
 பேரவன்காண் பிறப்பொன்று மில்லா தான்காண்
 கறையோடு மணிமிடற்றுக் காபா லிகாண்
 கட்டங்கன் காண்கையிற் கபால மேந்திப்
 பறையோடு பல்கீதம் பாடி னான்காண்
 ஆடினான் காண்பாணி யாக நின்று
 மறையோடு மாகீதங் கேட்டான் றான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.6

495

மின்னளந்த மேல்முகட்டின் மேலுற் றான்காண்
 விண்ணவர்தம் பெருமன்காண் மேவி லெங்கும்
 முன்னளந்த மூவர்க்கும் முதலா னான்காண்
 மூவிலைவேற் சூலத்தெங் கோலத் தான்காண்
 எண்ணளந்தென் சிந்தையே மேவி னான்காண்
 ஏவலன்காண் இமையோர்க ளேத்த நின்று
 மண்ணளந்த மாலறியா மாயத் தான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.7

496

பின்னுசடை மேற்பிறை சூடி னான்காண்
 பேரருளன் காண்பிறப்பொன் றில்லா தான்காண்
 முன்னி யுலகுக்கு முன்னா னான்காண்
 மூவெயிலுஞ் செற்றுகந்த முதல்வன் றான்காண்
 இன்னவரு என்றறிவொ ணாதான் றான்காண்
 ஏழ்கடலு மேமுலகு மாயி னான்காண்
 மன்னும் மடந்தையோர் பாகத் தான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.8

497

வெட்ட வெடித்தார்க்கோர் வெவ்வழ லன்காண்
 வீரன்காண் வீரட்ட மேவி னான்காண்
 பொட்ட அனங்கனையும் நோக்கி னான்காண்
 பூதன்காண் பூதப் படையி னான்காண்
 கட்டக் கடுவினைகள் காத்தாள் வான்காண்
 கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண்
 வட்ட மதிப்பாகஞ் சூடி னான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.9

498

கையாற் கயிலை யெடுத்தான் றன்னைக்
 கால்விரலாற் றோள்நெரிய லுன்றி னான்காண்
 மெய்யின் நரம்பிசையாற் கேட்பித் தாற்கு
 மீண்டே அவற்கருள்கள் நல்கி னான்காண்
 பொய்யர் மனத்துப் புறம்பா வான்காண்
 போர்ப்படையான் காண்பொருவா ரில்லா தான்காண்
 மைகொள் மணிமிடற்று வார்சடை யான்காண்
 மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி னானே.

6.49.10

இத்தலம் துளுவதேசத்திலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - மாபலநாதர், தேவியார் - கோகரணநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

6.50 திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

499

போராணை ஈருரிவைப் போர்வை யானைப்
 புலியதளே யுடையாடை போற்றி னானைப்
 பாராணை மதியானைப் பகலா னானைப்
 பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்து நின்ற
 நீராணைக் காற்றானைத் தீயா னானை
 நிணையாதார் புரமெரிய நினைந்த தெய்வத்
 தேராணைத் திருவீழி மிழலை யானைச்

- சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.1
- 500
 சவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்ப லென்பு
 தலையோடு மயிர்க்கயிறு தரித்தான் றன்னைப்
 பவந்தாங்கு பாசுபத வேடத் தானைப்
 பண்டமரர் கொண்டுந் வேள்வி யெல்லாங்
 கவர்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன் றன்னைக்
 கழலடைந்தான் மேற்கறுத்த காலன் வீழ்ச்
 சிவந்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.2
- 501
 அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறஞ்சொன் னானை
 அகத்தியனை யுகப்பானை அயன்மால் தேட
 நின்றானைக் கிடந்தகடல் நஞ்சுண் டானை
 நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்க ளைந்தும்
 வென்றானை மீயச்சூர் மேவி னானை
 மெல்லியலாள் தவத்தினிறை யளக்க லுற்றுச்
 சென்றானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.3
- 502
 தூயானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத்
 தோன்றிய எவ்வுயிர்க்குந் துணையாய் நின்ற
 தாயானைச் சக்கரமாற் கீந்தான் றன்னைச்
 சங்கரனைச் சந்தோக சாம மோதும்
 வாயானை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை
 வஞ்சனையால் அஞ்செழுத்தும் வழுத்து வார்க்குச்
 சேயானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.4
- 503
 நற்றவத்தின் நல்லானைத் தீதாய் வந்த
 நஞ்சமுது செய்தானை அமுத முண்ட
 மற்றமரர் உலந்தாலும் உலவா தானை
 வருகாலஞ் செல்காலம் வந்த காலம்
 உற்றவத்தை யுணர்ந்தாரும் உணர லாகா
 ஒருசுடரை யிருவிசம்பி னூர்மூன் றொன்றச்
 செற்றவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.5
- 504
 மைவான மிடற்றானை யவ்வான் மின்போல்
 வளர்சடைமேல் மதியானை மழையா யெங்கும்
 பெய்வானைப் பிச்சாட லாடு வானைப்
 பிலவாய பேய்க்கணங்க ளார்க்கச் சூலம்
 பொய்வானைப் பொய்யிலா மெய்யன் றன்னைப்
 பூதலமும் மண்டலமும் பொருந்து வாழ்க்கை
 செய்வானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்

- சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.6
- 505
 மிக்கானைக் குறைந்தடைந்தார் மேவ லானை
 வெவ்வேறாய் இருமூன்று சமய மாகிப்
 புக்கானை எப்பொருட்கும் பொது வானானைப்
 பொன்னுலகத் தவர்போற்றும் பொருளுக் கெல்லாந்
 தக்கானைத் தானன்றி வேறொன் றில்லாத்
 தத்துவனைத் தடவரையை நடுவு செய்த
 திக்கானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.7
- 506
 வானவர்கோன் தோளிறுத்த மைந்தன் றன்னை
 வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னி னானை
 ஊனவனை உயிரவனை யொருநாட் பார்த்தன்
 உயர்தவத்தின் நிலையறிய லுற்றுச் சென்ற
 கானவனைக் கயிலாய மேவி னானைக்
 கங்கைசேர் சடையானைக் கலந்தார்க் கென்றுந்
 தேனவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.8
- 507
 பரத்தானை இப்பக்கம் பலவா னானைப்
 பசுபதியைப் பத்தர்க்கு முத்தி காட்டும்
 வரத்தானை வணங்குவார் மனத்து ளானை
 மாருதமால் எரிமூன்றும் வாயம் பீர்க்காஞ்
 சரத்தானைச் சரத்தையுந்தன் றாட்கீழ் வைத்த
 தபோதனனைச் சடாமகுடத் தணிந்த பைங்கட்
 சிரத்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.9
- 508
 அறுத்தானை அயன்றலைகள் அஞ்சி லொன்றை
 அஞ்சாதே வரையெடுத்த அரக்கன் றோள்கள்
 இறுத்தானை எழுநரம்பி னிசைகேட் டானை
 இந்துவினைத் தேய்த்தானை இரவி தன்பல்
 பறித்தானைப் பகீரதற்கா வானோர் வேண்டப்
 பரந்திழியும் புனற்கங்கை பனிபோ லாங்குச்
 செறித்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 6.50.10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
 ஆறாம் திருமுறை முதற் பகுதி முற்றும்.
 திருச்சிற்றம்பலம்